

--- Библиотека ---

Елла Н. Чеховича.

13469

ВѢСТНИКЪ ^{4го}
ПЕРЕМЫСКОЙ
ЕПАРХІИ.

1907.

БИБЛИОТЕКА

ПЕРЕДВЬСКОГО ЕПИСКОПА
КОНСТАНТИНА ТЕХОВИЧА.

ч. 357.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢЧНИКЪ ХІХ.

1907.

ПЕРЕМЫШЛЬ.
Зъ печатнѣ Йосифа Стифіого 1907.

13469

Содержане Вѣстника Перемыскои Епархіи за рѣкъ 1907.

Дата и число ро- порядженя	СО Д Е Р Ж А Н І Е	Число ро- порядженя	Страница
Ч. I.			
17/1 7128/06	Въ справѣ громадскихъ радъ сиротинскихъ	1	1
1/1 7947/06	Новіи наданя вѣдпустовіи	2	5
17/1 1204	Конкурсъ на одноразову запомогу зъ фонда б. п. Павла За- рицкого для бѣдныхъ русскихъ церквей въ Галичинѣ	3	5
11/7 167	О жертвахъ на будву церкви въ Букѣвску	4	6
16/1 183	О наданю стипендіи богослужебныхъ фондаци б. п. Григо- рія Шанкевича	5	7
Ч. II.			
16/2 48/орд.	Архіерейске посланіе о св. великомъ постѣ	6	13
Ч. III.			
26/2 17	Въ справѣ стипендіи литургійныхъ	7	21
23/2 982	Речинець къ св. Рукополаганю въ Єрен	8	22
25/2 1000	Речинець до испытѣвъ на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ	9	22
25/2 1001	Речинець до испытѣвъ конкурсовыхъ о душпастьерскій бе- нефіціи	10	23

Дата и число ро- порядженя	СО ДЕРЖАНЄ	Число ро- порядженя	Сторона
Ч. IV.			
13/2 20/суп.	Инструкція въ справѣ диспензъ супружикъ	11	25
1/3 867	О консервованю старыхъ кладбищъ и старыхъ монументовъ на нихъ	12	27
7/3 1146	О издавництвѣ о. Л. Джулинскаго „Посланика и книжо- чки спасенія“	13	28
1/3 1179	Конкурсъ на опорожненій душпастьерскій бенефіція	14	28
11/2 834	Протоколъ загальныхъ Зборовъ Филіи Товариства св. Ап. Петра для запомоги убогихъ церквей вѣдбувшихъ ся дня 23. сѣчня 1907 р.	15	29
Ч. V.			
25/3 96/орд.	О всепльномъ листѣ пастырскомъ	16	35
26/3 1707	Правоученіе б. п. Епископа Иннокентія Винницкаго	17	38
25/3 1290	О жертвахъ на будову церкви въ Погорыловцѣ на Буковинѣ	18	38
27/3 1707	Законъ о подвышеню конгруи и смеритуры	19	39
3/4 472	Станъ касы вдов. сир. Института ва часъ вѣдъ 1 жовтвя до 31, грудня 1906 р.	—	46
Ч. VI.			
27/4 2014	Декрета конгрегациі св. обрядовъ	20	53
12/4 1669	О крадежи церковныхъ рѣчей и готѣвки	21	58

Дата и число рев- порядженя	СО Д Е Р Ж А Н Е	Число рев- порядженя	Страница
26/4 1996	Проповѣды на Свята и Недѣлѣ выдана о. Петра Бѣлин- ского пароха въ Зарваницѣ	22	59
Ч. VII.			
11/5 2480	Улекшеня взглядомъ частѣйшого св. причастія для тыхъ, котри довшій часъ хорують и не можуть бути натцо	23	61
14/5 2474	О товариствѣ св. Рафаила	24	61
15/5 2226	О Товариствѣ св. Ап. Петра и вѣдправѣ акафіста въ день св. Ап. Петра и Павла въ користь сего Товариства .	25	65
28/5 3037	Розпоряджене Міністеріяльне въ справѣ поношеня коштовъ заступства душпастырѣвъ въ часѣ ихъ слабости . . .	26	67
16/5 2684	О надѣленю одноразовою запомогою зъ фундаціи бл. п. За- рицкого церковь въ Дыновѣ деканата Бирчаньского.	27	69
27/5 3135	О выдаваню вѣйсковымъ особамъ свидѣствъ вѣнчаня . . .	28	69
28/5 3162	Выказъ зложившихъ датки въ користь филии Товариства св. Ап. Петра въ Перемышли въ часѣ вѣль 1. сѣчня до 1. цвѣня 1907 въ коронахъ	29	69
13/7 3218	О активальныхъ додаткахъ професорѣвъ при семинаріяхъ духовныхъ	30	72
26/6 3457	Закупно и продажъ, вѣнкуляція и девѣнкуляція державныхъ цѣвныхъ паперѣвъ	31	73
10/6 3542	Розпорядженя Міністерства зъ 23/5 Ч. 19543, що фа- сіи конгруальнѣ и поданя о пятилѣтія вѣльнѣ сущѣ вѣдъ стемпля	32	74
4/7 4050	Речинець до св. Рукополагане въ Єреи	33	75
6/7 4051	Речинець подаваня ся о принятѣ до духовного Семинара въ Львовѣ и до Папской колегіи Русинѣвъ въ Римѣ	34	75
13/7 4282	Речинець подаваня ся до пѣвческого заведеня	85	76
10/7 284/орд	Въ справѣ стипендіи литургійныхъ	36	77

Дата и число раз- порядженн	СО Д Е Р Ж А Н І Е	Число раз- порядженн	Страна
	Ч. VIII.		
26/8 303/орд.	О вправахъ духовныхъ	37	85
5/8 4600	О выдаю Ставропигійскимъ Институтомъ „Тріоды цвѣтвой“	38	86
22/8 4984	О старынныхъ церквахъ представляющихъ истпричну вартѣсть	39	86
27/8 4035	Въ справѣ захованя приписѣвъ и правилъ урядового стѣля въ справозданяхъ и иншихъ письмахъ до высшихъ властей	40	87
31/8 5624	О явленю ся питомцѣвъ до гр. кат. Семинаріи въ Львовъ и Перемышли	41	87
27/8 3750	О жертвахъ на будову церкви въ Стрѣлковѣ АЕпархіи Львовской	42	88
1/9 3755	Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдь 1. сѣчня до 31. марта 1907	43	88
1/9 4689	Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдь 1. цвѣтня до 30. червня 1907	44	91
	Ч. IX.		
23/9 5358	Въ справѣ выдаваня вытягѣвъ метрикальныхъ ц. к. желѣз- ничой службѣ	45	97
20/9 6098	О выдаю пѣдручника дотычно новой уставы конгруальной	46	98
2/10 6349	Конкурсъ на опороженн душипастырскіи бенефіціи	47	98
7/10 6475	Въ справѣ вѣча австрійскихъ католикѣвъ	48	100
8/10 6433	Выказъ касовый Товариства св. Ап. Петра	49	100
9/10 5655	Постановы о допущеню до вѣнчаня вѣдчиненыхъ Баварскихъ	50	102
8/10 5729	О выдаю о. Джулинскимъ парохомъ въ Ланшинѣ книги „Жите Святыхъ“	51	104
27/8 3580	Выказъ жертвъ на внутрѣшнє урядженє и украшенє церкви въ Коханѣвцѣ	52	105
	Ч. X.		
27/10 352/орд.	Архіерейске посланіє о Ювнчєю св. Іоанна Златоустого	53	109

Дата и число ров- порядженя	СО Д Е Р Ж А Н І Е	Число ров- порядженя	Сторона
27 10 330 орд.	Декретъ св. Конгрегаціи Собора въ справѣ питомцавъ се- минарицкихъ	54	118
27 10 331 орд.	Декретъ св. Конгрегаціи Собора о щодениомъ принятю св. Евхаристіи	55	120
27 10 6847	Речинець до св. рукополаганя въ Іереи	56	124
27 10 6829	Конкурсъ на посаду котихита при 4 клас. муж. школь въ Дрогобычи	57	124
Ч. XI.			
12 11 7195	Въ справѣ вѣдпуствѣ Апостольства молитвы	58	125
1 11 6938	Конкурсъ на посаду гр. к катихита при 5 класовой школь муж. въ Льску	59	126
13 11 6787	О богослужебныхъ стипендіяхъ б. п. Архіпресв. Гр. Шан- кевича	60	126
22 10 6651	Поручаея робѣтня рѣзбарска и позолотничка п. Павла Кач- марчика	61	126
23 11 6930	Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдъ 1. липня до до 30 вересня 1007	62	127
Ч. XII.			
3 12 5913	О Товариствѣ „Червоного Креста“	63	133
5 12 7619	О заразливыхъ слабостяхъ	64	134
25 11 7330	Конкурсъ на II. сповѣдника при катедральномъ Храмѣ въ Перемышли	65	134
3 12 8138	Конкурсъ на опоружненій душпастверкѣй бенефіція	66	134
8 12 8188	Выказъ зложившихъ датки въ користь філіи Товариства св. Ап. Петра въ Перемышли въ часъ вѣдъ 1. жовтня до до 1. грудня 1907 въ коронахъ	67	135

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1907.

Выдано 7. Лютого.

Ч. I.

Ч. 1.

Ч. 7182/906 Въ справѣ громадскихъ радъ сиротинскихъ.

Президія ц. к. высшего Суда краевого въ Львовѣ зъ 10. листопада 1906 Ч. 21210 17 N/6 повѣдомила Еписк. Ординаріятъ, що своимъ обѣжникомъ зъ 6. грудня 1905 Ч. 21.756 17 N/5 поручила всеи ц. к. Судамъ повѣтовымъ своего округа вышесудового, щобы приступили до закладаня такъ званыхъ „громадскихъ радъ сиротинскихъ и выдала постановленія: а) формующій кругъ дѣланя тыхъ радъ и б) вѣдносячій ся до ихъ основаня и складу.

Тѣ постановленія суть:

А) Кругъ дѣланя рады сиротинской:

§. 1. Рада сиротинская есть органомъ помѣчнымъ при выповненю обовязковъ вложеныхъ на судъ опѣкунчій по мысли §§. 189, 217 и 178 зак. цив.

§. 2. Рада сиротинская має все, о чѣмъ довьдае ся въ часѣ выконуваня своего уряду, заховати въ тайнѣ и не може выявити нѣкому до того неуправненому.

Обовязокъ захованя тайны тревае дальше такожь по скѣнченю речинця урядованя.

§. 3. Въ случаю перешкоды або предвчасного убытку члена рады вступае на его мѣсце заступникъ.

§. 4. Рада сиротинская має надъ тымъ чувати, щобы опѣкуны сповняли совѣстно свои обовязки взглядомъ особѣ пупилѣвъ, въ особенности же дотычно ихъ

выхованя и образованя. Если рада спостереже недостатки або нарушена обовязкѣвъ, тогды мае спѣвѣдати надъ ихъ усуненемъ черезъ представленя и упѣмненя, а въ случаю потребы донести о томъ судови опѣкунчому.

5. Рада сиротиньска мае на вѣзване удѣляти судови опѣкунчому всякихъ поясненъ що до особистого захованя ся, або провадження малолѣтнихъ и пупилѣвъ.

§. 6. Коли рада довѣдае ся о уцупленю маестку малолѣтного, мае сейчасъ о томъ донести судови опѣкунчому. Не прислугуе ей однакъ право подробного надворованя опѣкуна або куратора яко управителѣвъ.

§. 7. Рада мае донести судови опѣкунчому о кождѣмъ случаю, доишовшѣмъ до ей вѣдомости, въ котрѣмъ заходить потреба установленя опѣкуна, вѣповѣкуна або куратора. Обовязокъ донесеня судови вѣдноситъ ся передовсѣмъ до случаѣвъ, въ котрыхъ дотыхчасовый опѣкунъ, вѣповѣкунъ або кураторъ померъ, ставъ ся неспособнымъ до дальшого повненя обовязкѣвъ, або зъ вричины марнотравства або неудольности умысловой понавъ самъ въ курателю.

§. 8. Рада сиротиньска мае представляти судови опѣкунчому особы, котры въ давѣй справѣ на опѣкуна, вѣповѣкуна або куратора наибѣльше надають ся. Належитъ при томъ поступати дуже старанно, понеже рада сиротиньска яко органъ помѣчничѣй суду опѣкунчого вѣдповѣдае дѣсла §. 202 зак. цив. за всяку нанесену малолѣтному шкоду и утрачену користь, если свѣдомо споводуе установлене неспособного мѣсля закона опѣкуна. Належитъ протѣе представляти лише такы особы, котры зъ взгляду па свои вѣдношеня особистѣ и маестковѣ якъ такожь иншы обставины до справованя опѣки наибѣльше суть успособленѣ.

Кривныхъ и посвояченыхъ малолѣтного належитъ въ першѣй линѣи увзглядняти.

§. 9. Коли рада довѣдае ся о перешкодахъ, котры не позваляютъ опѣкунови, спѣповѣкунови або кураторови повнити ихъ обовязкѣвъ, або що мати справуюча опѣку надъ своею дитиною, закючила поновно супружество, або що у певного опѣкуна, спѣповѣкуна або куратора зайшли вычисленѣ въ § 254 зак. цив. поводы усуненя его зъ уряду (на прим. несогѣтна управа майномъ, неудольность тогожь до дальшого справованя опѣки и т. п.) мае о томъ донести судови опѣкунчому. Въ особенности обовязана естъ рада сиротиньска донести судови, если особы по за опѣкою стоячы на пр. вѣтчимъ малолѣтныхъ або ихъ повнолѣтны брати и сестры и т. п. замѣряють здѣлати або дѣлають на вѣпѣльнѣй зъ малолѣтными власности сталѣ змѣны господарскѣ якъ на пр. ставлене новыхъ будынкѣвъ, вырубоване деревостану и т. п.

§. 10. Если до вѣдомости рады дойде случай, въ котрѣмъ судъ опѣкунчѣй покликанымъ естъ до вкоченя въ интересѣ дитины позѣстаючи подъ властѣю вѣтцѣвскою, мае рада донести о томъ судови опѣкунчому.

До такого вкоченя есть судъ опѣкунчій въ особенности покликанный:

а) Если отецъ не може выконувати власти вѣтцѣвской, понеже захорувавъ умыслово, або длатого, що зъ причины марнотравства попавъ въ курателю, що зоставъ засуджений за злочинъ на довше, якъ одень рѣкъ вязницъ, або що выемигровавъ самовладно, що довше якъ одень рѣкъ есть неприсутнымъ безъ даня вѣдомости о мѣсци своего побуту (§ 176 зак. цив.)

б) Если отецъ занедбуе цѣлкомъ выховане и удержане дѣтей (§. 177 зак. цив.)

в) Если мастокъ дитины нараженный есть на небезпеченство черезъ тое що отецъ дитины надуживае правъ полученныхъ зъ управою майна, або если самъ попавъ въ руину маеткову.

Не прислугуе однакъ радѣ сиротиньскѣй право надзору надъ выконанемъ власти вѣтцѣвской.

Б) Основане и складъ рады сиротиньской.

Начальникъ громады, або его заступникъ скликае каждого року въ мѣсяци съчнн раду громадску въ цѣли выбору рады сиротиньской.

Предсѣдателемъ той рады есть кождохасный начальникъ громады або его заступникъ.

Рада громадска выбирае зъ посередъ себе наименше трехъ членѣвъ на радныхъ для справъ сиротиньскихъ и двоухъ заступникѣвъ. Кождохасный парохъ обоухъ обрядѣвъ и управитель школы мѣсцевой а възгядно учитель покликанный до заступованя управительки школы, суть уже силою своего уряду членами рады сиротиньской. По уконституованю рады сиротиньской повиненъ предсѣдатель тойже подати судови опѣкунчому назвиско членѣвъ, якъ такожь завѣдомити судъ о кождѣй пѣзнѣйшѣй змѣнѣ въ складѣ рады.

Рада сиротиньска збирае ся на свои васѣданя въ мѣру захолячон потреби наименше однакъ одень разъ въ кождомъ мѣсяци и залагоджуе на нихъ удѣляни ей черезъ судъ опѣкунчій порученя и възваня рѣшаючи прошеня и зажаленя внесени до ней черезъ членѣвъ громады, або въ случаю не осягненя згоды предкладае тѣжь судови опѣкунчому.

Рада сиротиньска выбирае зъ посередъ себе одного такъ званого вѣтця сирѣтъ, котрый зъ рамени рады выконуе ей зарядженя, приймае такожь по-за за сѣдавнями рады внески мешканцѣвъ громады въ справахъ сиротиньскихъ, належачи до рѣшеня рады и здае зъ нихъ справу радѣ сиротиньскѣй.

Всеякі залагодженя рады сиротиньской мають бути всегда черезъ двоухъ членѣвъ пѣдписани и въ правомъ розѣ яко „справа сиротиньска“ означени.

Зъ повысшого круга дѣланя рады сиротиньской выходитъ, що громадскі рады сиротиньскі мають бути чинникомъ, вспомогающимъ ц. к. Суды повѣтові, яко надопѣкунчій власти, въ выконуваню опѣки надъ малолѣтними сирѣтами и инными невласновѣдлывыми особами. Така институція, яко чинникъ посередничачій межн ц.

к. Судомъ а пунилями и ихъ правними заступниками, мае дуже гуманну и добротинну місію въ веденю належитой и старанной опѣки надъ малолѣтними такъ пѣдъ взглядомъ матеріальнымъ якъ и моральнымъ. Такі рады сиротиньскі, зложені зъ людей доброй волѣ и засадъ религіійныхъ та обѣзнаныхъ зъ мѣсцевыми вѣдноснами, безъ сумнѣву моглибы нести успѣшну помѣчь покривдженымъ неразъ сиротамъ малолѣтнимъ и инымъ невласновѣльнымъ, якъ такожь усунути ихъ зъ пѣдъ шкѣдливыхъ впливѣвъ оточеня. Лише збѣрне тѣло т. зв. рада сиротиньска може дати повну поруку успѣшного и непосредного въ данѣй мѣсцевости чуваня надъ добромъ малолѣтнихъ. До такого поважного тѣла будутъ могли все мѣшканьцѣ громады звертатися зъ прошенями, желанями и зажаленями въ справахъ сиротиньскихъ о скѣлько не буде заходила потреба вѣднесеня ея до рѣшеня судового.

Суды моглибы у той рады сиротиньской при кождѣй надаряющѣйся нагодѣ засягати на мѣсци вѣрныхъ вѣстей о пуниляхъ и о иныхъ негѣтнихъ, требующихъ помочи власти надопѣкуньчой.

Рады сиротиньскі, заведені въ многихъ округахъ другихъ краѣвъ коронныхъ нашої державы, вже выдали свѣтлі успѣхи. Громады сповняють свои обязанности въ справахъ опѣкуньчихъ основнѣйше; довѣльности въ представляню особѣ на опѣкунѣвъ устали а выясненя, давані судови опѣкуньчому, суть въ тыхъ округахъ двѣстно выясненями, на котрыхъ полагати можна.

Клиръ душпастьерскій вже зъ своего священничого званя обвѣязаній есть пѣсля примѣру дѣяконѣвъ зъ часѣвъ апостольскихъ мати въ стараннѣй опѣцѣ вдовы и сироты, нести имъ всяку можливу помѣчь и пѣльгу та пѣдчинене собѣ стало духовне якъ найтеплѣйше заохочувати до дѣль милосердія, до котрого всѣхъ христіанъ взымае Божескій нашъ Спаситель словами: „Бѣдѣте оуѣво милосѣрди, ѡкоже и Отцѣхъ вашихъ милосѣрдихъ истѣ“ (Лук. VI. 36) и за котре милосердіе Вѣнѣ объяче свѣтлу народу мовячи: „Блаженіи милосѣрдіи, ѡко тѣи помилѣвани бѣдѣтѣ“ (Мат. V. 7) и небесну щасливѣсть, бо заповняе: „Илико глаголю вамъ, понѣже сотворѣсте єдинѣмѣ сѣхъ братѣи моѣхъ мѣньшихъ, ликѣ сотворѣте.“ (Мат. XXV 40.)

Колѣже власти судові цѣвѣять се зване священиче и запрашають душпастьерскій Клиръ до участи въ громадскихъ радахъ сиротиньскихъ зъ правомъ стало безъ wyboru членѣства тыхже, Еписк. Ординаріятъ зъ радостію витае пѣдвѣсену акцію основаня въ мѣвѣ будучихъ радѣ сиротиньскихъ и Всеч. Духовенѣству парохіальному поручае, щобы на першу вѣдозву ц. к. Судѣвъ повѣтовыхъ въ тѣмъ напрямѣ звѣдило въ своимъ крузѣ дѣйствия якъ найгорячѣйше понерти дѣвѣльнѣсть ц. к. Судѣвъ повѣтовыхъ, цѣлымъ своимъ впливомъ допомочи до чимъ скорѣйшого основаня громадскихъ радѣ сиротиньскихъ и тымже поручеными справами якъ найревнѣйше занимати ся.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Ординаріята

Пережмшль, 17. Сѣчня 1907.

Ч. 2.

Ч. 7947/906 Нові наданя вѣдпуствовѣ.

Заудѣляютъ ся Всеч. Священству слѣдующій нові наданя вѣдпуствовѣ:

1. За побожне вѣзване найсв. именъ Іисуса и Маріи устами або хотъ въ серцю єсть наданый вѣдпусть 300 днѣвъ за кождый разъ.

II. За вѣдмовлене з Богородице Дѣво зъ доданемъ до кождого при кѣнці: Черезъ Твое непорочне Зачатіе, о Маріе, очисти и освити тѣло мое и душу мою — можна позыскати кождого дня рано и въ вечеръ вѣдпусть 300 днѣвъ.

III. Молитва на початку св. Литургіи: „Отче предвѣчный, въ злученю зъ святыми намъренями и чувствами преблагословенои бользненнои матери Маріи на горѣ Голгофтѣ приношу Тебѣ жертву, котру возлюбленный Сынъ Твоѣй Іисусъ Христосъ самъ на крестѣ привѣсь, а теперъ на сѣмъ престолѣ поновляє, а то по перше, щобы Тебѣ поклѣнь и приналежну честь вѣддати, хочу Тебе черезъ тое узнати яко найвышого Пана надъ всѣми сотворѣнями и признати, що все вѣдъ Твоеи волѣ залежить и що Ты еси единою и послѣдною цѣлею нашою. По друге приношу жертву сю Тебѣ, щобы Тебѣ дяковати за безчисленні добродѣйства намъ удѣлснѣй. По третє щобы Твою черезъ тѣлько грѣхѣвъ прогнѣвану справедливѣсть примирити и Тебѣ достойне задоситьчинене здылати. На конецъ по четверте, щобы ласку и милосердіе ублагати для мене, для . . . . ., для всѣхъ засмученыхъ и утисненыхъ, для нещасныхъ грѣшникѣвъ, для цѣлого свѣта и для душъ въ чистилици терпячихъ. За кождый разъ, если кто присутствує св. Литургіи и на початку си змовить сю молитву, достуває 300 днѣвъ вѣдпуству, а совершенный вѣдпусть разъ на мѣсяцъ, еслитое здылає въ всѣ недѣль и урочистій свята въ мѣсяци при сповѣди и св. Причастію.

Всѣ въ томъ оголошеню наведені вѣдпуствы можна и за помершихъ жертвовати.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышкѣ 1. Сѣчня 1907.

Ч. 3.

Ч. 1204. Конкурсъ на одноразову запомогу зъ фонда б. п. Павла Зарицкого для бѣдныхъ рускихъ церквей въ Галичинѣ.

Ставропигійскій Институтъ у Львовѣ просить о умѣщенє въ Вѣстнику Епархіальномъ слѣдующого оголошеня:

„Ставропигійскій Институтъ въ Львовѣ оголошує со срокомъ по 1 н. ст. марта 1907 на одноразовое пособие въ сумѣ сто шестьдесятъ (160) коронъ изъ фонда бл. п. Павла Зарицкого для вспомошествованія бѣдныхъ въ украшеніи или реставраціи нуждающихся ся и отвѣтныхъ на то фондѣвъ непосѣдающихъ гр. к. церковей въ Галичинѣ. Прошенія съ точнымъ наведеніемъ потребъ и нуждъ убогающихъ ся о пособіе церковей, подтвержене относительноымъ деканальнымъ урядомъ, должны церковныя комитеты внести посредствомъ своихъ Консистерій въ ограниченномъ сроцѣ.

Надѣленная тымъ пособіемъ церковь, должна будетъ принята на себе обязанность, щобы имя фундатора было поминаемо черезъ цѣлый годъ въ недѣли и праздники при Литургіи, объ отпущеніи и оставленіи грѣховъ и прогнѣшеніи его. Отъ Ставропигійскаго Института, Львовѣ 31. н. ст. декабра 1906“.

Вѣдъ Еп. Консистеріи

Пережышль, 17. Сьчня 1907.

Ч. 4.

“ Ч. 167. О жертвахъ на будову церкви въ Букѣвску.

Предложено тутъ слѣдующе:

„СЛАВА ИСУСУ ХРИСТУ!

Всесвѣтлѣйша и Высокопреподобна Епископска Консистеріе! Кому зъ насъ не вѣдомо якъ дуже нашъ рускій народъ по мѣсточкахъ винародовляеся зъ причины вражихъ намъ впливѣвъ, навѣтъ тамъ, где находятъ ся руска Церковь, — а щожъ доперва сказати въ томъ взглядѣ о мѣсточкахъ, положеныхъ на рубежахъ где часто нема нашей твердыни, св. Церкви, въ которѣй вѣрніи нашіи моглибы помолитися, наслаждатися красотою и великолѣпіемъ нашего прехорошого обряда и пречуднымъ богослуженіямъ!

До такихъ мѣсточокъ належить Букѣвско въ сяноцкѣмъ повѣтѣ, мѣстцевѣсть давнѣйше чисторуска зъ Церквою парохіяльною, днесъ, головно черезъ недостатокъ рускои Церкви, Букѣвско майже со вѣзмъ златинщине, винародовлене, а угрожає то зъ часомъ такожь живучимъ тутъ еще около 100 душамъ нашего обряда, позбавленнымъ такъ своєю Церкви якъ и науки своего языка въ школь чисто польскѣй, угрожає то кромѣ сего такожь и найблизнимъ сусѣднымъ селамъ чисто рускимъ, зъ котрыхъ въ одиѣмъ поставлена вже каплиця латиньска и основана приватна школа безъ науки нашего языка!

Щобъ сему перешкодити рѣшивъ підписаний Комитетъ при помочи звѣстнаго рускаго патріотичнаго жертволюбія приступити до будовы хоть скромной Церковцѣ въ Букѡвску.

Правда, що днесъ наша небогата руска Суспѣльнѡсть перетяжена жертвами на многі важні и декучі народні дѣла, но до такихъ дѣлъ належить безсумнѣвно такожъ будова Церковцѣ въ Букѡвску, тожъ осмѣляемся просити о ласкаву жертву на нашу дѣль, котру просимъ прислати пѡдъ адресою гр. кат. Уряда парохіяльнаго въ Волиці п. п. Букѡвско. Букѡвско въ падолистѣ 1906. Комитетъ будовы Церковцѣ: Ярославъ Лепкій, Совѣтн. Суда краев. Іванъ Дурбакевичъ ц. к. адюнктъ под. Кл. Розлуцкій ц. к. нотаръ, Руда ц. к. геометеръ, Михаилъ Тулай, Григорій Радьо Господарѣ въ Букѡвску. Священникъ Алексѣй Очабрукъ парохъ Волиці и Букѡвска“.

Подаючи повызше до вѣдомости Всеч. Духовенъству поручаеся тую важну справу жертволюбію священства и вѣрныхъ.

Жертвы належить посылати на руки комітету.

Вѡдъ Еп. Консистеріи.

Чернышль 11. Сѣчня 1907.

Ч. 5.

Ч. 183. О наданю стіпендіи богослужебныхъ фондаци б. п. Григорія Шашкевича.

Перемыска гр. кат. Капітула падала богослужебніи стіпендіи зъ фондаци б. п. Архіпресвитера Григорія Шашкевича на р. 1907 слѣдующимъ Єреямъ:

1. Зятикови Максимови парохови въ Миротинѣ.
2. Паращакѡви Василію парохови въ Милковѣ.
3. Коленьскому Володимирови парохови въ Терлѣ.
4. Нестеровичу Николаю парохови въ Татарлахъ.
5. Литыньскому Мирѡнови парохови въ Мужилѡвичлахъ.
6. Городецкому Іѡанови парохови въ Павлокомѡй.
7. Клишови Григорію парохови въ Малиѡвскѡй воли.
8. Гоцкому Алексію сам сотрудиикови въ Опарѡвцѣ.
9. Хвлякови Евгенію сотрудиикови въ Добромилі.
10. Макарови Стефанови управ. сотрудиикови въ Новѡмъ мѣстѣ.

Вѡдъ Еп. Консистеріи.

Чернышль 16. Сѣчня 1907.

ХРОНИКА.

Именованя:

- Ч. 335/орд. Всеч. о. Кобринъ Іоанъ деканъ и пар- хъ въ Олешичахъ им. тит. Со- вѣтникомъ Еп. Консистоіи.
- Ч. 7022/06 Всеч. о. Радецкій Іоанъ, деканъ и парохъ въ Мервичахъ, им. орд. школь. комисаремъ для школь народныхъ деканата Жовкѣвского на мѣ- це уиѣльненого на власне прошене о. Саноцкогo Александра пароха въ Мачининѣ.

Завѣдательства получили:

- Ч. 7908/06. о. Горчицкій Іосифъ парохіи Поздзячъ дек. Перемыско-Загородского.
- Ч. 440. „ Скоморовичъ Панталеймонъ парохіи Войкова дек. Мушиньского.

Новопоставленіи прееввитеры получили слѣдующіи сопомочництва:

- Ч. 7902/06. о. Кузичъ Василій въ Кулюновичахъ дек. Комарняньского.
- „ 7776/06. „ Стедишинъ Николай въ Валявѣ дек. Перемыско-Загородского.
- Ч. 340. „ Котъ Василій въ Нижаяковичахъ дек. Нижанкѣвского.
- „ 341. „ Олексинъ Василій въ Зѣболкахъ дек. Куликѣвского.
- „ 342. „ Тарасовичъ Іоанъ въ Мокротынѣ дек. Жовкѣвского.
- „ 343. „ Гасько Людвикъ въ Липѣ дек. Бирчаньского.
- „ 344. „ Богускій Іоанъ въ Дальовѣй дек. Яелиского.
- „ 354. „ Малецкій Онуфрій въ Олешичахъ дек. Олешницкого.

Управляючими сопомочниками поставленіи:

- Ч. 7954/06 о. Полянскій Николай въ Яблѣнцѣ нижней дек. Высочаньского.
- Ч. 260. „ Савицкій Петро въ Грушовѣй дек. Мокряньского.

- Ч. 312. о. Сембратовичъ Юліянъ плучивъ сопомочництво въ Сеньковѣй воли, дек. Сяноцкогo.

- Ч. 314. о. Лучечко Петро парохъ въ Мпговѣй плучивъ вѣдпустку на 8 недѣль.

Въ пропозицію приняты:

- Ч. 492. На парохію Залѣсе, дек. Канчуцкогo: 1. Максимовичъ Іосифъ, 2. Камънскій Іоанъ, 3. Накловичъ Михайлъ, 4. Полянскій Богданъ, 5. Милянчъ Ник. 6. Дорошъ Стефанъ.
- Ч. 495. На парохію Баниця, дек. Мушиньского: 1. Фецица Михайлъ, 2. Баницкій Іосифъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1907.

Выдано 25. Лютого.

Ч. II.

Ч. 6.

Ч. 48/орд. Архіерейске посланіе о св. великомъ постѣ.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ,

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благословеніемъ
Епископъ Перемыскій, Самборскій и Сяноцкій, Пралатъ домовый
и Ассистентъ папскаго престола, Графъ римскій.

Всечестному Духовенству мірскому и монашескому и всѣмъ Вѣр-
нымъ Нашои Епархіи.

Миръ о Господѣ и Наше Архіерейске благословеніе!

Зъ глубокою влочностію въ серци клоню ся передъ Господомъ Богомъ,
и возношу до Него, до подателя всякаго блага горячіи молитви зъ подякою, що
въ Своей превеликой добротѣ и милосердію дозволивъ менѣ смиренному Свому
служѣ дочекати теперѣшняго часу, коли приближаемся до св. великаго посту, до
того „времени спасенія“; дозволивъ менѣ дочекати теперѣшняго року и хвилѣ той
въ котрой я каждого року до Васъ, дорогой мой, щиримъ серцемъ любленій братя
вѣдзиваюся моими листами.

Въ томъ часѣ мы якобы десятину сплачуемъ Господу Богу, въ томъ часѣ на зазывъ
матери нашої св. Церкви, мы розважуемъ св. спасительній страсти Христовіи, въ томъ ча-
сѣ и тій, котріи менше вѣдзначаються побожностію, спѣшать на трюгаючіи, великопостній

богослуженя до церкви, ихъ совѣсть розбуджуеся, они пѣзнають свое нещасне, грѣшне положене, они пересвѣдчуются, що тоє „ерѣмѣ покаянїѣ“ треба выкористати для поправы своего грѣшного, може дуже грѣшного житя, они бачать, що минуло двацять, трицять, сорокъ, пятьдесятъ або и бѣльше лѣтъ ихъ житя, а в тѣмъ ихъ житю такъ мало, такъ дуже мало добрыхъ дѣлъ, такъ дуже мало заслугъ передъ Богомъ, а тѣлько образы, тѣлько грѣхѣвъ, тѣлько зависти, тѣлько ненависти, тѣлько беззаконїй — а Христосъ терпїть тоє все, и не карає, може и добромъ надаяє, и чекає ихъ поправы, ихъ покуты, ихъ наверненя, ихъ добрыхъ дѣлъ, ихъ любви къ нему любви къ ближнимъ.

Вѣнъ, той Христосъ, „агнцѣ невинный“, котрый такъ себе пониживъ, що тѣло людске на себе принявъ; вѣнъ, котрый вѣдъ беззаконникѣвъ оплюваня, бите раны, терновый вѣнецъ и крестну смерть на себе принявъ за тебе брата, за твои грѣхи, за твои беззаконїя, щобы тебе спасти, щобы тебе зъ отцемъ небеснымъ примирити, щобы тобѣ спасенїє вѣчне позыскати: вѣнъ кличе до тебе голосѣйше теперь якъ коли иде: „Прїидїте ко мнѣ вси трѣждѣющїи се и ѡкрѣпленїи и ѡзѣ ѡщукѣю вы.“ Мат. 11, 28. Тоже спѣщѣть до него все, котры маете журбы, нужды клопоты, долегливости; зближѣть до него, выскажѣть ему свои потребности, а знайдете у него успокоєне.

Спѣщѣть до него все, котрыхъ душѣ обтяженї суть грѣхами, котры маете несупокѣй совѣсти, котры видите ваше сумне, нещасне положене; вѣтворѣть передъ нимъ вашѣ сердца, а вѣнъ ишел; хає васъ, прїйме васъ до себе, потѣшитъ васъ, очиститъ васъ и звѣльнитъ вѣдъ вашего тягару.

Спѣщѣть до него все и учѣть, якъ жите свое уладити. Зъ его примѣру учѣть, якъ поступати маете. Лагѣднѣсть и терпеливѣсть, тїи двѣ цноты, котрыхъ вѣнъ своимъ житемъ, своимъ поступованемъ учивъ, най будуть пѣдставою и фундаментомъ вашего поступованя, а втоды прїидете до него.

Спѣщѣть до него и прїимайте его иго, его ярмо на себе. Свою науку, свои приказы называє вѣнъ игомъ. Бо памятати намъ належитъ, що пѣсля тои его науки жити маємо, а не пѣсля нашихъ похотей и забаганокъ. Тѣло наше и змысловѣсть нашу маємо пѣддати нашою душѣ. И хотяй тоє неразъ, особенно зъ початку не легко то, коли ты брата той тягаръ, тоє иго возьмешъ на себе, то оно тебе устереже вѣдъ многихъ журбъ, многихъ прикростей, многихъ долегливостей. Если ты тоє иго возьмешъ на себе, то позыскаєшь собѣ миръ, позыскаєшь супокѣй, задоволене и радѣсть. Бо то не правда, якобы приказы Божїи були тяжки, якобы годъ було ихъ выповняти. Противно, не лише не суть они тяжкими, але суть легкими, а за то служба дїаволу, служба свѣту, служба тѣлу є невыносимо тяжкою и повна труда.

Спѣщѣть протое все до Спасителя нашего особенно теперь, въ тѣмъ святѣмъ часѣ. Вѣнъ чекає на васъ, вѣнъ взыває васъ до себе, маете его межи со-

бою, маете его въ вашихъ церквахъ, маете его въ Найсвятѣйшій Тайнѣ Евхаристіи утаенного.

А вы, мои дороги, любите его, вы любите до него зближаться, вы любите его до себе въ найсвятѣйшой Тайнѣ пріймати. Я прецѣвъ маю тѣлько нагоды о томъ пересвѣдчитися, я за превеликою ласкою и помочию Божою такъ значну часть тои менѣ Богомъ врученои епархіи вѣдвѣдавъ, я такъ многихъ зъ помежи васъ знаю и видѣвъ я вашу побожнѣсть, вашу любовь къ Спасителю, видѣвъ я, якъ вы въ часѣ тыхъ моихъ посѣщенъ Архіерейскихъ численно и побожно брали участь въ всѣхъ богослуженяхъ, численно приступали до св. сповѣди, численно принимали Спасителя въ св. тайнѣ утаенного.

И тѣшуся я и радую тою побожностію нашего доброго, почитивого руского народа, и радбы я васъ всѣхъ, всѣхъ безъ выимки припривадити до нашего Спасителя. Длѣтого я постановивъ въ томъ моимъ листѣ до васъ, дорогіи брата, о найсвятѣйшой Тайнѣ Евхаристіи промовити, о томъ жерелѣ всякихъ ласкъ, а то передъ всѣмъ я хочу вамъ пригадати, що въ той найсвятѣйшій тайнѣ присутный есть самъ Ис. Христосъ, хочу вамъ пригадати, що нашимъ обовязкомъ есть той найсвятѣйшой Тайнѣ вѣдлавати нашъ поклѣвъ, наше почитане, що нашимъ обовязкомъ есть еи вѣдвѣдувати.

Мы вѣримо крѣпко, що на слова освященя, якъ священникъ при службѣ Божій вымавляе Исусъ Христосъ той, котрый сидитъ одесную Отца, зъ неба на нашій трестолы сходитъ и пѣдъ видами хлѣба и вина зъ божествомъ и человекѣствомъ, зъ тѣломъ и душею, цѣло и неподѣльно, пѣдъ кождымъ видомъ, т. е. и пѣдъ видомъ хлѣба и пѣдъ видомъ вина и въ кождой хотяйбы найменшой частцѣ перебувае.

На тое найсвятѣйше таинство нашої вѣры, предназначено вѣже въ старѣмъ завѣтѣ, всказуе Спаситель напередъ, обѣщюючи тоеже. Було то бѣльше менше на рѣкъ передъ тымъ, пѣмъ Спаситель тую найсвятѣйшу Тайну установивъ коли пятьма ячмѣнными хлѣбами и двома рыбами накормивъ пять тысячъ народа чудеснымъ способомъ, нечислячи женъ и дѣтей, а позѣстало еще дванацѣть кошѣвъ останкѣвъ. Чудо тое здивовало народъ, и хотѣли тѣи люде Исуса оголосити королемъ. Спаситель знавъ тое, тожъ удалився вѣдъ народа и удався на другу сторону озера Генизаретского. На другій день народъ знайшовъ Исуса, а Христосъ вылячи, що они шукали его зъ причины вчерашного чуда, всказуе на инный хлѣбъ, хлѣбъ небесный. Той хлѣбъ небесный то не есть якъ манна въ старѣмъ завѣтѣ котру въ пустыни ихъ предки ѣли и померли, той хлѣбъ небесный, то е вѣнъ самъ его тѣло за животъ свѣта. Здивовався народъ и мовить: Якъ то? той хоче дати намъ тѣло свое, щобы мы ѣли? А спаситель сказавъ: „Ѣмѣнѣ ѣмѣнѣ глаголю вамъ: ѣще не съѣсте плѣти Сына человекскаго, ни пѣте крове егѣ, животѣ не ѣмѣте ехъ съѣк. Ѣдѣй моею плѣтѣ, и пѣй моею кровѣ, ѣмѣте животѣ вѣчный, и ѣжъ воскресѣ егѣ ехъ по-

сладкий дѣлъ. Плѣтъ ко мѡд ѣстинно ѣстѣ крѡвно и крѡвкъ мѡд ѣстинно ѣстѣ нѣво. Идѣи мѡю плѣтъ, и нѣдѣи мѡд крѡвкъ, ко мѡдъ прикѡмѡтъ, и ѡзъ въ нѣмъ.“ (Іоан. VI 53—57).

Многи зѣ юдеѣвъ втоды вѡдвернули ся вѡдъ него, и Спаситель, той добрый пастырь, котрый пришовъ, всѣхъ спасти, дозволивъ имъ спокѡбно вѡдѡйти. Але и многи зѣ сѣмдесяти двохъ ученикѡвъ говорили: „Жѣстоко ѣстѣ слѡво сѣ: ктѡ мѡжетѣ ѣгѡ послѡшати“ (Іоан. VI 60—61) тверда тая бесѣда, кто може таке слухати. Але и тымъ вказуе Христосъ на свое живе, прославленное тѣло и мовить: „сѣи ли въ блѡзнітѣ (т. з. гѡршитѣ) „ѣци оубо оузрите Сѣина чловеѣческаго восходѡца, идѣжи еѣк прѣжде. Дѣхъ ѣстѣ, ѣжи ѡживѡлетѣ, плѣтъ не пользѣтѣ ничтѡже: глагѡлы, ѣжи ѡзъ глагѡлахъ вѡмъ, дѣхъ сѣтъ и живѡтъ сѣтъ“ (Іоан. VI. 62—64). И якъ потѡмъ и многи зѣ тыхъ ученикѡвъ вѡдѡйшли, то Хр. незатримувавъ ихъ, але звернувся до своихъ дванадцѡти Апостолѡвъ пытаючи: „ѣдѡ и въ хѡцѣте ѣти“ (Іоан. 68) а на тое вѡдповѣвъ Петръ: „Гдѣи, ко коли ѣдемъ? глагѡлы живѡтѣ еѣкнагѡ ѣмѡши. Ѣ мѡ еѣкроваѡмъ, ѣ познаѡмъ, ѣкѡ ты ѣси Хрѣстѡсъ Сѣинъ Бѡга живѡгѡ.“ (Іоан. VI. 68—70).

Тая вѣра Апостолѡвъ и тыхъ, котри выпревали при Спасителю, розяснилася и отримала нагороду втоды, коли Христосъ установивъ св. тайну Евхаристіи. Въ навечеріе своихъ страстей, коли Христосъ въ просторѡй, прикрашеной свѣтлицѣ споживавъ агнца пасхального зѣ своимѣ Апостолами въ такъ торжественный спосѡбъ, якъ давнѣйше николи, коли умивъ имъ ноги, взявъ хлѣбъ въ свои свѣти руки, пѡднѣсь очи до неба, благодаривъ, т. е. зложивъ подяку, поблагословивъ хлѣбъ, розломивъ, подавъ своимъ ученикамъ и сказавъ: приимѣте ѣдѣте: сѣ ѣстѣ тѣло мѡе“. Въ той самъ спосѡбъ взявъ потѡмъ чашу зѣ виномъ, до которого трохѣ воды вляно, благодаривъ, поблагословивъ вино, подавъ своимъ ученикамъ и сказавъ: „Пѣйте ѡ нѣдъ еси: Сѣ ѣстѣ крѡвкъ мѡд, новѡгѡ завѣта, ѣжи за въи и за многи ѣзлѡкѡма еѣ ѡстѡвлѡни гѣхѡвѡхъ. А потѡмъ додавъ: „сѣи творѣте въ мѡе воспѡминѡніе.“ (Мат. 26, Мар. 14, Лук. 22).

Такъ отже Христосъ Господь перемѣнивъ хлѣбъ въ живе свое найсвѣтѣйше тѣло а вино въ живу свою найсвѣтѣйшу крѡвь, бо мовить: тое естѣ мое тѣло, тое естѣ моя крѡвь. То, що выдае ся, що естѣ хлѣбомъ, що має все признаки хлѣба, тое естѣ моимъ тѣломъ, котре передъ вами стоить, естѣ мое тѣло разомъ зѣ крѡвию, то я самъ, цѣлый, зѣ тѣломъ и душею, зѣ божествомъ и чловеѣчествомъ. Такъ само сказавъ Христосъ: то естѣ моя крѡвь, крѡвь живѡ, котра въ моимъ тѣлѣ кружить, то есьмъ я самъ, зѣ тѣломъ и душею, зѣ божествомъ и чловеѣчествомъ. Іс. Хр. бувъ отже цѣлый и цѣлковито присутный такъ пѡдъ видомъ хлѣба якъ и пѡдъ видомъ вина. Важный естѣ высказъ одного св. Отца Церкви: „Господь тримавъ самъ себе въ своихъ рукахъ“. Дальше Христосъ сказавъ: берѣте и ѡдѣте, бо то естѣ мое тѣло, берѣте и пѣйте, бо то естѣ моя крѡвь. Тожъ отже въ кождѡй частотцѣ хлѣба въ кождѡй частотцѣ вина естѣ вѡнъ присутный и такъ довго, допоки тѣи види не зѡстѡли змѣненѣи.

Але Спаситель на тайной вечерѣ не лише перемѣнивъ хлѣбъ и вино въ свое тѣло и кровь, не лише давъ тосже тымъ, котрі въ него вѣрять, въ кормѣ, але пѣдъ видами хлѣба и вина принѣсъ самъ себе Отцу небесному въ жертву безкровну, якъ тое на другій день сталося въ кровавый способъ на крестъ; Христосъ тымъ способомъ установивъ жертву нового завѣта, бо мовить: то есть мое тѣло, котре за васъ даеся, то есть моя кровь, котра за васъ и за многихъ пролѣеся. А на конецъ каже: тое дѣлайте на мое воспоминаніе.

Тыми словами давъ Христосъ своимъ ученикамъ власть и силу, хлѣбъ и вино перемѣняти въ свое тѣло и въ свою кровь, давъ власть и повномочіе, пѣдъ видами хлѣба и вина его самого споживати и другимъ до спожитя подавати, а заразомъ давъ имъ повномочіе, щобы пѣдъ тыми видами приносили Богу безкровну жертву нового завѣта. Тожъ коли наслѣдники Апостоловъ, епископы, або черезъ нихъ руколоженіи священники слова новыши освященія вымовлять, такъ заразъ на престолѣ есть присутнымъ Іс. Хр. пѣдъ видами хлѣба и вина, цѣлый и правдивый.

И Іс. Хр. хотѣвъ, щобы не лише въ часъ службы Божои бувъ присутный помежи нами, щобы его приносили въ жертву, и щобы его въ св. причастію подавали яко кормъ душамъ вѣрныхъ, вѣнъ хотѣвъ всегда, безъ перестанку межи своими перебувати, щобы имъ оказати свою любовъ, щобы имъ помагати въ ихъ потребахъ, бо радостію его есть перебувати межи сынами человеческими.

Тожъ Церковь св., щобы здѣйснити тое намѣрене Спасителя, намѣрене повне любви, переховуе найсвятѣйшу Тайну Евхаристіи пѣдъ видомъ хлѣба въ св. мѣсци. Въ першихъ вѣкахъ христіанства, коли христіанъ мучили, переслѣдовали и убивали, мусѣли они крыти ся и ховатися зъ своими набоженствами а особливо мусѣли крытися зъ св. Тайнами передъ поганами и жидами. Службы Божіи вѣдправлялися по наибольшой части въ катакомбахъ, т. е. пѣдземныхъ пещерахъ и неможна було всегда, безъ перестанку св. тайны переховувати. Втоды давали частицъ найсвятѣйшой Тайны побожнымъ христіанамъ до дому, въ домахъ они переховували тіи частици въ дорогихъ начиняхъ, и заносили скрыто христіанамъ, котрі перебували въ вязницяхъ, або ишли на смерть, заносили, щобы ихъ св. Тайною покрѣпити, въ ихъ мукахъ взмѣцнити въ вѣрѣ и вытревалости.

Але, якъ лише устали переслѣдованя, якъ лише вѣльно було будовати публичной, християнски церкви, такъ заразъ въ тыхъ церквахъ переховувано найсвятѣйшу Тайну, и тымъ способомъ церкви сталися правдивими домами Божиими, бо Христосъ Богъ въ нихъ замешкавъ. Зъ початку переховувано св. Тайны звычайно въ золотѣмъ або сѣбнѣмъ сосудѣ, котрый мавъ видъ голуба. Надъ престоломъ бувъ бальдахимъ, и посередъ того бальдахима звисавъ голубъ, знамя св. Духа, а въ томъ голубѣ переховували ся св. Тайны. Теперъ же уживае ся до того кивотъ, котрый стоить на престолѣ, и е по можности прикрашений звычайно въ

золоченый. Той кивоть, домокъ для св. Тайнь, посередь престола, повинень и въ серединь бути вызолоченый, або шовковою матерією бѣлою, чи гафтованою выбитый, такъ якъ тамъ хоронитися має найсвятѣйша тайна. Въ томъ домику, кивоть, стоить пушка, въ видѣ чаши, накрыта накрывкою зъ короною, зъ верха и въ серединь цѣла добре вызолочена — и накрывка такъ само — а цѣла пушка окрыта бѣлою, шовковою красною суконкою. Въ той пушкѣ находится пѣдъ видомъ хлѣба наѣсвятѣйша Тайна; т. е. Іс. Христось въ той спосѣбъ помежи нами перебуває. Передъ тымъ кивотомъ передъ св. тайнами, повинна ся свѣтити лампа день и нѣчь, всегда, котра то лампа веказуе намъ Спасителя, яко свѣтло котре просвѣчае цѣлый свѣтъ.

И тія найсвятѣйші Тайны переходуются на тое, щобы мы Спасителя нашего всегда посередъ насъ мали. Для хорыхъ бере священникъ зъ пушки св. тайны зъ почетомъ несе ихъ до хорого, выслушавши сповѣди причацае его св. тайнами, щобы покрѣпити его въ той найтяжнѣй хвилѣ, хвилѣ смерти, щобы додати ему силы и вѣдваци въ той тяжкѣй, передсмертноѣ борѣ, щобы той хорый вытравѣ до остатной хвилѣ житя въ добромъ, въ той хвилѣ, коли має стати передъ своимъ справедливымъ судією.

Св. Тайны въ бѣльшій свята и торжества выставляются на престолѣ, въ процесіи обносятся, передъ ними вѣдправляея тое прекрасне, трогающе моленіе „супликація“, ними благословить священникъ зѣбранный побожный народъ.

И де небудъ мы стрѣтимо св. тайны, чи, коли прійдемо до церкви и увидимо кивоть въ котромъ хоронятся, чи, коли бачимо, якъ люде причацаются, чи коли священникъ несе ихъ до хорого, чи коли они выставлені суть на престолѣ або коли помежи нами въ процесіи обносятся — все мы повинні найсвятѣйшимъ тайнамъ вѣддавати наибѣльшу почетомъ и найглубшій поклѣнъ, такъ якъ таку почетомъ вѣддають тому Агнцу небесному хоры Ангельскій и лики святыхъ въ небѣ.

Божъ то есть той самъ сынъ божій, котрый колисъ въ Вефлеемъ въ яслахъ лежавъ и котрому почетомъ и поклѣнъ вѣддали побожный пастыръ и мудрецъ зъ востока; то есть той самъ Богъ и человекъ, котрый черезъ три роки учивъ и чуда дѣлавъ, котрый оказавъ и свою мудрѣсть и свою силу; то есть той самъ Спаситель, котрый на крестъ родъ людскій зъ Отцемъ небеснымъ примиривъ, котрый смерть побѣдивъ и власною силою зъ гробу воскресъ, котрый вознѣсь ся на небо и яко нашъ ходатай, яко нашъ заступникъ одесною Отца на небесѣхъ сидитъ.

Тожъ правдиный христіянинъ зъ наибѣльшою покорою, почетомъ и побожностію вступае до дому Божого, а вступивши, звергае ся въ сторону, де св. Тайны переходувані, бе ся въ груди, вѣддае поклѣнъ, клякае и, повитавши тымъ спосѣбомъ Спасителя, зачинае уважно и побожно молитися. Коли выпаде ему попередъ престолѣ зъ св. тайнами переходити, вѣддае глубокой поклѣнъ, а коли въ часѣ службы Б. вѣдъ освященя ажъ до причащеня на престолѣ св. тайны знахо-

дяться, вѣнъ зъ побожностію клякае и розмыслие о Спасителю своимъ а вѣддале всѣ иннѣ, свѣтовѣ мысли.

А побожнѣ христїаньскїи громады зъ своими ревными священниками стараются вѣдповѣднѣи дома для своего Спасителя збудовати и по можности величаво прикрасити. И въ теперѣшнихъ, тяжкихъ часахъ, повстають краснѣи, величанѣи, новѣи, просторѣи дома Божїи, доказъ ревности руского священства, доказъ офѣрливости нашего побожного, руского народа. Я бачу тое кождого року, въ рѣжныхъ околицяхъ тои просторои менѣ повѣренои епархїи, я мавъ тое щасте и тую превелику радѣсть, що до теперъ мѣгъ я бѣльше якъ шветдесять церквей Архїерейскимъ чиномъ освятити — тожъ на правду — дорогїи брата — межї вами есть жива и правдива вѣра, вы любите нашего найдорожшого Спасителя, хочете его посередъ себе мати, хочете ему свѣи поклѣнъ вѣддавати, до него прибѣгати, передъ нимъ свои сердца отворити, у него потѣхи, помочи и ратунку шукати, хочете зъ нимъ на вѣки злучитися.

Видите, дорогїи брата, вѣнъ такїи добрый, вѣнъ тѣлько для людей зробивъ; вѣнъ такъ унижився, вѣнъ тѣлько перетерпѣвъ, а прецѣнъ суть такїи, котрїи его зневажають!

Зневажають его тїи, котрїи въ него не вѣрятъ, котрїи до Церкви св. католицкои не належать. Зневажають его тїи, котрїи, хотїи сталися членами св. Церкви вѣру свою затратили и не хотятъ ему служити, а таинства св. высмѣвають. Зневажають его тїи, котрїи, неочистившия въ добрѣи сповѣди св. въ святотатскїи спосѣбъ его до своего поганого, грѣхами оскверненого сердца приймають.

А вѣнъ, найлѣпшїи и довготерпеливий терпитъ тое все до часу!

Тожъ вы и за себе и за тыхъ, котрїи его зневажають, вѣддавайте ему почестъ и поклѣнъ. А въ тѣмъ св. постѣ най не буде помежи вами анѣ одной душѣ, котрабы въ щирѣмъ покаїнію не оплакувала грѣхѣвъ своихъ, бо никто бѣзъ грѣха, токмо оденъ Богъ; котрабы не очистила сердца своего вѣдъ всѣхъ грѣхѣвъ въ щирѣи, доброй, правдивой, зъ правдивымъ жалемъ и зъ щирѣи постановѣи по правы сполученои сповѣди св., котрабы зъ такъ очищенымъ и сокрушенымъ сердцемъ не приняла Спасителя своего въ найсвятѣишой тайнѣ Євхарїстїи.

Втоды зъ правдивѣ христїаньскою радѣстїю будете обходити такъ свѣтлїи и веселїи свята Воскресенїя Христоваго въ надѣи на свѣтлѣ колїсь воскресенїе власне.

Въ тѣмъ змыслѣ желаю вамъ зъ найщиршого сердца по добре перебутѣмъ великѣмъ постѣ веселыхъ святъ великодныхъ, и удѣляю вамъ Архїерейского благословенїя въ имя отца и сына и св. духа. Аминь.

Дано въ Перемышлїи въ день святаго и праведного Сїмеона богопрїимца и Анны пророчицы 3 (16) лютого 1907.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ

Поручаємъ Всч. Духовенству порышій листъ пастырскій оголосити мѣсто проповѣди въ недѣлю сыропусту. Въ парохіяхъ, до котрыхъ дочерній церкви належать, має ся той листъ въ кождой церквѣ оголосити.

ОО. катихиты шкѣль середныхъ и выдѣловыхъ могутъ, по́сля обставинъ, листъ той въ недѣлю сыропусту перечитати або вѣдповѣдну ексорту выголосити.

При оголошеню листу належить тексты письма св. перевести и пояснити.

Що до захованя посту, поручаємъ благородно поучати вѣрныхъ о приписахъ въ томъ взглядѣ оголошеныхъ на Синодѣ дієцезальномъ въ Перемишлѣ въ роцѣ 1898, то есть о ухвалахъ Синоду провинціального Львівскаго зъ року 1891. Дебы однакожь заходила дуже важна потреба дальше идучого розрѣшеня вѣдъ посту, то удѣляемъ той власти Всч. Духовенству, на що особенно звертаемъ увагу Всч. ОО. катихитѣвъ, щобы вѣдповѣдно зарядили въ бурсахъ для хлопцѣвъ и институтахъ для дѣвчатъ. Въ случаяхъ розрѣшеня вѣдъ посту що до молитовъ належить заховати правило Синоду пров Львівскаго.

Рѣвночасно позволяемъ Всч. ОО. Сповідникамъ въ парохіяхъ више 2000 душъ розпочинати св. сповѣдь пасхальну вѣдъ 1. Понедѣлка а въ парохіяхъ низше 2.000 душъ вѣдъ 3. Понедѣлка св. великаго посту. Сповѣдь пасхальна кончить ся зъ днемъ праздника Вознесеня Господня.

Заразомъ удѣляемъ власть на часъ св. вел. посту розрѣшати вѣдъ грѣхѣвъ власти Нашой задержаныхъ. Кромѣ 1) умыснѣ челоуѣкоубійство и 2) согнане челоуѣческаго плода (*secuto effectu*).

Кромѣ того силою вѣдъ св. апостольскаго Престола на пятилѣте Намъ удѣленою, удѣляемъ власть, всемъ Всч. ОО. Сповідникамъ на цѣлый часъ треваня сповѣди пасхальной, привертати каючимъ ся утрачене право, *petendi debitum conjugale, cujus jus amisit per supervenientem affinitatem e copula carnali, habita cum consanguinea vel consanguineo sive primo sive in secundo gradu suae uxoris respective sui mariti*, що дѣлати ся має въ слѣдуючій способъ: По выголошеню формы розрѣшеня св. Тайны Покаянія, (а звертаемъ увагу Всч. О. Сповідникѣвъ, що форма розрѣшеня має докладно высказати ся при кождомъ сповѣдаючимъ ся иначе каючійся не одержавъ розрѣшеня) має ся сказати: „Кромѣ того властію Преосвященному Епископу . . . . удѣленою, а менѣ вѣдпорученою, привертаю тобѣ право, довгъ супружескій вѣдъ своего мужа (жены) жадати, котре черезъ грѣхъ плотскій зъ сродною (зъ сроднымъ) жены твоеи (мужа твоего), поповнений утративъ есь. Въ имя Отца † и Сына † и святого Духа † Аминь“.

Кромѣ того до конца бѣжучаго року 1907 удѣляемъ власть всемъ сповѣдникамъ розрѣшати вѣдъ грѣхѣвъ задержаныхъ, вынявши два высше сказаній, такожь на часъ посту поредъ Рождествомъ Христовымъ, а безъ ограниченя въ слѣдующихъ случаяхъ:

- 1) при сповѣди женщины передъ пологомъ.
- 2) при сповѣди загальной, если тая сповѣдь загальна есть конечна.

Вѣдъ Еп. Ординаріята.

Перемишль 16. Лютого 1907.

О. ІОАНЪ СТРИЙСКІЙ
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1907.

Выдано 4. Марта.

Ч. III.

Ч. 7.

Ч. 17. Въ справѣ стипендій литургійныхъ.

Зъ покликомъ на оголошенный въ Вѣстнику Епарх. зъ р. 1904 Ч. IX. (ст. 121). декретъ св. Конгрегаціи Собора въ справѣ Службъ Божихъ мануальныхъ, звертае ся увагу Веч. Священства на точку 5. и 6. того декрету где сказано, що священникъ може одержані стипендіи литургійній (зъ застереженемъ : *quin fundatorum vel oblatozum voluntati quoad tempus et locum celebrationis missarum detrahatur*) передати своему Ординарію або апост. Престолу або также Священникамъ, котрымъ схоче, если лише они суть передающему добре и особисто знані и ньякому закиду не подпадають.

Кто передасть стипендіи литургійній своему Ординарію або Апост. Престолу, есть вольный вѣдь всякого обовязку передъ Богомъ и Церквою.

Но кто стипендіи вѣдь вѣрныа одержані або якимудь способомъ собъ поспреніи передасть другимъ Священникамъ до вѣдиравы, той позѣстаетъ вглядомъ дотычныа Литургій обовязанымъ, поки не отримае донесеня о вѣдбутій вѣдиравѣ : такъ, що въ разѣ, если про страчене стипендіи, смерть Священника або про якубудь, хотыбы припадкову причину вѣдиравы не було, то передавшій обовязаный зъ своего доповнити и вѣдиравѣ задосытьучинити.

Дальше выясняе ся ще рѣчь тогожь декрету подъ 2, вглядомъ термину вѣдиравы. — А именно тое, що посяла декрету терминъ 100 Литургій есть до пѣвроку, розумѣе ся ведля особнои декларациі св. Конгрегаціи лише тогда, если

стипендія на тій 100 Литургій походить відъ одного дателя; въ разѣ же, если пр. 100 дательвъ дали стипендію кождый на 1 Литургію, то терминъ тыхъ всѣхъ 100 Литургій есть після декрету до одного мѣсяця, но після спеціальной постановы нашего Синода може бути до одного або двохъ мѣсяцѣвъ.

То всьо розумѣе ся, якъ декретъ выразно мовить, если нема иншой волѣ дательвъ (sive explicite sive implicite ob urgentem aliquam causam) або умовы зъ ними взглядомъ коротшого або довшого термину відправы.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 26. Лютого 1907.

Ч. 8.

Ч. 982. Речинець къ св. Рукопологаню въ Єреи.

Кандидатѣвъ духовного стану, покѣнчившихъ науки богословскій и желающихъ приняты св. Рукоположене, вызвае ся, щобы свои поданя внесли до дня 12. н. ст. марта с. р., самі же явитися мають дня 19. н. ст. марта 1907 о год. 9. рано по выслуханю св. Литургій, починаючи о годинѣ 8.

Поданя належить заосмотрити: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ, 2) моральности, 3) здоровля, 4) убожества подтвержденного ц. к. староствомъ, 5) вѣнчаня, коли суть женаті, 6) вдоволеня повинности вѣйсковѣй.

Вѣдъ Еп. Ординаріята

Перемышль 23. Лютого 1907.

Ч. 9.

Ч. 1000. Речинець до испытѣвъ на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ.

Въ дняхъ 9., 10. и 11. Цвѣтня и въ дняхъ 22., 23. и 24. Жовтня 1907 вѣдбуде ся испытъ квалификаційный на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ.

Предметы испытъ суть тѣ, які въ реченыхъ школахъ выкладають ся, а именно: исторія библійна, догматика и етика въ обемъ катихизма, литургика, исторія церковна, катихитика и методика.

На данный томать выроблять кандидаты екзурту а на довѣльно выбранный томать выголосятъ пробный выкладъ.

Священники намѣряючі до того испытъ приступити мають свои прошеня внести въ першѣмъ речинци до 20 Марта с. р., а въ другѣмъ до 5. Жовтня с. р.

Вѣдъ Еп. Ординаріята

Перемышль, 25. Лютого 1907.

Ч. 1001. Речинець до испытѣвъ конкурсовыхъ о душпастырскій бенефіція.

Симъ назначае ся речинцѣ до испытѣвъ конкурсовыхъ о бенефіціи душпастырскій а именно: I. день 9., 10. и 11. Цвѣтня 1907 и II. день 22., 23. и 24. Жовтня 1907.

Кандидаты желаючи поѣдати ся испитови конкурсовому, довжні при I. речинци внести свой прошеня до 20. Марта с. р., при II. речинци до 5. Жовтня с. р. Священники приступаючи до испиту конкурсового по разъ перній, мають залучити въ своихъ прошеняхъ грамоту першого свого поставленя въ душпастырствѣ.

Вѣдъ Еп. Ординаріята
Перемишль, 25. Лютого 1907.

ХРОНИКА.

Ч. 64/орд. Св. Отець Пій Папа X. зволивъ найласкавійше грамотами зъ 9. Лютого 1907 удѣлити ордеры: „Pro Ecclesia et Pontifice“. 1) Дру Сильвестру Дрималику въ Жовквѣ, 2) Іосифу Бвлякови, бурмістрови въ Лѣску, 3) Адольфови Глинковскому въ Старѣмъ Самборѣ.

Ч. 817. Всеч. о. Хилякъ Стефанъ, парохъ въ Стебнику увольненій зѣставъ на власне прошене вѣдъ довжности шкѣльно-орд. комисаря для ц. к. гѣмназіи въ Дрогобычи, а на его мѣсце именованій такимъ комисаремъ: Всеч. о. Скородинскій Тадей, деканъ и парохъ въ Трускавци.

Ч. 7713/06. Всеч. о. Хилякъ Стефанъ, парохъ въ Стебнику, увольненій зѣставъ на власне прошене вѣдъ довжности орд. вѣдпоручника до ц. к. Рады шкѣльной окружной въ Дрогобычи, а на его мѣсце именованій такимъ вѣдпоручникомъ Всеч. о. Скородинскій Тадей, дек. и пар. въ Трускавци.

Завѣдательства получили:

Ч. 1024. о. Паславскій Николай, парохіи Гуссакѣвъ.
„ 1056. „ Дуцько Юліянь, парохіи Реклинецъ.

Въ пропозицію приняті:

Ч. 493. На парохію Волча дѣльна: 1. Насальскій Володимиръ, 2. Дуркотъ Іоанъ Хр., 3. Крушинскій Теодоръ, 4. Шумелда Іоанъ, 5. Луцкій Петро, 6. Дуркотъ Михайль, 7. Ганасевичъ Іоанъ, 8. Кльофасъ Іоанъ.

- Ч. 499. На парохію Тарнава: 1. Зятикъ Максимъ, 2. Полянській Генрикъ, 3. Полянській Алекс., 4. Чеснокъ Захарія, 5. Царевичъ Гервазія, 6. Попель Мих., 7. Кузевъ Іоанъ, 8. Яворській Алекс., 9. Сорокевичъ Іоанъ, 10. Калужняцкій Володимиръ, 11. Комарницкій Іоанъ, 12. Дуркотъ Теодозій, 13. Кузьмакъ Іосифъ, 14. Дуцько Іоанъ, 15. Шумелда Іоанъ, 16. Луцкій Петро, 17. Ковальчинъ Іоанъ.
- Ч. 501. На парохію Комарно: 1. Котецкій Іосифъ, 2. Стецевъ Мих., 3. Лътинській Іоанъ, 4. Клишъ Гр., 5. Кузикъ Корн., 6. Козакъ Теодоръ, 7. Борисъ Сім., 8. Трешневській Мих., 9. Миколаевичъ Конст., 10. Петрикъ Володимиръ.
- Ч. 504. На парохію Гвоздець: 1. Ключа Волод., 2) Гамерській Волод., 3. Сороковській Станиславъ.
- Ч. 597. На парохію Белзь: 1. Рыпявецъ Волод., 2. Пелехъ Іосифъ, 3. Федоровичъ Кароль, 4. Мерена Теодоръ, 5. Осмѣловській Ник., 6. Волосянській Іоанъ, 7. Кишакевичъ Іосифъ.
- Ч. 500. На парохію Турянка: 1. Мазикевичъ Вікт., 2. Мерена Теод., 3. Савицкій Гр., 4. Насальській Волод., 5. Попель Мих., 6. Клишъ Гр., 7. Венгриновичъ Ем., 8. Радецкій І., 9. Козакъ Теод., 10. Мусѣй Теофиль, 11. Калужняцкій Волод., 12. Пастернакъ Іоанъ, 13. Венгриновичъ Волод., 14. Кмицкевичъ Сав., 15. Кузьмакъ Іос., 16. Писецкій Левъ, 17. Кузикъ Петро, 18. Миколаевичъ Констант., 19. Пслеховичъ Іосифъ, 20) Накловичъ Мих., 21. Кокотайло Романъ.

Презенты получили:

- Ч. 494. о. Ямвнській Філяретъ на парохію Близянка.
„ 498. „ Яцевъ Антоній на парохію Махнѳвъ.
„ 497. „ Венгриновичъ Володимиръ на парохію Бъличъ горѣшпый.
„ 797. „ Щурко Стефанъ на парохію Коханѳвка.
„ 1110. „ Дуркотъ Михаилъ на парохію Волча дѳльна.

НЕКРОЛОГІЯ.

- о. Волосъ Антоній, парохъ въ Прилбичахъ, упок. 8. Лютого 1907.
„ Хомицкій Петро, парохъ въ Гуссаковѣ, упок. 13. Лютого 1907.
„ Цъпановській Матей, парохъ въ Реклинци, упок. 18. Лютого 1907.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѳдъ Еп. Консесторіа.

Пережмышъ 2. Марта 1907.

О. ІОАНЪ СТРЪЙСКІЙ
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ

ЩЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѳкъ 1907.

Выдано 9. Марта.

Ч. IV.

Ч. 11.

Ч. 20/суп. Инструкція въ справѣ диспензъ супружикъ.

Высоке ц. к. Намѣстничество надѣслало тутъ слѣдующе розпоряджене въ справѣ вношеня прошенъ о розрѣшене вѳдъ перепонъ супружикъ уставодавства цивѣльного :

„Просьбы вношені до ц. к. Намѣстничтва о удѣлене диспензы вѳдъ перешкѳдъ супружескихъ а именно вѳдъ перешкѳды сродства або посвояченя мусять бути часто по причинѣ рѳжныхъ недостаткѳвъ звертані сторонамъ до доповненя. Поминувши кореспонденцію, котра вывязуе ся въ такихъ случаяхъ, интересовані стороны опѳсля проволокы въ остаточимѳ рѣшеню просьбы мусять вѳдложить выбранный день вѣнчаня и поносити часто страты матеріальны.

Ц. к. Намѣстничтво уважае въ интересъ народа за властиве прочити Всевѣтлѣйшу Консисторію о удѣлене Урядамъ парохіяльнымъ своєю епархіи низше наведеныхъ розпоряджень, взглядомъ вношеня, писаня и удокументованя згаданныхъ просьбъ въ тѳй цѣли, щобы Уряды парохіяльны могли вѳдповѣдно поучити нареченыхъ, котры въ цѣли заключеня супружества потребуютъ одержаня диспензы, якъ и тымъ бѳльше, щобы самы перестерѣгали низше высказаного постунованя при потверджаню просьбъ и при споряджуваню дѣрева фамилійного.

Вношене просьбъ :

Передонсамъ примѣчае ся, щѳ пѳсля припису §. 84 зак цив. просьбу о удѣлене диспензы вѳдъ перешкѳды супружеской передъ заключенсѣмъ супружества должны стороны с. е. наречені внести самы и въ власномъ имени, отже прошене

власноручно, або если не умѣють писати черезъ уповажнену особу підписати и вѣдь себе подати и то, щобы запобѣгти лриволацѣ прямо до ц. к. Намѣстництва.

Если наречені мешкають въ рѣзнихъ краяхъ коронныхъ, кожде зъ нихъ довжене внести особну просьбу до политичной Власти красвой своего мѣстця замешканя. Прошеня вношені черезъ Уряды парохіальні въ заступствѣ нареченыхъ не могутъ зъ взгляду на покликаныи приписъ вѣднести успѣху.

Въ прошеню належитъ навести причины основаючі потребу заключеня супружества:

Коли дальше після припису §. 83 зак. цив. диспенза може бути удѣлена толькы тогда, если заходятъ важніи причины, мають бути наведені въ прошеню точно обставины мотивуючы потребу заключеня супружества, хотяи заходить межи наречеными сродство або посвоячене. О подтверждене правдивости наведеныхъ въ прошеню обставинъ довжніи наречені постарати ся у Уряду парохіального. Если урядови парохіальному тій обставины не суть точно знаи, повиненъ вѣдослати стороны въ цѣли подтверженя мотивовъ ихъ прошеня до мѣстцевой Зверхности громадской.

Дерево фамильїне:

До прошеня має бути долучене дерево фамильїне высказуюче точно степень заходячого межи наречеными сродства або посвояченя и даты (рѣкъ, мѣсяць и день) рожденя нареченыхъ а у особъ овдовѣлыхъ такожь имя и назвище а такожь и дату (рѣкъ, мѣсяць и день) смерти помершого мужа або помершой жены. Имена, назвиска и даты въ деревѣ фамильїномъ довжніи бути чительно писані а вгѣдніѣсть того дерева зъ записами метрикальными довженъ парохъ подтвердити своимъ підписомъ и приложенемъ печати парохіальной. Если наречені мешкають въ различныхъ парохіяхъ або належать до рѣзнихъ вѣроисповѣданъ (обрядовъ) дерево фамильїне мусить бути спѣльно черезъ властивіи Уряды парохіальніи подтвержене. Мѣсто дерева фамильїного можна долучити метрики высказуючіи степень сродства або посвояченя, якъ такожь высказаніи выше даты. Долучене метрикъ есть тогда конечно, если степеня сродства або посвояченя або иншихъ потрібныхъ датъ не можна высказати на підставѣ записовъ метрикальныхъ Уряду парохіального мѣстця замешканя нареченыхъ.

Остемпльоване прошеня и дерева фамильїного.

Прошеня о диспензу підлягають остемпльованю по 1 Кор. вѣдь аркуша а дерево фамильїне має бути заосмотрене такимъ числомъ стемпльовъ по 1 Кор. кѣлько вписовъ метрикальныхъ находятъ ся въ деревѣ.

Часть вношеня прошеня:

Прошеня о диспензу мають бути вношені вчасно, въ кождѣмъ случаю що найменше 10 днѣвъ передъ днемъ вѣнчания. Прошеня внесеніи пѣзнійше не могутъ бути на часть полагодженіи. Телеграфичніи понаглени вношеніи часто рѣвночасно

зъ наданемъ прошеня на почту, не могутъ мати жадного наслѣдку на скорше по-
лагоджене а тымъ бѣльше, если передъ заходячимъ постомъ громадитъ ся дуже
велике число прошенъ о диспензу, понеже кождый старающий ся о диспензу має
рѣвнѣй интересъ въ скорѣмъ полагодженю своего прошеня; прошеня мусятъ отже
бути рѣшенѣ въ такимъ порядку, въ якимъ надходить до ц. к. Намѣстництва.

Выказане Уряду почтового:

Коли ц. к. Намѣстництво завело теперъ дорученя диспензъ прямо черезъ
Уряды почтовѣ безъ посредства ц. к. Староствъ, есть рѣчею сторѣнъ высказати
въ прошеню назву Уряду почтового, въ котрого окрузѣ дорученъ находить ся мѣсце
замешканя сторѣны а тымъ бѣльше въ такихъ случаяхъ, если въ краю есть бѣльше
мѣсцевостей той самой назвы, якъ мѣсцевѣсть, въ котрѣй нареченѣ мешкають.
Ц. к. Намѣстникъ: Потоцкѣй^с.

Повыше розпоряджене подае ся Всеч. Духовенъству зъ порученемъ точно
зъ нимъ ознакомитися и въ даныхъ случаяхъ своихъ парохіянъ докладно поучити.

Всеч. ОО. Настоятель деканатѣвъ справу тую поставлять на порядку
дневнѣмъ найблизшого соборчика до обговореня.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль 13. Лютого 1907.

Ч. 12.

Ч. 867. О консервованю старыхъ кладбищъ и старыхъ монументѣвъ на нихъ.

Высоке ц. к. Намѣстництво переслало Еп. Консистеріи пѣдъ д. 5. Лютого
с. р. Ч. 129.966 ех 1906 вѣднѣсь рескрипту ц. к. Министерства вѣроисповѣданя
и просвѣты зъ д. 6. Вересня 1905 Ч. 34081 въ справѣ консервованя старыхъ
кладбищъ, а особенно старыхъ монументѣвъ на нихъ.

Понеже усуване або нищене старыхъ памятникѣвъ надгробныхъ, неразъ
артистично выконаныхъ а въ высокѣй степени занимающихъ, поносить зъ одной
сторѣны велику страту для штуки родинной, а зъ другой сторѣны свѣдчить о браку
пошанованя для памятокъ нашихъ предкѣвъ, прото поручае ся Всеч. Урядамъ па-
рохіяльнымъ, о скѣлько пѣдъ ихъ зарядомъ такі кладбища находятъ ся, щѣбы ста-
ранно стерегли удержаня такихъ кладбищъ и находячихъ ся на нихъ монументѣвъ
и старали ся евентуальнымъ ушкодженямъ и нищенямъ ихъ зъ своей сторѣны запѣбѣчи.

Вѣдъ Еп. Консистеріи

Перемышль, 1. Марта 1907.

Ч. 13.

Ч. 1146. О издавництвѣ о. Л. Джулинскаго „Посланника и книжочки спасенія“.

Звертае ся увагу Всеч. Духовенства на издавництва Всеч. о. Льва Джулинскаго пароха въ Лапшинѣ, почта Бережаны именно на „Посланника“ и на „книжочку спасенія“ (рѣкъ 1907 ч. 2) въ котрыхъ розвинена и удачно представлена естъ гадка, щобы поучувати и заохочувати нарѣдъ до цѣлковитой встremезливости вѣдъ всякихъ алькогolicныхъ напитковъ принаибменше въ часъ св. Четырeдeсятиницъ. Досвѣдъ многократный поучивъ, що коли кто выдержитъ 7 недѣль безпрерывно въ цѣлковитой встremезливости, пѣзнаеть на собѣ незвычайно благодатнѣ скутки тверезости, скрѣпитъ свою волю, зломитъ власть похоти и опамятае ся, хочбы бувъ налоговымъ пѣякомъ.

Вѣдъ Еп. Консенторіи

Перемышль 7. Марта 1907.

Ч. 14.

Ч. 1179. Конкурсъ на опорожненіи душпастьерскіи бенефіціи.

Зъ речницемъ убѣгательства до 15. Мая 1907 выставлють ся на конкурсъ слѣдующіи парохіи:

1. Крыве ad Тьсна деканата Балигородскаго, патрона право почивае.
2. Горянка деканата „ „ наданя приватнаго.
3. Реклинецъ, деканата Белзскаго, наданя приватнаго.
4. Поръче грунтъ, деканата Горожанскаго, наданя приватнаго.
5. Кунинь, деканата Жовкѣвскаго, наданя приватнаго.
6. Дзвинячъ гѣрный, деканата Затварницкаго, наданя приватнаго.
7. Хмель, деканата Затварницкаго, патрона право почивае.
8. Михайлевичи, деканата Комарнянскаго, наданя приватнаго.
9. Гусакѣвъ, деканата Мостискаго, наданя приватнаго.
10. Войкова, деканата Мушинскаго, наданя цѣсарскаго.
11. Полонна, деканата Ольховецкаго, наданя приватнаго.
12. Медыка, деканата Перемыско-Загородскаго, наданя приватнаго.

(Кандидатъ, получившій презенту на тую парохію, буде обовязанный згодитися на евентуальне вѣдлучене Шегинь, и передъ институтією предложити вѣдповѣдну декларацию).

13. Поздьячъ, деканата Перемыско-Загородскаго, наданя приватнаго.
14. Девятеръ, деканата Потелицкаго, патрона право почивае.
15. Токарня, деканата Сяноцкаго, наданя приватнаго

16. Прилбичи, деканата Яворѣвского, наданя приватного.
17. Рогозно, деканата Яворѣвского, наданя приватного.
18. Добра, деканата Ярославского, наданя приватного.
19. Ясель, деканата Яеліского, наданя приватного.

Речинець розумѣе ся въ сеѣ способѣ, що поданя до дня 15. Мая 1907 мають бути зъ дотычныхъ Урядѣвъ деканальныхъ въ тѣмъ дни предложені Еп. Консистеріи.

Поданя не заосмотрені потрібными залучниками (особенно свѣдоцтвомъ зъ испыту конкурсового) якъ и такіи, котрі бы до 15. Мая 1907 тутъ не вплинули, будуть звернені безуспѣшно.

Вѣдъ Еп. Консистеріи
Перемишль, 1. Марта 1907.

Ч. 15.

Ч. 834. Протоколъ загальныхъ Зборѣвъ Филип Товариства св. Ап. Петра для запомоги убогихъ церквей вѣдбувшихъ ся дня 23. сѣчня 1907 р.

По молятвѣ „Царю небесный“ вѣдкривъ загальні Зборы предсѣдатель Товариства Впр. О. Мрыць. Въ короткѣй промовѣ повитаѣ предсѣдатель Товариства зѣбранныхъ собратей та заявивъ, що нынѣшні Зборы суть перші, на котрыхъ зъявило ся такъ численно священство майже зъ всѣхъ сторѣнъ Епархіи. Зъ того можна вносити, що вже настала охота до працѣ, та заинтересоване ся Товариствомъ межи священствомъ цѣлои Епархіи, та що є надѣя, що наше Товариство не загине але незадовго буде въ силѣ розвинути свою дѣяльність въ повиѣмъ значеню слова. А загрѣвши еще участникѣвъ до ревной працѣ въ користь Товариства попросивъ пѣсля статуту vybrати предсѣдателя загальныхъ Зборѣвъ а Зборы vybrали Всч. О. Іосифа Котецкого, тойже покликаѣвъ собѣ до помочи на секретарѣвъ Всч. ОО. Гивилевича и Василькевича.

Першою точкою загальныхъ Зборѣвъ було справоздане Выдѣлу, котре зложивъ секретарь Товариства Всч. О. Василькевичь.

Теперьшній Выдѣлъ урядунавъ лише половину минушого року, бо послѣдні Зборы вѣдбули ся дня 29. червня 1906 р.

Въ тѣмъ то часѣ Выдѣлъ вѣдбуѣвъ два засѣданя.

На першѣмъ своимъ засѣданю Выдѣлъ придержуючи ся ухвалы загальныхъ зборѣвъ роздѣливъ запомоги беззворотні слѣдующимъ церквамъ: въ Чернорѣкахъ, Искани и Новѣмъ мѣстѣ по 600 Кор., а церквь въ Пилахъ 700 Кор.

При роздѣлюваню запомогъ Выдѣлъ придержуѣвъ ся той засады, щоби давати помѣчь вѣибѣдѣйшимъ та вѣибѣльше потребующимъ нарохіямъ. Зъ той то

причини Выдѣль вѣдмовивъ запомоги менше потребующимъ парохіямъ, якъ такожь не прихиливъ ся до прошенъ тыхъ парохій, котрі внесли прошеня на приукрашене своихъ церквей.

Розпоряджаючи малими фондами а хотячи домочи бѣднымъ парохіямъ при будовѣ храмѣвъ Божихъ, удавъ ся Выдѣль зъ покѣрными просьбами до Радъ повѣтовыхъ о удѣлене запомоги.

Користаючи зъ нагоды зложеня подяки нашимъ рускимъ Товариствамъ, якъ Днѣстеръ, Народна Торговля, Вѣра, Ризниця, за ихъ щедрій лепты, Выдѣль вѣднѣсся въ часописяхъ до нашего священства, интеллигенціи та простолюдіи зъ просьбою, щобы тіиже потягнені примѣромъ нашихъ русскихъ Товариствъ громадно вписали ся въ члены Товариства и такимъ способомъ допомогли Товариству выповнити свою цѣль.

Выдѣль пѣзнавши, що взрѣсть Товариства полягае головно на працѣ цѣлого Деканату, порѣшивъ скликати загальні зборы сейчасъ по зборахъ вдов.-сир. Института, бо сподѣе ся, що вѣдпоручники деканальні загостять такожь на зборы Товариства св. Ап. Петра, а тутъ на зборахъ спѣльно нарадившись надъ средствами причиняющими ся до взрѣсту Товариства, вернуть зъ зборѣвъ переняті внеслими идеями Товариства, будуть загрѣвати своихъ собратей деканальныхъ, та собѣ повѣрену паству до працъ въ користь Товариства.

На однѣмъ зъ засѣданъ Выдѣлу виѣсь Всч. о. Гоцкій, щобы замовити 100 медаликовъ им. св. Ап. Петра, та розбѣслати деканамъ до дискусіи, по однакъ Выдѣль сего не зробивъ, бо нехотѣвъ наражати Товариство на выдатки, а свентуально страты; самже Выдѣль не видить такой великой користи въ медаликахъ, а то зъ той причины, що до теперъ дуже маленька часть простолюдіи належить до Товариства.

Всч. о. Дуркотъ виѣсь на засѣданю Выдѣлу, щобы въ кождѣй церквѣ находила ся пушка на Товариство св. Ап. Петра. Выдѣль не будучи певнымъ, чи сей проєктъ пушокъ принесе яку користь Товариству, постановивъ сей проєктъ пѣддати загальнымъ зборамъ до дискусіи.

На тѣмъ закѣнчивъ секретаръ Товариства справоздане дѣяльности Выдѣлу въ другѣй половинѣ минушого року, котре то справоздане загаль. зборы приймають.

Другою точкою загальныхъ зборѣвъ було справоздане касове. Касієръ Товариства Свѣтл. О. Дрѣ Масцюхъ подавъ до вѣдомости загальныхъ зборѣвъ, що Филія Товариства св. Ап. Петра мала въ 1906 р. приходу . . . 3730 К. 73 с.
розходу . . . 120 „ 57 „

Остае ся . . . . . 3610 К. 16 с.
Фондъ желѣзн. выносить 1066 „ 16 „

Дальше въ своимъ справозданю запримѣтивъ касієръ, що якъ до недавна було лише кѣлька деканатѣвъ, въ котрыхъ всѣ священники якъ оденъ мужъ записались

въ члены Товариства та котрымъ то деканатамъ выражали загальнї зборы свое узнане, такъ теперь остае ся лише пять деканатѡвъ, зъ котрыхъ жаденъ священникъ въ одна церковь не належитъ еще до Товариства а тїи деканаты суть : Безлїкій, Олещицкїй, Потелицкїй, Сокальскїй и Угнѡвскїй.

Касїеръ подавъ дальше до вѣдомости загальныхъ зборѡвъ, що теперь запроваджено въ касовѡмъ урядованю въ книжѣ контовѡй нову рубрику „загальна сума“. Въ кѡнци заявивъ касїеръ, що шконтрумъ зѡстало переведене 3. грудня 1906.

На тѡмъ закѡнчивъ касїеръ свое справоздане. Пѡсли порядку дневного мала комисїя контрольна зложити свое справоздане, но понеже жаденъ членъ комисїи контрольной не явивъ ся на зборахъ, бо все члени були перешкодженї, для того Всеч. о. Кузикъ запропонувавъ, щоби до комисїи контрольной vybrати Всеч. ОО. Ясеницкого и Онишкевича, котрыхъ загальнї зборы и vybrали.

Надъ справозданемъ касїера а именно въ тѡй справѣ, що декотрї деканаты не належать еще до Товариства, забравъ голосъ Всч. О. Ясеницкїй. Бесѣдникъ звернувъ увагу загальныхъ зборѡвъ, що якъ разъ теперь, есть пора застановитись надъ тымъ, въ якїй бы спосѡбъ можна спонукати деканѡвъ, щоби тїиже заинтересовали ся Товариствомъ им. св. Ап. Петра. Бесѣдникъ есть тои гадки, що найлучше буде впрѡстъ попросити тыхъ деканѡвъ, щоби тїиже взяли на соборчикахъ деканальныхъ такожъ Товариство св. Ап. Петра пѡдъ розвагу, котре то внесене загальнї зборы приймають.

Всеч. О. Онишкевичъ заявивъ, що до взросту Товариства прывиняють ся головно средства агитацїйнї та короткї а горячї вѡдозвы по часописяхъ. Для того радить, щоби при посыланю пренумераты за часопись давати такожъ маленьку жертву на Товариство св. Ап. Петра. Редакцїя помѣтитъ сю жертву въ своѣй часописи а въ той спосѡбъ можна буде звернути увагу нашего народа на Товариство св. Ап. Петра.

Всеч. О. Вербицкїй похваляе внесене передбесѣдника, щоби черезъ пресу робити рекламу нашому Товариству, но притѡмъ запримѣчае, що декотрї часописи нашї жадають оплаты за оголошеня даткѡвъ, для того вносить, щоби будучїй Выдѣлъ вѡднѣсся до редакцїй нашихъ часописей зъ просьбою, щоби тїиже помѣщали того рода оголошеня бесплатно.

Впр. О. Мрыць вносить, щоби всякї датки присилати посредствомъ Епископской Консисторїи, котра не платитъ порта листоноши а въ той спосѡбъ не буде наражене Товариство на розходы. Заявляе такожъ, що Выдѣлъ помѣщавъ жертвы по часописяхъ, но коли редакцїя почали жадати оплаты за оголошеня, Выдѣлъ, щоби не наразити Товариство на непотрѣбнї выдатки, переставъ оголошувати жертвы по часописяхъ а обмежився лише на оголошуваню жертвъ въ Вѣстнику Епархїяльнѡмъ.

Повызші внесена загальні Збори приймають а предсѣдатель перервавѣ на короткій часъ нарады, въ цѣли порозумѣннн ся що до выбору нового Выдѣлу.

По короткѣй павзѣ комисія контрольна, до котрой належали Всеч. ОО. Ясеницкій и Онишкевичъ, зложила свое справозданє. Комисія контрольна знайшла въ касѣ на 1907 р. 207 к. 96 с. зъ того 160 к. вложено до щадницѣ а 47 к. 96 с. готѣвкою. А що комисія контрольна найшла все въ порядку, ддятого вносить, щобы уступаючому Выдѣлови удѣлити абсолюторіумъ. Загальні Збори приймають се внесене та удѣляють уступаючому Выдѣлови абсолюторіумъ.

Теперь приступлено до выбору нового Выдѣлу.

На предсѣдателя одноголосно выбрано Впр. О. Мрыца. Прочихъ членѣвъ Выдѣлу ухвалено выбирати черезъ аклямацію.

До нового Выдѣлу зѣстали выбраніи слѣдуючі члены: 1) Впр. О. Зубрицкій, 2) Святл. О. Дръ Масцюхъ, 3) Святл. О. Дръ Пинило, 4) Всеч. О. Борисевичъ, 5) Всеч. О. Чабанъ, 6) Всеч. О. Несторовичъ, 7) Всеч. О. Комарницкій, 8) Всеч. О. Василькевичъ. Заступниками же членѣвъ выбрано: Всеч. ОО. Паславского, Гоцкого, Падоха, Калужняцкого.

По выборѣ нового Выдѣлу предсѣдатель пѣддавѣ пѣдъ розвагу внесена Выдѣлу:

1) Щобы до желѣзного фонду за сей рѣкъ предѣлити 360 к. 16 сот. а 3250 к. роздати убогимъ церквамъ титуломъ запомоги, котре то внесене одноголосно принято.

2) Внесене Выдѣлу въ справѣ медаликовъ: Понеже дотеперь мало селянъ належитъ до Товариства, ддятого загальні Збори суть той гадки щобы кождый священникъ, если хоче дати своимъ парохіянѣмъ яко членамъ Товариства вѣдзнаки щобы самъ вѣдносився до Центрального Выдѣлу и тамъ медалики собѣ замавлявѣ.

3) Що до внесена Выдѣлу, щобы въ кождѣй церквѣ находила ся пушка на Товариство св. Петра, то загальні Збори не суть такъ за пушками але модификують се внесене вѣ слѣдуючій способѣ, щобы будучій Выдѣлъ просивъ Преосвященный Ординаріятъ, щобы тойже поручивъ цѣлому Священству Епархіи вѣдправити Акафистъ въ день св. Ап. Петра и Павла а дохѣдъ зъ того Акафисту прислати до Товариства св. Ап. Петра.

Всеч. О. Вербицкій вносить, щобы вѣдпоручники на збори вдов. сир. Института були такожъ вѣдпоручниками Товариства св. Ап. Петра. Но понеже пѣсля статуту природнымъ вѣдпоручникомъ є деканъ, ддятого Впр. О. Мрыць модификує повызше внесене въ той способѣ: Деканъ є звычайнымъ вѣдпоручникомъ а если той є перешкодженый, тогды делегатъ на збори вдов. сир. Института зѣстає вѣдпоручникомъ Товариства св. Ап. Петра, котре то змодификоване внесене загальні Збори приймають.

Всеч. О Кузикъ вноситъ, чтобы скликувати загальні Збори Товариства св. Ап. Петра того самого дня, сей часъ по Зборахъ вдов. сир. Института а евенуально на другій день, котре то внесене принято.

Молитвою „Достойно есть“ замкнувъ председатель Всеч. О Іосифъ Котецкій загальні Збори.

На I засѣданю Выдѣлу дня 29 сѣчня 1907 р. наступило уконституоване ся Выдѣлу въ той способъ, що мѣстонредсѣдателемъ зоставъ выбранный Впр. О. Зубрицкій, касіеромъ Свѣт. о. Дръ Масцюхъ, секретаромъ Всеч. О. Василькевичъ а контрольоромъ Всеч. о. Чабанъ.

На томъ то засѣданю порѣшено оголосити речинець, доки можна вносити прошеня о запомоги для убогихъ церквей.

„Потребуючі церкви вносятъ прошеня написані мѣсцевымъ священникомъ а затверждені водпоручникомъ деканальнымъ посредствомъ Уридѣвъ деканальныхъ найпозывѣше до 15. марта 1907 р.“ Водъ Выдѣлу Филіи Товариства св. Ап. Петра для запомоги убогихъ церквей въ Перемышли 9. лютого 1907. Мрыць председатель. Василькевичъ секретаръ.

Водъ Еп. Ординаріята.

Перемышль 11. Лютого 1907.

ХРОНИКА.

Ч. 1160. о. Вербенець Володимиръ, получивъ каноничну институцію на парохію Стѣбно, деканата Перемыско-Загородского.

Презенты получили :

Ч. 1167. о. Величко Теофанъ на парохію Ричигѣвъ дек. Горожаньского.

„ 1242. „ Валюхъ Іоанъ на парохію Ластѣвки дек. Старосамѣбрского.

„ 1308. „ Камьньскій Іоанъ на парохію Залѣсе дек. Канчуцкого.

До каноничной институціи завѣзвані :

Ч. 1238. о. Щурко Стефанъ на парохію Коханѣвка.

„ 1239. „ Ямьньскій Філяретъ на парохію Близянка.

„ 1240. „ Яцевъ Антоній на парохію Махиѣвъ.

„ 1287. „ Венгриновичъ Володимиръ на парохію Бѣличъ горьшинній.

Завѣдательства получили :

Ч. 811. о. Гойдышъ Володимиръ парохіи въ Девятери дек. Потелицкого.

„ 1150. „ Дацько Михаилъ парохіи Рогѣзно дек. Яворѣвского.

„ 1184. „ Ганасевичъ Іоанъ парохіи Добра дек. Ярославского.

Увільненє вѣдъ испыта конкурсового получили :

- Ч. 8. о. Гукевичъ Володимиръ парохъ въ Поливчику.
Ч. 1081. „ Адріановичъ Василій парохъ въ Сушицѣ великѡй.
-
- Ч. 960. Высокє ц. к. Намѣстництво розпорядженємъ зъ дня 1/2 1907 Ч. 9275 призволило дотацію зъ фонда религійного на одєнь рѡкъ для сопомочника въ Мякиши новѡмъ.
Ч. 866. Тоежъ розпорядженємъ зъ дня 6/2 1907 Ч. 9269 продовжило таку саму дотацію на дальшій одєнь рѡкъ для сопомочника въ Зьболкахъ.
Ч. 992. Тоежъ розпорядженємъ зъ дня 1/2 1907 Ч. 9268 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Гѡйчи.
Ч. 1091. Тоежъ розпорядженємъ зъ дня 11/2 1907 Ч. 13406 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Бирчи.
Ч. 1090. Тоежъ розпорядженємъ зъ дня 14/2 1907 Ч. 16253 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Старявѣ.
Ч. 1094. Тоежъ розпорядженємъ зъ дня 6/2 1907 Ч. 9267 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Спасовъ.
Ч. 1092. Тоежъ розпорядженємъ зъ дня 11/2 1907 Ч. 13407 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Липѣ.

Грамоту похвальну зъ Архієрейскимъ благословєніємъ получили :

- Ч. 6183/06. Впов. Панѣ Елеонора Жолкевска въ Волостковѣ за заосмотривєне Церковъ въ стихари и прочє бѣле церковне и за заняте ся збиранємъ складокъ въ парохіи, за які закуплено св. Евангеліє, за 200 к., плащеницю за 110 к. и инші рѣчп. Чест. Іоанъ Букарныкъ господаръ въ Волостковѣ за жертву 400 кор. на внутренне приукрашенє Церкви мѣсцевой. Ч. Іоанъ Кухта господаръ въ Волостковѣ за справленє двохъ великихъ свѣчникѡвъ передъ нагѣстнѣи образы за 110 кор. Ч. парохіянє въ Волостковѣ за побудованє Храму Божого.
Ч. 6291/06. Ч. Михаєль Кабанъ и Георгій Кухта господарѣ въ Черчику за справленє для мѣсцевой Церкви нового звона за 200 кор.
Ч. 6411/06. Чест. парохіянє въ Перемисловѣ ад Осердѡвъ за побудованє дзвѡницѣ и закупленє нового дзвона за 1150 кор.
Ч. 6624/06. Чест. парохіянє въ Бруснѣ старѡмъ за побудованє величавой мурованой Церкви коштомъ 50000 коронъ. Ч. Юрій Несторакъ господаръ въ Бруснѣ за справленє до мѣсцевой Церкви кивота за 360 кор. ЧЧ. Андрей Бєньо и Николай Величковичъ провизоры церк. и господарѣ

въ Бруснѣ за ревнѣ и совѣстне вышноване обовязкѣвъ провизорѣвъ церк. за труды понесеніи коло будовы дому Божого и за поруку цѣлымъ своимъ майномъ цю Церковъ получила на докѣчене Церкви пожичку 6000 кор.

Ч. 6373/06. Чест. парохіане въ Завишни за жертвы зложеніи на потреби Церкви именно Ч. Данило Космина 200 кор., А. М. 200 к., М. N. 50 к. Иванъ Приступа и его жена Евдокія 60 к. М. М. 150 к., Теодоръ Дацкѣвъ 50 к., Андрей Гнатюкъ 100 к., Лука Лоза 120 к., Иванъ Гозла 20 к., Тимотей Блащукъ 12 к., Иванъ Мудрый 20 к., Максимъ Гнатюкъ 10 к., Григорій Держакъ зъ Прусъ приславъ крестъ за 14 к., Марія Приходко жена Димитрія 3 кор.

Ч. Ч. 275/орд. Ч. Теодоръ Вовкъ пѣвецъ церк. въ Будыниѣ за справлене до церкви мѣсцевой св. Евангелія за 200 кор., Ч. Даниілъ Сандакъ провизоръ церк. и господаръ въ Будыниѣ за жертву 200 к. на справлене наука до мѣсц. Церкви, О. Михаилъ Була завѣдатель парохіи и катихитъ въ Белзѣ за ревнѣ и свѣтліи труды около религіино-морального выховуваня молодежи шкѣльной. Ч. Иванъ Иваскѣвъ господаръ въ Сѣлци белзкѣмъ за справлене для мѣсцевой Церкви фелона за 200 к., Ч. Николай Кулыницъ господаръ Боратынѣ за жертву 800 к. на будову мѣсцевой муров. Церкви и за справлене фелона за 120 кор. Ч. Павло Дикій, матеръ и жена господарѣ въ Боратынѣ за труды понесеніи около будовы мѣсцевой мур. Церкви и за жертвы на тую цѣль 135 к.

Ч. 6727/06. Вблаг. Панѣ Елена зъ князьвѣ Сапѣгѣвъ гр. Стадница въ Навосвой за жертву 1500 кор. на будову мѣсцевом церкви.

Ч. 7355/06. Чест. парохіане въ Радошицяхъ за справлене до мѣсцевой Церкви дзвона за 2650 к. и за внутренне обновлене оливными фарбами. Ч. Филипъ Антонѣвъ, Теодоръ Дурнякъ и всѣ прочіи парохіане въ Ославицѣ ад. Радошицъ за обновлене мѣсцевой церкви коштомъ 800 кор. за поставлене на цмнтари 3 величавыхъ крестѣвъ, а Ч. Филипъ Антонѣвъ за справлене серебряного креста за 100 кор. а Ч. Теодоръ Дурнякъ за справлене двохъ хоругѣвъ за 100 кор. Ч. Ч. супруги Димитрій и Катарина Бурики въ Радошицяхъ за жертву 220 кор. на приукрашене мѣсцевой Церкви и за справлене фелона за 140 кор. и лѣхтарѣвъ за 80 кор.

Ч. 7251/06. Ч. Романъ Корнафель зъ Прелукъ за жертву 200 кор. на справлене фелона.

- Ч. 7356/06. Чест. парох. въ Ръпнику Адамъ Бѣкъ и Іоанъ Каплунъ за жертву 1400 кор. на будову мѣсцевой Церкви.
- Ч. 7747/06. Ч. парохіане въ Новѣмъ Селѣ дек. Куликѣвского за поставлене Дому Божого коштомъ 24000 кор.
- Ч. 276/орд. Славетне Брацтво церковне им. св. О. Николая Чудотв. въ Мостахъ великихъ за понесеніи труда и жертви при поставленю въ Церквѣ нового бѣчного престола въ честь св. О. Николая и Ч. Григоріи Бѣлаше за жертву 1000 к. на туюжъ цѣль. Преп. О. Михаилъ Карпякъ, катихитъ шкѣлъ народныхъ въ Угновѣ за щире, ревне и совѣстне выховане повѣреной молодежи. Ч. Теодоръ Хахула, провизоръ церк. и господарь въ Ульгѣвку за честно и вѣрно сповнюваніи черезъ 35 лѣтъ обязанности провизора при Церквѣ въ Ульгѣвку.
- Ч. 335/орд. Преп. О. Іоанъ Цѣцькевичъ, катихитъ шкѣлъ народныхъ въ Олешахъ за щирій, ревный и совѣстный трудъ около религіино-морального выхованія молодежи. Ч. Андрей Базылевичъ, господарь въ Вѣльцѣ жапалѣвскѣй за справлене коштомъ 200 К. бѣчного престола св. О. Николая до церкви въ Жапаловѣ. Ч. Петро Слюсарь, пѣвецъ церковный въ Жапаловѣ за справлене коштомъ 200 к. бѣчного престола св. Безер. Космы и Даміана до церкви въ Жапаловѣ.
- Ч. 565. Ч. Луць Мышь провизоръ церк. въ Тыновѣ за справлене для тамошней Церкви свѣтлого фелона за 300 к., Евангелія за 240 к., другого фелона за 180 к., фаны за 100 кор., лѣхтарѣвъ за 216 к., чаши за 100 к. кадилъницѣ, стихара и обруса за 92 кор.
- Ч. 166. Ч. Григоріи Стефура господарь въ Карликовѣ за справлене кивота за 500 кор. Ч. Никита Тымцьвъ господарь въ Карликовѣ за жертву 200 к. на закупно церковныхъ рызь.
- Ч. 492. Хв. Зарядъ управы крамницѣ „Руска читальня“ въ Желдци за справлене многосвѣчника за 800 кор.

Вѣдъ Еп. Консистеріи
Перемышль, 7. Марта 1907.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢкъ 1907.

Выдано 5. Цвѣтня.

Ч. V.

Ч. 16.

Ч. 96/орд. О вѣспѣльнѣмъ листѣ пастырскѣмъ.

Зъ тымъ числомъ Вѣстника пересылае ся вѣспѣльный листъ пастырскій галицкаго гр. кат. Епископату, и поручае ся тойже въ найблизну Недѣлю вѣдчитати по Евангелію въ церквѣ. Въ парохіяхъ, въ котрыхъ суть дочернїи, належить той листъ въ кождѣй церквѣ вѣдчитати.

Одсїи примѣрникъ того листу, по вѣдчитаню въ церквѣ, маеся заховати въ актахъ парохіальныхъ, прочїи же примѣрники мають ОО. Душпастырѣ лати до читалень и поважїйшїимъ, свѣдомымъ вѣрнымъ, щобы могли въ читальняхъ и въ домахъ собѣ и другимъ читати.

Всеч. ОО. Настоятелѣ деканатѣвъ пересвѣдчатся, чи поручене тоє зѣстало въ кождѣй парохїи точно выповнене.

Вѣдъ Еп. Ординаріята
Перемишль, 25. Марта 1907.

Ч. 1706. Нравоученіє б. п. Епископа Іннокентія Винницького.

/. Въ прилозі /./ пересылаєся додатокъ, якій мѣстить въ собѣ б. п. Еписк. Іннокентія Винницького два посланія пастырскі, котрі задля недогляду въ Шематизмѣ на р. 1907 пропущено.

Вѣдъ Еп. Консистеріи

Перемышль 26. Марта 1907.

Ч. 1290. О жертвахъ на будову церкви въ Погорыльцѣ на Буковинѣ.

Всеч. о. парохъ въ Погорыльцѣ на Буковинѣ просить о помѣщене слѣдующого прошенія :

„Рѣчь 1800 єсть рокомъ принята ся и ширеня католицизму на Буковинѣ и той додатный станъ тревавъ менше бѣльше до року 1880, вѣль сего часу починає ся упадокъ.

Причины сего були рѣжні мѣжъ иншими головні :

- а) опамятане ся несоединеного духовенства, а звѣдсы и намовы, навѣть тероризмъ ;
- б) въ бѣльшой часты импонуячї ихъ Церкви и майно ихъ парохіантъ ;
- в) бракъ нашихъ пропорціонально величавыхъ Церковъ, а ще гѣрше цѣлковитый бракъ тыхже ;
- г) Занадто велике (неразъ 3—4 мили) вѣддалєне нашихъ прилученыхъ парохіяхъ зъ деякихъ сѣль, а звѣдсы ;
- д) темнота религійна.

Ихъ Ексцеленція Высоченство Митрополитъ Киръ Андрей, будучи ще Епископомъ въ Станиславовѣ, при Своей каноничной визитаціи на Буковинѣ, переходячи парохію за парохією, а навѣть поодинокї села прилученї до тыхже, наглядно о сѣмъ переконали ся, тому и сѣй невѣдраднї станъ прекрасно-популярно зволмили выложити въ памятиѣмъ Своимъ „Пастырскѣмъ Листѣ“ до всѣхъ Русинѣвъ на Буковинѣ.

Зѣ повысшихъ причинъ на жалъ иде оно ще до гѣршого, длятого всемирнѣйше пѣдписанный важить ся въ покорѣ Ихъ Ексцеленціи Высокопреосвященству предложити дуже невѣдраднї станъ и сего парохіи, зложенои зѣ 15 сѣль, а розкшенои и на 4 мили.

Полудневый ен куць, якъ села : Вербѣвцѣ, Юркѣвцѣ, Боянчукъ, Комарѣвка, Горошѣвцѣ и Добрынѣвцѣ надто вѣддалєни, а тримаючї ся разомъ, числили

колись сотками нашихъ вѣрныхъ, мѣжь ними самъ Боянчукъ числить 600 гр. кат. душъ, нынѣ на жалъ мае вѣнъ заледве 100 гр. кат. а инши по кѣлька душъ.

Длятого то, для пѣддержаня гр. кат. релігій у рещты, чудомъ Божиимъ при св. кат. релігій остальныхъ, и для наверненя вѣдпавшихъ (навернене естъ певне) почавъ всемирениѣйше пѣдписаный зъ П. пѣврочемъ шк. доѣжджити на науку кат. релігій до шкѣлъ въ Окиѣ, Добрынѣвцяхъ и Боянчуку, а въ послѣднѣмъ постановивъ при помочи Божіей и тыхъ котрымъ повинно залежати на св. кат. вѣрѣ збудовати и то чимъ скорше філіяльну Церковь въ Боянчуку яко осередку выше вычисленыхъ сѣль. Кошта си мають выносити надъ 10000 к; нані тамошній парохіане, зъ высиленемъ ся, можуть зложити заледве 1000 к. (зложено вже 500 к.) рещту числиво на жертводавцѣвъ. Всемирениѣйше пѣдписаный порозписувавъ прошене о жертву на повышу цѣль до всѣхъ кат. дѣдичѣвъ на Буковинѣ, друкуе въ Жовквѣ „вѣдозвы“ о жертвы до Галичанъ, посилае люлей на села, выславъ прошене о запомогу до Выс. ц. к. Правительства въ Чернѣвцяхъ, такъ само до Найяснѣйшого Монарха, подавъ до Всесвѣтѣйшого и Высокопреосвященного Епископского въ Станиславѣ и Митрополитального у Львовѣ Ординаріату прошене о припоручене Епарх. и Митр. Духовенству надсыланя своихъ жертвъ на повышу цѣль, а нынѣшнымъ важитъ ся всепокорнѣйше предложити у стѣпъ Ихъ Ексцелленціи Высокопреосвященства слѣдуюче смиреннѣйше свое прошене: Ихъ Екск. Высокопреосвященство зволить ласкавѣйше: 1) Припоручити вѣдповѣдно и Свому Всеч. Духовенству надсылае на сю Божу цѣль своихъ ласкавыхъ жертвъ, 2) припоручити зъ фондѣвъ св. Петра ласкаво надпорядочно удѣлити запомогу, 3) удѣлити Свого Архіер. благословенства и помочи. Отъ гр. кат. Уряду парохіального Погорылѣвка 5/3 1907 п. Окна о. Николай Кейванъ гр. кат. душпастырѣ“.

Еп. Ординаріатъ поручае горячо згадану въ повыснѣмъ прошеню будову Церкви въ Погорылѣвцѣ на Буковинѣ ласкавоѣй жертвенности всеч. епарх. Духовенства и надѣсея що всеч. Духовенство поснѣшитъ радо зъ жертвами своими и тымъ чинѣмъ поможе о. парѣхови довершити розпочате св. дѣло.

Узбираніи жертвы проситя надсылати до тут. Еписк. Консисторіи.

Вѣдъ Еп. Ординаріата

Пережыль, 25. Марта 1907.

Ч. 19.

Ч. 1707. Законъ о подвысненю конгруппы и емеритуры.

Симъ подаемъ до вѣдомости Всеч. Священства законъ зъ дня 24. Лютого 1907 (В. з. д. Ч. 56) дотычно подвысненя конгруппы и емеритуры:

Gesetz vom 24. Februar 1907, ¹⁾

mit welchem Erhöhungen des Minimaleinkommens und der Ruhegehälter katholischer Seelsorger nach Massgabe ihrer Dienstzeit festgestellt werden.

Mit Zustimmung beider Häuser des Reichsrates finde Ich anzuordnen, wie folgt:

§ 1.

Das in Schema I des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, ²⁾ über die Dotation der katholischen Seelsorgegeistlichkeit festgesetzte Minimaleinkommen wird für Welt- und Ordenspriester, für letztere, insoferne dieselben nach dem Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, eine Kongrua, beziehungsweise Kongruaergänzung erhalten, nach je fünf vor oder seit der Wirksamkeit dieses Gesetzes in der Seelsorge oder in einem anderen öffentlichen kirchlichen Dienste zurückgelegten Jahren bis einschliesslich des 40. Jahres der Dienstleistung um je einhundert (100) Kronen erhöht.

Die auf Grund der vorstehenden Bestimmung angefallene Erhöhung des Minimaleinkommens gebührt auch nach der Übernahme in den Ruhestand als Erhöhung des in Schema II zum Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, festgesetzten Ruhegenusses.

Diese Erhöhung wird, insoweit sie nicht durch die mit dem geistlichen Amte ständig verbundenen Bezüge gedeckt ist, aus den Religionsfonds, beziehungsweise aus der staatlichen Dotation derselben bestritten.

§. 2.

Der Anspruch auf diese Erhöhung ist von dem Seelsorger durch Einbringung des Einbekenntnisses oder bei Vorliegen eines solchen durch Anzeige im Wege des Ordinariates geltendzumachen und beginnt mit dem ersten Tage des auf die Vollstreckung der massgebenden Dienstzeit folgenden Monats.

§ 3.

Diese Erhöhung wird für immer oder für eine bestimmte Zeit eingestellt, wenn darauf in einem ordentlichen Verfahren (§ 27 des Gesetzes vom 7. Mai 1874, R. G. Bl. Nr. 50 ³⁾) erkannt worden ist.

Die Nachsicht der Folgen eines solchen Erkenntnisses ist nach Einvernehmung des Diözesanbischofes zulässig.

¹⁾ Enthalt in dem den 2. März 1907 ausgegebenen XXIX. Stiecke des R. G. Bl. unter Nr. 56.

²⁾ Ministerial-Verordnungsblatt vom Jahre 1898, Nr. 56, Seite 379.

³⁾ Ministerial-Verordnungsblatt vom Jahre 1874, Nr. 22, Seite 65.

§ 4.

Im Falle besonderer körperlicher Gebrechen eines in den Ruhestand übernommenen Seelsorgers oder bei Vorliegen anderer rücksichtswürdiger Umstände kann der Kultusminister demselben ausnahmsweise einen höheren als den ihm gemäss des Schema II zum Gesetze vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, gebührenden Ruhegehalt bewilligen, jedoch nur bis zum Höchstbetrage von 2000 Kronen.

§ 5

Die in diesem Gesetze festgestellte Erhöhung des Minimaleinkommens oder Ruhehaltes gebührt vom 1. Jänner 1907 an mit einem Drittel, vom 1. Jänner 1908 an mit zwei Dritteln und vom 1. Jänner 1909 an mit dem vollen Betrage.

§ 6.

Mit dem Vollzuge dieses Gesetzes sind der Minister für Kultus und Unterricht und der Finanzminister beauftragt.

Wien, am 24. Februar 1907.

FRANZ JOSEPH m. p.

Beck m. p.

Korytowski m. p.

Marchet m. p.

Дальше подає ся до вѣдомости розпоряджоне міністеріяльне зъ дня 6. Марта 1907 (Вѣст. з. д. Ч. 63.)

Verordnung des Ministers für Kultus und Unterricht und des Finanzministers vom 6. März 1907.

womit Bestimmungen zur Durchführung des Gesetzes vom 24. Februar 1907, R. G. Bl. Nr. 56, betreffend Erhöhungen des Minimaleinkommens und der Ruhehalte katholischer Seelsorger erlassen werden.

§. 1.

Behufs Zuerkennung der im Gesetze vom 24. Februar 1907 R. G. Bl. Nr. 56. vorgesehenen Erhöhungen des standesgemässen Minimaleinkommens der katholischen Seelsorger ist ein nach der Vorschrift der Ministerialverordnung vom 16. November 1898, R. G. Bl. Nr. 205, abgefasstes Lokaleinkommensbekenntnis oder, wenn ein solches für die betreffende Dienststelle bereits vorliegt oder nach der oben zitierten Verordnung (§ 1, Absatz 3) entbehrlich ist, eine Anzeige über die Vollstreckung der massgebenden Dienstzeit einzubringen.

Diese Anzeige ist bei dem Eintritte des Anspruches auf weitere Erhöhungen neuerdings zu erstatten.

Dem Einbekenntnisse oder der Anzeige ist eine Dienst-Tabelle in zweifacher Ausfertigung anzuschliessen.

Diese Dienst-Tabelle kann nach den schon gegenwärtig bei Gesuchen um Übernahme in den Ruhestand üblichen Formularien oder nach dem dieser Verordnung anliegenden Formulare verfasst werden.

In dieser Dienst-Tabelle ist die ganze bisherige Verwendung des Seelsorgers auf den einzelnen von ihm bekleideten Dienststellen nach der kalendermässigen Dauer auszuweisen.

Die Einbringung des Lokaleinkommensbekenntnisses oder der Anzeige erfolgt im Wege des vorgesetzten bischöflichen Ordinariates. Für Regulargeistliche, welche auf inkorporierten Seelsorgestationen wirken, kann der Ordensobere an ihrer Stelle das Einbekenntnis oder die Anzeige im gleichen Wege einbringen. Bei solchen Stationen ist auch, eventuell durch Angabe oder Vorlage der einschlägigen Richtigstellungserkenntnisse, darzulegen, dass für die an der betreffenden Seelsorgestation wirkenden Regularen im Bestande des Gesetzes vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, eine Dotationsergänzung aus dem Religionsfonds angewiesen ist.

§ 2.

Das Ordinariat prüft und bestätigt die Richtigkeit der in der Dienst-Tabelle ausgewiesenen Daten und leitet selbe zugleich mit dem Einbekenntnisse oder der im § 1 erwähnten Anzeige an die Landesstelle.

Diese veranlasst erforderlichenfalls nach neuerlicher Einvernehmung des bischöflichen Ordinariates die zur Klarstellung des Sachverhaltes zweckdienlichen Erhebungen.

Bezüglich der Fällung und Hinausgabe der Entscheidung der Landesstelle, dann der Anweisung der erhöhten Bezüge, endlich der Anfechtung des Erkenntnisses der Landesstelle haben die Bestimmungen der Ministerialverordnung vom 16. November 1898, R. G. Bl. Nr. 205, und der Ministerialverordnung vom 14. Jänner 1904, R. G. Bl. Nr. 7, sinngemässe Anwendung zu finden.

§ 3.

Die Landesstelle hat unter Berücksichtigung des im § 2 des Gesetzes vom 24. Februar 1907, R. G. Bl. Nr. 56, normierten Anfallstermines auszusprechen, welcher jährliche Mehrbezug dem Seelsorgegeistlichen aus dem Titel der Erhöhung gebührt.

Dies gilt insbesondere auch für die im § 5 des Gesetzes vom 24. Februar 1907, R. G. Bl. Nr. 56, bestimmten Übergangsjahre 1907 bis 1909. Für diese 3 Jahre oder den im einzelnen Falle in Betracht kommenden Teil dieser Zeit hat die Angabe des Mehrbezuges auf einmal, jedoch unter genauer ziffer-

mässiger Bezeichnung der auf jedes einzelne dieser Jahre entfallenden Mehrgebühr zu erfolgen

Fällt einem Seelsorgegeistlichen innerhalb dieser Übergangszeit eine weitere Erhöhung an, so ist der Anspruch auf dieselbe in der im § 1 dieser Verordnung festgesetzten Weise mittelst neuerlichen Einschreitens geltend zu machen.

§ 4.

Wenn einem Seelsorgegeistlichen vorläufig die von seinem Vorgänger genossenen Bezüge aus dem Religionsfonds im Sinne des § 2 der Ministerialverordnung vom 14. Jänner 1904, R. G. Bl. Nr. 7, angewiesen werden, so können demselben, falls der bezüglichen Mitteilung des Ordinariates eine entsprechend ausgefertigte Dienst-Tabelle beiliegt, oder eine solche bereits bei der Landesstelle erliegt, auch die nach seiner Dienstleistung gebührenden Erhöhungen provisorisch aus dem Religionsfonds angewiesen werden.

Bei Versetzungen von Hilfspriestern in der gleichen Eigenschaft oder in der Stellung eines Provisors genügt, solange ein Anspruch auf eine weitere Erhöhung des Minimaleinkommens nicht geltend gemacht wird, die Anzeige der Versetzung unter Berufung auf die letzte Anweisung dieser Erhöhung und die dieser zu Grunde gelegte Dienst-Tabelle.

§ 5.

Die im Gesetze vom 24. Februar 1907, R. G. Bl. Nr. 56, vorgesehene Erhöhung des standesmässigen Minimaleinkommens ist vor allem aus den mit dem geistlichen Amte ständig verbundenen Bezügen zu decken.

Ist eine Seelsorge- oder Ortsgemeinde oder sonst jemand zur Gewährung des jeweils gesetzlich festgestellten Minimaleinkommens an Seelsorgegeistliche verpflichtet, so ist in jedem Falle an der Hand der einschlägigen Verpflichtungstitel zu prüfen und, wenn nötig, durch Einleitung der instanzmässigen Entscheidung festzustellen, ob sich diese Verpflichtung auch auf die mit dem berufenen Gesetze nach Massgabe der besonderen Dauer der dienstlichen Verwendung des einzelnen Seelsorgers festgesetzte Erhöhung des standesgemässen Minimaleinkommens bezieht.

Verneinendenfalls ist die sich hienach ergebende Erhöhung der Bezüge aus dem Religionsfonds anzuweisen.

§ 6.

Provisoren erledigter Pfründen haben, insoferne bei ihnen nicht die Bestimmung des § 4, Absatz 2, dieser Verordnung Anwendung findet, den Anspruch auf die ihnen gebührenden auf dem im § 1 dieser Verordnung bezeichneten Wege geltend zu machen.

§ 7.

Den Gesuchen um Übernahme in den Ruhestand ist eine in gleicher Weise, wie oben im § 1 bestimmt, ausgefertigte Dienst-Tabelle beizulegen.

In derselben sind die bereits angefallenen Erhöhungen unter Berufung auf die letzte bezügliche Anweisungsverfügung der Landesstelle ersichtlich zu machen.

Korytowski m. p.

Marchet m. p.

въ слѣдующими пояснениями: Пóсля §. 1 того закона конгруа установлена въ Шематъ I закона зъ 19. вересня 1898 В. з. д. Ч. 176 пóдвысшае ся що пять лѣтъ службы душпаствърской або инной публичной службы церковной ажъ до 40 рока службы о 100 К. а по перенесеню въ станъ еупочинку та пóдвыжка мае бути дочислена до установленной въ Шематъ II того закона емеритуры.

Пóсля §. 2 управлений до пóдвыжки мають жадати признания еи посредствомъ Ординарiята, а то вóдъ пер-ого дня въ мѣсяци слѣдующимъ по укóнченю установленныхъ лѣтъ службы.

Пóсля §. 4 емеритура може бути пóдвышена до 2000 К. по поводу тяжелой недуги або по иншихъ гóдныхъ увзгляднени причинахъ.

Въ кóнци пóсля § 5. пóдвыжка буде асигнована вóдъ 1. сѣчня 1907 въ одной третей части, вóдъ сѣчня 1908 въ двухъ третихъ частяхъ, вóдъ 1. сѣчня 1909 въ повной высоти.

Покликание министерiальные розпоряджене зъ 6 марта 1907 мѣститъ слѣдующий важнiйший постановленя :

§. 1. Въ цѣли признания пóдвыжки належить внести до Ординарiяту выяву доходóвъ (фасiю), споряджену пóсля приписóвъ закона конгруального зъ р 1898, а если фасiя была давнiйше предложена або если въ браку доходóвъ льокальныхъ не была предложена, тóлько донести о укóнченю установленныхъ лѣтъ службы.

Таке донесене мае наступити кождымъ разомъ, якъ священникъ скóнчивъ пять лѣтъ службы бóльше а то пóсля § 3 такожь въ часѣ вóдъ 1907—1909.

До выявы або донесеня мае бути долучена табеля службова пóсля прилагаемого формуляра въ двухъ примѣрникахъ.

Въ табеляхъ належить выказати цѣлу службу петента зъ поданемъ всѣхъ мѣсяць службы и часу службы пóсля календаря.

Пóсля §. 2 Ординарiятъ мае роземотрити и потвердити даты поданiй въ табеляхъ, а потóмъ табелю зъ зóзнаемъ або донесенемъ переслати политичной власти краевóй. До рѣшенъ политичной власти краевой и вóдкликóвъ вóдъ нихъ вóдносятъ ся пóсля §. 3 постановлени закона конгруального зъ 19 вересня 1898. В. з. д. Ч. 176 и розпорядженъ министерiальныхъ зъ 5 падолиста 1898 В. з. д. Ч. 205 и

14. Сѣчня 1904. В. з. д. Ч. 7. Пóсля §. 4 зъ тымчасовымъ узуповненемъ конгруи въ разъ змѣны бенефіціи можна асигновати пóдвыжку, если Ординаріятъ до донесеня о институціи (перенесеню) долучить табелю або покликать ся на предложену табелю и попередну асигнату.

Пóсля §. 6 понишеній постановленія вóдносять ся такожъ до завѣдательствъ.

Пóсля §. 7. до просьбъ о емеритуры має ся долучити таку саму табелю, подати въ ней признаній пóдвыжки и покликати дату послѣднюю асигнату.

Въ кóнці примѣчае ся, що фондъ релігійный має поносити признану пóдвыжку тóлько тогды, если немає покриты въ мѣсцевыхъ доходахъ, або если кто иншій немає до того обовязку.

Подаючи заразомъ примѣрникъ составляти ся маючої табелѣ службовой

Службова табеля

въ цѣли полученія пóдвыжки конгруи (емеритуры) по мысли закона зъ 24 лютого 1907 В. з. д. Ч. 56.

Назвиско душпастиря	День рукополо- женя	Родъ и мѣсце служ- бы душпастьрской або инной политич- ной службы церко- вной	Часть службы пóсля даты календара	Часть службы пóсля лѣтъ, мѣ- сяцѣвъ и днѣвъ	Дотеперѣшній асигнаты пóдвыжки конгруи по мѣрѣ убо- женныхъ лѣтъ службы	Примѣтка
		Зачислена служба въ ас- гнаты	.....	.....		

Правднóсть понесенныхъ датъ потверждае ся.
(Ординаріятъ.)

поручаемъ Всеч. Священству въ мысль повышеного закона и распорядженія міністеріального на пóдставѣ данныхъ поясненъ дальнше потребне въ цѣли получения пóдвышенія конгруи або емеритуры здѣлати.

Всеч. ОО. Настоятель деканатóвъ справу тую на найблизніómъ соборчику обговорять, и привильнуюють, щобы все священники деканата, управленій до узисканія пóдвышенія конгруи, свои поданы внесли.

Вóдъ Еп. Консистеріи.

Перемышль 27. Марта 1907.

Ч. 472. Станъ касы вдов. сир. Института
за часть вѣдъ I. жовтня до 31 грудня 1906. р.

А) ФОНДЪ КОРЕННИЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери	
	Кр.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ . . .	22498	32	384950	—	1. Переносъ . . .	7772	20	6200	—
2. Козакъ Ант. . .	100	—	—	—	2. Л. Заст. Б. кр.	—	—	1000	—
3. Андрийчикъ П.	80	—	—	—	Ser. Тов. 4854	—	—	—	—
4. Михальчукъ Е.	100	—	—	—	3. Л. Заст. Б. кр.	—	—	—	—
5. За требники б.	—	—	—	—	Ser. IV. N. 7627,	—	—	4000	—
п. Шашкевича	60	—	—	—	7628	—	—	—	—
6. Андрийчикъ П.	200	—	—	—	4. Л. заст. Тов.	—	—	1000	—
7. За выльос. обл.	—	—	—	—	кр. Ser. IV 6941	—	—	—	—
фонда проп. Ser.	—	—	—	—	5) Л. заст. Б. ипот.	—	—	—	—
D. N. 699/ . . .	1000	—	—	—	4 1/2 0/0 Ser. B.	—	—	1000	—
8. За Л. Заст. Тов.	—	—	—	—	N. 24	—	—	—	—
кредит. зем. . .	24074	24	—	—	6. Л. з. Тов. кред.	—	—	10000	—
9. За Л. заст. Б.	—	—	—	—	Ser. II. N. 6. . .	—	—	—	—
краевого . . .	6984	90	—	—	7. Л. заст. III. кр.	—	—	—	—
10. За облиг. фонд.	—	—	—	—	Ser. III N. 174,	—	—	—	—
пропинац. . . .	28073	40	—	—	436, 514, 784,	—	—	12000	—
11. Милянчъ Ник.	20	—	—	—	998, 2039 . . .	—	—	—	—
12. За требники б.	—	—	—	—	8. Л. заст. Тов. кр.	—	—	200	—
п. Шашкевича	16	—	—	—	Ser. N. 85 . . .	—	—	—	—
13. Богудкій Іоанъ	200	—	—	—	9. Л. заст. Тов. кр.	—	—	—	—
14. Малецкій Онуф.	400	—	—	—	Ser. III. N. 2205	—	—	2000	—
15. Олексинъ Вас.	200	—	—	—	10. Обл. Ф. проп.	—	—	26000	—
16. Ювилять Єр.	—	—	—	—	11. " "	—	—	2400	—
Борковскій жер-	—	—	—	—	12. Вложено на кн.	—	—	—	—
тва	200	—	—	—	щадничу "Рус-	—	—	—	—
17. Коть Василій .	200	—	—	—	кон Щадницъ"	—	—	—	—
18. Книжки щадн.	—	—	—	—	ч. 160	20000	—	—	—
Руск Щад. ч.	—	—	20000	—	13. " 378	20000	—	—	—
160	—	—	—	—	14. На Скрипть	—	—	—	—
19. Книж. щадн. ч.	—	—	20000	—	долговый на ре-	—	—	—	—
378	—	—	—	—	альности С. С.	—	—	—	—
20. Скрипть дол-	—	—	—	—	Васвилянкоъ .	22738	59	—	—
говый реалъ. СС.	—	—	—	—	всего	70510	79	65800	—
Васвилянкоъ .	—	—	22738	59					
всего	84406	86	447688	59					
розхѣдъ	70510	79	65800	—					
остае	13896	07	381888	59					

Б. ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		Р о з х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	10926	—	1. Переносъ	3625	95
2. Кокотайло Романъ . .	25	88	2. Звернено о. Михайлови		
3. Михальчукъ Евстахій .	20	—	Юзьвякови надвыжку .	36	10
4. Копыстянскій Евгеній .	14	78	остае	3662	15
5. Усцкій Мирославъ . .	21	—			
6. Миляничъ Николай . .	17	25			
7. Кормошь Емилианъ . .	90	—			
8. Куцерыбъ Димитрій . .	218	—			
9. Михальчукъ Димитрій .	125	—			
10. Хтѣй Алексей	40	—			
всего	11497	91			
розходъ	3662	15			
остае	7835	76			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х о д ъ	Готѣвка		П р и х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	39583	86	00. І. Мудракъ, В. Коро-		
2. Слоньскій Антоній . .	40	—	стенскій, Ю. Шихъ, Н.		
3. Мохнацкій Игнатій . .	40	—	Ясинцкій, І. Пастернакъ,		
4. Головка Іоаннъ	40	—	Ер. Куновскій, Т. Скоро-		
5. Черлюнчакевичъ Миронъ	40	—	динскій.		
6. Жарскій Михаилъ . . .	40	—	10. Волосянскій Іоанъ . .	60	—
7. Шумило Михаилъ . . .	40	—	11. Кокотайло Романъ . .	20	—
8. Дек. Яслискій	448	—	12. Деканатъ Мостискій .	160	—
именно зложили по 20 к.			именно зложили по 20 к.		
00. А. Кочиркевичъ, В.			00. М. Болнаръ, М. Оль-		
Ольшанскій, С. Колодій,			шанскій, І. Черкавскій,		
В. Хомицкій, П. Скомо-			Ор. Папъ, І. Прийма,		
ровичъ, І. Мерена, Вик.			Волод. Попель. Н. Пас-		
Кмицикевичъ, Н. Волоши-			лавскій, Стефанъ Кмици-		
новичъ, Т. Грабець, Н.			кевичъ.		
Бачинскій, Н. Гурмиць,			13. Крушинскій Теодоръ.	20	—
М. Гробельскій, Р. Кош-			14. Деканатъ Самбѣрскій .	160	—
стянскій, Д. Габла, І. Мар-			именно зложили по 20 к.		
кѣвъ, В. Вахнянинъ, А.			І. Татомѣръ, Д. Гординь-		
Бескиль, І. Гриняшинъ,			скій, Д. Хилякъ, Левъ Ма-		
Ил. Венгриновичъ, Вол.			пускій. І. Литинскій Ю.		
Гамерскій, Левъ Волян-			Билинскій, Вик. Корда-		
скій, и о. І. Лъцинъ-			севичъ, Н. Боберскій.		
скій 28 к.			15. Лазоришакъ Миронъ .	20	—
9. Деканатъ Дрогобыцкій .	140	—	16. Деканатъ Бирчанскій .	347	01
именно зложили по 20 к.			именно зложили по 20 к.		

Прихòдъ	Готòвка		Прихòдъ	Готòвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Р. Прислопекій, В. Калужняцкій, Пержило Григ., Городецкій, І. Ю. Чучкевичь, Орестъ Солтикевичь, Ор. Калужняцкій. Кузьмакъ М., Ю. Сембратовичь, 120 к. Ан. Савчинъ 27 к. 01 с.			Ант. Константиновичь и Соф. Полянскій.		
17. Дек. Комариньскій	320	—	27. Деканатъ Дрогобыцкій именно зложили по 20 к. ОО. Анат. Вархолякъ І. Сѣлецкій, Т. Хоминьскій и Іоанъ Гробовеньскій	80	—
именно зложили по 20 к. Леонтій Манастирскій, К. Гнатишакъ, Ст. Овишкевичь. С. Борысь, Як. Косоноцкій, Айталь Ковальскій, Кел. Кульчицкій, І. Царевичь, Андр. Прухницькій, С. Кульчицкій К. Гермакъ, М. Стеневъ, Т. Турчмановичь, Анд. Савицкій, Григорій Тымчиньшъ, В. Петрыкъ.			28. Двудѣть Іларіонъ . . .	20	—
18. Деканатъ Старосольскій именно зложили по 20 к. Сев. Коростеньскій, І. Ганасевичь, М. Дуркотъ, І. Товарицкій, К. Грицикевичь. І. Шемердакъ 21 и П. Киричицьскій 21.	142	—	29. Деканатъ Яворòвекій	100	—
именно зложили по 20 к. Д. Телесницкій, С. Мацюракъ, М. Залитаць 41 к. 64 с. Д. Гура 62 к. 05 с.			именно зложили по 20 к. ОО. Журавецкій, Е. Крайчикъ, Л. Яремкевичь 40 к.		
19. Копыстянській Евгений	40	—	30. Деканатъ Потелицкій	220	—
20. Гамерскій Іосифъ	40	—	именно зложили по 20 к. І. Дудко, Н. Осмьловскій, В. Пленкевичь, С. Ничай, Л. Густановскій, І. Гисовскій, В. Боровецъ, В. Сиротиньскій. І. Феденъ, І. Решетило, Вол. Кмицикевичь.		
21. Круискій Петръ	40	—	31. Усцкій Мирославъ	20	—
22. Копытянській Евгений	20	—	32. Деканатъ Жолкòвскій	60	20
23. Кузыкъ Корнилій	60	—	именно зложили по 20 к. І. Радецкій, Он. Саламонъ В. Решетиловичь, Р. Кокотайло 20 сот.		
24. Деканатъ Куликòвскій именно зложили по 20 к. Д. Телесницкій, С. Мацюракъ, М. Залитаць 41 к. 64 с. Д. Гура 62 к. 05 с.	143	69	33. 0/0 отъ Л. З. Тов. кред.	291	07
25. Козаневичь Анатолий	40	—	34. 0/0 отъ Л. З. Б. Краев	88	33
26. Деканатъ Мушиньскій	292	—	35. Деканатъ Угнòвскій	309	—
именно зложили по 20 к. ОО. Т. Качмарчикъ, Н. Билинській. І. Руссынякъ, І. и Гав. Гнатишакъ, Ільницькій Сев. П. Хилякъ, І. Прислопекій, В. Мохнацкій, по 28 к. зложили І. Дуркотъ, Григ. Копытянській			именно зложили по 21 к. ОО. Омелянській, Ев. І. Сиротиньскій, В. Мазикевичь, В. Матюкъ, Е. Дѣдницкій, С. Козенка, К. Миколзевичь, Алек. Брунецъ, М. Усцкій, по 20 к. Г. Жукъ, В. Мосевичь, В. Гойдинъ, Г. Каровець, М. Кариякъ и М. Пирожокъ.		
			36. Деканатъ Дрогобыцкій	40	—
			вòдъ ОО. Скобельского и В. Крайчика по 20 к.		
			37. 0/0 Обл. Ф. проп.	437	42
			38. Щирба Михаилъ	20	—
			39. Деканатъ Порохницькій именно зложили по 20 к.	100	—

П р и х о д ъ	Готѣвка		П р и х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Д. Бодревичъ, А. Дыгдалевичъ, Ан. Хвлякъ, Ан. Наконечный и Георг. Палохъ.			Фидикъ, Діон. Гичко, В. Левицкій		
40. Деканатъ Добромильскій именно зложили по 20 к.	168		50. Деканатъ Белзкій	160	
М. Тымчининъ, В. Балко, Мих. Артымовичъ, Л. Калужняцкій, П. Лучечко, П. Кикта и Кон. Гукевичъ 28 к			именно зложили по 20 к.		
41. „Двѣстеръ“ жертва . . .	300		Була Мих. Крайчикъ Ил. І. Ковальскій, Кир. Селецкій, Миколайчукъ, Вол. Ковальскій, Мосевичъ, и о. Грабъ.		
42 Деканатъ Сокальскій . . .	40		51. Дек. Ярославскій	10	
вѣдъ ОО. С. Сапруна, Е. Криницкого.			вѣдъ о. Саноцкого.		
43. Деканатъ Варяжскій . . .	200		52. Дек. Судововишеньскій именно зложили по 20 к.	180	
именно зложили по 20 к.			Г. Левъ Ник. Кушнѣръ, Ат. Бованко, Л. Тыховскій, М. Телеспъ, Ан. Жолкевскій, Р. Кордасевичъ, и о. Е. Васильчакъ 40 к.		
Г. Ляврецкій, К. Федоровичъ, В. Фартухъ, П. Гиссовскій, Анд. Чернецкій, С. Смулка, М. Ковлевичъ, Вол. Котысъ а о. К. Федоровичъ 40.			53. Деканатъ Мостискій . . .	90	
44. Деканатъ Дукляньскій вѣдъ о. Волянського Ст. . .	5		именно зложили по 20 к.		
45. Декан. Нижанковскій . . .	90		Н. Сепста, Перчиньскій П. и о. Н. Паславскій 50 к.		
именно зложили по 20 к.			54. Янѣвъ Петръ	50	
Ю. Кульматицкій, І. Мащакъ, Т. Дяковъ, Волод. Гимилевичъ, Е. Солтигевичъ 10 к.			55. % Банку краевого	613	50
46. Чабанъ Назарій	20		56. Деканатъ Канчуцкій . . .	60	
47. Деканатъ Перемыск. Гор. именно зложили по 20 к.	264	77	именно зложили по 20 к.		
ОО. Д. Михайловъ, І. Михальчукъ, М. Комарницкій, Левъ Несторовичъ, Игн. Калужняцкій, а о. Евген. Хомяньскій 128 к. 99 с. и о. М. Василькевичъ 35-78.			Е. Кушнѣръ, Зятекъ М. Накловичъ Мих.		
48. Николай Ивануевъ	40		57. Деканатъ Любачѣвскій именно зложили по 20 к.	100	
49. Деканатъ Жукотиньскій именно зложили по 20 к.	200		Ев. Пелехъ, Н. Колтунюкъ, Ант. Яцевъ, І. Подляшецкій, Мих. Кокуревичъ.		
ОО. В. Яремкевичъ, Господаревскій І., Полянскій Алек. Вик. Кончоло, Мак. Каливичъ, Степень Ром., Мих. Зубрыцкій, В.			58. Кюфасъ Іоанъ	20	
			59. Деканатъ Горожаньскій	20	57
			60. % Тов. Кред. Земск.	4548	02
			61. Деканатъ Потелицкій . . .	100	
			именно зложили по 20 к.		
			ОО. М. Посѣкира, Сял. Стецякъ, І. Козакъ, Оад. Минчакевичъ, Адр. Леонтовичъ.		
			62. Габлинскій Петръ	20	
			63. Деканатъ Устрицкій . . .	180	
			именно зложили по 20 к.		

П р и х ђ д ъ	Готѣвка		Р о з х ђ д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
В. Рынявецъ, І. Билиньскій, Каз. Дутковскій, С. Киричинскій, Мих. Попель, Юліянъ Негребедкій, Ілія Олексинъ, Теодозій Войтовичъ, Арт. Мельникъ.			1. Переносъ	30027	83
64. Деканатъ Сяноцкій	143	—	2. Передатокъ вдовамъ и сиротамъ	1370	30
именно зложили по 20 к. П. Дуркотъ, Анд. Пухиръ, Мих. Фенякъ, І. Рудавскій, а В. Саламонъ и Д. Куцерыбъ 28 а о. П. Гальянка 7 к.			3. Порторія почтовій	10	21
65. Дек. Затварницкій	110	—	4. " " "	6	52
именно зложили по 20 к. І. Кузевъ, Ат. Котысь, І. Ярославичъ, В. Сологубъ, Р. Ладыжинскій, І Заяць 10 к.			5. Штемпль на квиты	22	50
66. $\frac{1}{10}$ вѣдь книж. Щадн.	889	24	6. Видатки канцеляр.	12	—
67. Копко Максимъ	20	—	7. Ремунація для касіера контролъора, секретаря, ликвидатора, прот. Консистерского и служащому за II пѣвоче	630	—
68. $\frac{1}{10}$ Л. З. Бан Ипот.	1133	—	всего	32079	44
69. Впр. Соборъ Крилошанъ зъ Ф. Лавровского	2000	—			
70. Впр. Соборъ Крыл. вѣдь членѣвъ	300	—			
всего	56207	68			
розхѣлъ	32079	44			
остае	24128	24			

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 31 грудня має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готѣвка	13896 К. 07 с., цѣнный папери	381888 К. 59 с.
II. " резервный	"	7835 К. 76 с., " "	— К. — с.
III. " розпорядимый	"	24128 К. 24 с., " "	— К. — с.
Всего готѣвкою		45860 К. 07 с., ц. паперами	381888 К. 59 с.

Вѣдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I. Въ цѣнныхъ паперахъ:		381888 К. 59 с.,
II. 1. на книж. щадничихъ „Руска щадница“ ч. 345		4616 К. 28 с.
2. " " " "Въры“ ч. 893		12944 К. 02 с.
3. " " " "Въры“ ч. 1592		12543 К. 31 с.
4. " " " "Нивы“ ч. 17		5096 К. 51 с.
5. готовыми		10659 К. 95 с.
разомъ		45860 К. 07 с.

М. Комарицкій
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

М. Копко
касирь.

ХРОНИКА.

Именованя :

- Ч. 78/орд. Свѣт. Дръ Масцюхъ Василій им. заступникомъ секретаря Епарх. суда духовного.
- Ч. 1195. Всч. о. Мерена Теодоръ, парохъ въ Рѣпнику им. орд. школь. комисаремъ при испятахъ квалиф. на учителѣвъ при учит. семинаріи въ Короснѣ, на мѣсце увольненого на власне прошене вѣдъ той довжности Всч. о. Саламона Віктора пароха въ Вороблику Королев. Всеч. о. Мудрый Іоанъ парохъ въ Бонардвцѣ им. испытывателемъ для испытовъ квалиф. на учителѣвъ при ц. к. семинаріи учит. въ Короснѣ на мѣсце увольненого вѣдъ той довжности о. Мерены Теодера пароха въ Рѣпнику.
- Ч. 1542. о. Круляковскій Іосифъ парохъ въ Донгомостискахъ им. М. деканомъ Судововишенськимъ.

Презенты получили :

- Ч. 1496. о. Левицкій Лаврентій на парохію Яворецъ декан. Балигородского.
- „ 1771. о. Фецица Михаилъ на Баницю дек. Мушиньского.
- „ 1799. о. Рынявецъ Волод. на Белзъ дек. Белзкого.

Каноничну институцію получили :

- Ч. 1815. о. Дуркотъ Михаилъ на парохію Волча дѣльна дек. Старосольского.
- Ч. 1819. о. Щурко Стефанъ на парохію Коханѡвка дек. Яворѡвского.
- Ч. 1810. о. Яцевъ Антоній на парохію Махиѡвъ дек. Угнѡвского.
- Ч. 1821. о. Венгриновичъ Волод. на парохію Бѣличъ гор. дек. Старосамбѡрекого.
- Ч. 1842. о. Валюхъ Іоанъ на парохію Ластѡвки дек. Старосамбѡрекого.

До каноничной институціи завѣзвані :

- Ч. 1771 о. Фецица Михаилъ на парохію Баниця дек. Мушиньского.
- Ч. 1799. о. Рынявецъ Володимиръ на парохію Белзъ дек. Белзкого

Завѣдательства получили :

- Ч. 1421. о. Мальчиньскій Евгений Ч. св. В. В. въ Жовквѣ и о. Градюкъ Віталій Ч. св. В. В. въ Лаврош.
- Ч. 1685. о. Стецишинъ Николай въ Добрѡй дек. Ярославского.
- Ч. 1778. о. Ганасевичъ Іоанъ въ Торчиновичахъ дек. Самбѡрекого.
- Ч. 1819. о. Крайчикъ Емелъ въ Щутковѣ дек. Любачѡвского.

Сотрудництва получили.

- Ч. 1684. о. Савицкій Іосифъ въ Любычи дек. Потелицкого.
- Ч. 1686. о. Олексинъ Василій управ. въ Ляшкахъ мурованыхъ дек. Старосольского

Увільнене вѣдъ испиту конкурсового получили :

- Ч. 1458. о. Гойдинъ Володимиръ завѣд. парохіи въ Махновѣ.
Ч. 1583. о. Боровецъ Василій парохъ въ Каменцѣ Липникъ.
Ч. 1658. о. Кмицикевичъ Савинъ парохъ въ Воберцѣ.
Ч. 1613. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 11/3 1907 Ч. 29173 продовжило дотацію зъ рел. фонда на дальшій оденъ рѣкъ для сопомочника въ Ожомли.
Ч. 1614. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 15/3 1907 Ч. 29709 призволило на такую саму дотацію для надатися маючого о. парохови въ Подемцинь сопомочника.
Ч. 1794. Тоежь розпорядженемъ зъ 13/3 1907 Ч. 30854 продовжило такую саму дотацію для сопомочника пароха въ Соколи.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

- о. Брытанъ Іоанъ парохъ въ Торчиновичахъ уп. 23 марта 1907.
„ Ростовичъ Михаилъ парохъ въ Волковыъ уп. 30. марта 1907.
„ Гавринкевичъ Іоанъ парохъ въ Каменцѣ льноій уп. 1 цвѣтня 1907.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Кліра.

Вѣдъ Еп. Консистеріи

Перемишль, 3. Цвѣтня 1907.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

»Руска Щадниця« в Перемишли принимає вкладки щадничі щоденно в годинах урядовихъ і опроцентує їх на 4% починаючи вже від слѣдуючого дня по дни зложенія і процентують ся до послѣдного дня перед днем відобраня.

ВКЛАДКИ в „Рускій Щадниці“ можна складати особисто в касі товариства, почтовими переказами, листами грошовими, чеками почтѣвої Щадниці, котрі Дирекція щадниці на жадане безплатно достарчає, в філіяхъ банку австро угорского на рахунок „Рускоі Щадниці“ в товариствахъ: „Взаімнаго кредиту Дністер“ у Львові „Красвий Союзъ кредитовий“ у Львові і „Банкъ звязковий“ в Станиславові.

„Руска Щадниця“ уділяє позичокъ :

а) гіпотечних, піврічними амортизаційними ратами платних на 5% на протяг лѣт 10—50 після вибору позичаючого ;

б) на льомбард ефектів на 5½% ;

в) на есконт векслів на 6%, на векслі переказані за 3 - 6 місяців платні.

Справи позичокъ полагаджуюсь можливо скоро.

Всякихъ інформацій і друківъ уділяє канцелярія „Рускоі Щадниці“ ул. Косцюшка, Народний Дім І. поверх, щоденно, безкористно в годинах урядовихъ від 9 - 1 год. кромі неділі і рускихъ свѣятъ.

Після §. 14. устава „Рускоі Щадниці“, черезъ ц. к. министерство справ внутрішнихъ затрердженого, вкладки в товаристві „Руска Щадниця“ в Перемишли надають ся до льокацій капіталівъ пупілярнихъ, фондацийнихъ і т. п., має отже „Руска Щадниця“ обезпеку пупілярну.

Дирекція Рускоі Щадниці в Перемишли

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1907.

Выдано 4. Мая.

Ч. VI.

Ч. 20.

Ч. 2014. Декрета конгрегаціи св. обрядѡвъ.

S. Congregationis S. Rituum Edictum de usu linguae slavonicae in sacra Liturgia.

Acres de liturgico palaeoslavi seu glagolitici sermonis usu controversias, quae diu iam in provinciis Goritiensi, Jadrensi et Zagrabiensi dioeceses plures commoverunt, compositas atque adeo sublatas omnino esse oportuit post ea, quae Sacrum hoc Consilium itemque illud extraordinariis Ecclesiae negotiis praepositum, Pontificis Maximi nomine et auctoritate, decreverat. Sed tamen nondum ipsas conquiescisse dolendum est; siquidem hic sermo etiamnunc multifariam contra praescriptum usurpatur in perfuntione sacrorum; id quod non modo magnam affert et admirationem et offensionem pietati publicae, verum, cum gravi etiam caritatis pacisque christianae detrimento, Christi fideles, vel intra domesticos parietes, hostiles facit.

Tanta obtemperationis debitae oblivio quantae sit aegritudini SSmo D. N. Pio PP. X., facile aestimari potest; Isque, Apostolici officii sui esse intelligens, hujusmodi controversiis imponere finem, nuper huic Sacrae Congregationi mandavit, ut, datis ad Rmos Archiepiscopos, Episcopos et Ordinarios ceteros provinciarum memoratarum literis, quaecumque Decreto diei 5. Augusti 1898 aliisque

deinceps praescripta fuissent, omnia nonnullis opportune mutatis, revocaret, eaque sancte inviolateque, onerata ipsorum Antistitum conscientia, observari iuberet.

Primum igitur, quum eo ipso Decreto cautum fuerit, ut Ordinarii singuli indicem conficerent atque exhiberent omnium suae diocesis ecclesiarum quas certum esset privilegio linguae glagoliticae in praesens uti; quumque ei praescriptioni satisfactum non sit, quippe talis index, licet studiose expetitus, desideratur tamen adhuc, eundem Sacra haec Congregatio praecipit, ut Ordinarii omnes intra mensem Iulium anni proximi Apostolicae Sedi exhibeant, his quidem legibus confectum:

ut eae dumtaxat ecclesiae, tamquam hoc privilegio auctae, notentur, in quibus non coniectura aliqua, sed certis monumentis ac testibus constiterit, linguam glagolicam ab anno 1868 ad praesens tempus sine intermissione in sacris peragendis adhibitam esse;

ut, eiusdem privilegii nomine nullae istis adscribantur ecclesiae, ubi in solemnibus Missis latina lingua celebrandis Epistolam et Evangelium cantari glagolice mos fuerit, eoque minus, ubi ista sermone croatico vulgari canantur.

Praeterea S. haec Congregatio, quae infrascripta sunt, approbante item Summo Pontifice, religiosissime observanda edicit:

I. Quandoquidem Apostolica Sedes de usu glagoliticae linguae liturgico opportunum factu censuit, certis terminare finibus, quod olim indulserat, usus huiusmodi considerari et haberi ab omnibus debet ut privilegium locale, quibusdam adhaerens ecclesiis, minime vero ut personale, quod ad nonnullos Sacerdotes pertineat. Quamobrem Sacerdotes, qui palaeoslavicae dictionis periti sint, eam adhibere non poterunt, Sacrum facientes in ecclesia, quae hoc privilegio careat.

II. Semel confecto et publicato ecclesiarum privilegiatarum indice, nulli prorsus licebit in aliis ecclesiis, quacumque causa aut praetextu, linguam palaeoslavica in sacram liturgiam inducere. Si quis vero, saecularis aut regularis Sacerdos, secus fecerit aut id attentaverit, ipso facto a celebratione Missae ceterorumque sacrorum suspensus maneat, donec ab Apostolica Sede veniam impetrabit.

III. In ecclesiis, quae privilegio fruuntur, Sacrum facere et Officium persolvere publica et solenni ratione, permissum exclusive erit palaeoslavo idiomate, quacumque seclusa alterius linguae immixtione, salvis tamen praescriptis ad § 11. huius Decreti. Libri autem ad Sacra et ad Officium adhibendi characteribus glagolicis sint excusi atque ab Apostolica Sede recogniti et approbati; alii quicumque libri liturgici, vel alio impressi characterem, vel absque approbatione Sanctae Sedis, vetiti omnino sint et interdicti.

IV. Ubicumque populus Sacerdoti celebranti respondere solet aut nonnullas Missae partes canere, id etiam nonnisi lingua palaeoslavica in Ecclesiis privilegiatis fieri licebit. Idque ut facilius evadat, poterit Ordinarius, fidelibus

exclusive permittere usum manualis libri latinis characteribus loco glagoliticorum exarati.

V. In praefatis ecclesiis, quae concessione linguae palaeoslavicae indubitanter fruuntur, Rituale, slavico idiomate impressum, adhiberi poterit in Sacramentorum et Sacramentalium administratione dummodo illud fuerit ab Apostolica Sede recognitum et approbatum.

VI. Sedulo curent Episcopi in suis Seminariis studium provehere cum latinae linguae, tum palaeoslavicae, ita ut cuique diocesi necessarii Sacerdotes praesto sint ad ministerium in utroque idiomate.

VII. Episcoporum officium erit, ante Ordinationem sacram designare Clericos, qui latinis vel qui palaeoslavice ecclesiis destinantur, explorata in antecessum promovendorum voluntate et dispositione, nisi aliud exigat Ecclesiae necessitas.

VIII. Si quis Sacerdos, addictus ecclesiae, ubi latina adhibetur lingua, alteri debeat ecclesiae inservire, quae palaeoslavici fruitur idiomatis privilegio, Missam solemnem ibi celebrare Horasque canere tenebitur lingua palaeoslavica; attamen illi fas erit privatim Sacra peragere et Horas canonicas persolvere latina lingua.

Sacerdos vero, palaeoslavici idiomatis ecclesiae adscriptus, cui forte latinae ecclesiae deservire contigerit, non solemnem tantummodo, sed privatam etiam Missam celebrare itemque Horas canere tenebitur latina lingua, relicta illi solum facultate Officium privatim persolvendi glagolitice.

IX. Licebit pariter Sacerdotibus, latini eloquii ecclesiae inscriptis, in aliena ecclesia, quae privilegio linguae palaeoslavicae potitur, Missam privatam celebrare latino idiomate. Sacerdotes vero, linguae palaeoslavicae ecclesiis addicti, eodem hoc idiomate ne privatam quidem Sacrum facere poterunt in ecclesiis, ubi latina lingua adhibetur.

X. Ubi usu invaluit in Missa solemni Epistolam et Evangelium slavice canendi, post eorundem cantum latino ecclesiae ipsius idiomate absolutum, huiusmodi praxis servari poterit. In Missis autem parochialibus fas erit post Evangelii recitationem illud perlegere vulgari idiomate, ad pastoralementem fidelium instructionem.

XI. In ipsis parochiis, ubi viget linguae palaeoslavicae privilegium, si quis fidelis ostenderit se cupere aut velle, ut Baptismus vel sacramenta cetera Matrimonio non excepto, sibi suisve administrentur secundum Rituale Romanum latinum, et quidem publice, eademque lingua habeantur rituales preces in sepultura mortuorum, huic desiderio aut voluntati districte prohibentur Sacerdotes ullo pacto obsistere.

XII. In praedicatione verbi Dei, aliisque cultus actionibus, quae stricte liturgicae non sunt, lingua slavica vulgaris adhiberi permittitur ad fidelium commodum et utilitatem, servatis tamen Generalibus Decretis huius Sacrae Rituum Congregationis.

XIII. Episcopi illarum regionum, ubi eadem in usu est lingua vernacula, studeant uniformi curandae versioni precum et hymnorum, quibus populus indulget in propria ecclesia, ad hoc, ut qui ex una ad aliam transeunt dioecesim vel parochiam, in nullam offendant precationum aut canticorum diversitatem.

XIV. Pii libri, in quibus continetur versio vulgata liturgicarum precum, ad usum tantummodo privatum Christifidelium, ab Episcopis rite recogniti sint et approbati.

Datum Romae, ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis, die 18. Decembris anno 1906. L. † S.

Seraphinus Card. Cretoni,
S. R. C. Praefectus.
† Diomedes Panicci, Archiep. Laodicen.
S. R. C. Secretarius.

Decretum S. C. Concilii de Excardinatione et sacra Ordinatione.

Decreto diei 20 mensis Iulii 1898, quod incipit A primis, Emmi S. C. Concilii Patres, probante v. m. S. P. Leone XIII, circa excardinationem et incardinationem clericorum eorumque subsequentem ordinationem, haec quae sequuntur statuerunt:

I. Excardinationem fieri non licere nisi iustis de causis, nec effectum undequaque sortiri, nisi incardinatione in alia dioecesi executioni demandata.

II. Incardinationem faciendam esse ab Episcopo non ore tenus, sed in scriptis, absolute et in perpetuum, id est nullis sive expressis sive tacitis limitationibus obnoxiam; ita ut clericus novae dioecesi prorsus mancipetur, praestito ad hoc iuramento, ad instar illius quod Constitutio „Speculatores“ pro domicilio acquirendo praescribit.

III. Ad hanc incardinationem deveniri non posse, nisi prius ex legitimo documento constiterit alienum clericum a sua dioecesi fuisse in perpetuum dimissum, et obtenta insuper fuerint ab Episcopo dimittente, sub secreto, si opus sit, de eius natalibus, vita, moribus ac studiis opportuna testimonia.

IV. Hac ratione adscriptos posse quidem ad Ordines promoveri. Cum tamen nemini sint cito manus imponendae, officii sui noverint esse Episcopi, in singulis casibus perpendere, an, omnibus attentis, clericus adscriptus talis sit, qui tuto possit absque ulteriori experimento ordinari, an potius oporteat eum diutius probari. Et meminerint, quod sicut „nullus debet ordinari, qui iudicio sui Epis-

copi non sit utilis aut necessarius suis Ecclesiis, ut in cap. 16. sess. 23 de reform. Tridentinum statuit; ita pariter nullum esse adscribendum novum clericum, nisi pro necessitate aut commoditate dioecesis.

V. Quo vero ad clericos diversae linguae et nationis, oportere, ut Episcopi in iis admittendis cautius et severius procedant, ac numquam eos recipiant, nisi requisiverint prius a respectivo eorum Ordinario, et obtinuerint secretam ac favorabilem, de ipsorum vita et moribus informationem, onerata super hoc graviter Episcoporum conscientia.

VI. Denique quoad laicos aut etiam quoad clericos, qui excardinationis beneficio uti nequeunt vel nolunt, standum esse dispositionibus Const. „Speculatores“, quae, nihil obstante praesenti decreto, ratae ac firmae semper manere debent.

Sed pluribus in locis mos iam pridem invaluerat, ut quaedam litterae quasi excardinatoriae, seu excorporationis aut exeat nuncupatae, laicis quoque traderentur, eodem ferme modo ac pro clericis fieri consueverat; quibus litteris Episcopus originis laicum suae dioecesis subditum dimittebat, et ius nativum, quo pollebat eum in clericalem statum adscribendi, in alium Ordinarium transferre eique cedere videbatur: et vicissim hic illum suscipiens eum proprium subditum sibi facere, et qua talem ad primam tonsuram et ss. Ordines promovere libere posse arbitrabatur, quin aut ratione domicilii aut ratione familiaritatis subditus sibi esset iuxta Constitutionis „Speculatores“ praescripta.

Porro evulgato decreto A primis, de huius praxis legitimitate disputari coepit, et plura dubia hac de re ad S. Sedem delata sunt.

Quapropter de mandato SSmni quaestione semel et iterum in hac S. Congregatione examinata, tandem die 15 Septembris 1906 Emmi Patres censuerunt, permitti posse, si Sanctitas Sua id probaverit, ut praefatae litterae, quibus laici a propria dioecesi dimittuntur, ab Ordinariis concedantur, earum vi extradioecesanus fieri proprius valeat Episcopi benevoli receptoris, et hoc titulo ad clericalem tonsuram et ad ss. Ordines ab eo promoveri; dummodo tamen

1.º dimissio ab Episcopo proprio ex iusta causa, in scriptis et pro determinata dioecesi concedatur.

2.º Acceptatio ne fiat nisi servatis regulis, quae pro clericis incardinandis statutae sunt, et superius sub num. II. III. IV. et V. recensentur; et servato quoque decreto „Vetuit“ diei 22 Decembris 1905 quoad alumnos a Seminariis dimissos.

3.º Sed iuramentum ad tramitem Constitutionis „Speculatores“ requisitum praestandum esse ante clericalem tonsuram. Verum cum obligatio permanendi in dioecesi non propria, eique in perpetuum serviendi, ante maiorem aetatem non sine difficultatibus et periculis suscipi possit, cavendum esse ab Episcopis, ne ad clericalem tonsuram admittant, qui aetate maior non sit.

Facta autem de his omnibus relatione SSmmo D. N. Pio Papae X ab infrascripto Secretario in audientia diei 16 Septembris 1906, Sanctitas Sua deliberationem Emm. Patrum probavit et confirmavit, mandavitque ut evulgaretur per litteras S. C. Concilii, ut omnibus, ad quos spectat lex et regula esset, contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae die 24 mensis Novembris 1906.

† VINCENTIUS Card. Episc. Praenestinus,
Praefectus.

C. De Lai, Secretarius.

Повыші декрета конгрегаціи св. обрядѣвъ подаются до вѣдомости епархіального Духовенства.

Вѣдъ Еп. Ординаріята
Перемышль, 27. Цвѣтня 1907.

Ч. 21.

Ч. 1669. О крадежи церковныхъ рѣчей и готѣвки.

Ц. к. Судъ краевый карный въ Львовѣ, просить о оголошеніи Всеч. Клеру Епарх. слѣдующой вѣдозвы:

„Дня 8/3 1907 придержала тут. полиція Ивана Струся челядника шевекого у Львовѣ, родимъ зъ Вишневича, котрый бувъ въ посѣданю дароносницѣ образу гр. кат. зъ бронзу въ ѳню позолоченои зъ ложичкою вартости около 14 коронъ и готѣвки 11 кор. 20 сот., мѣжь котрою находило ся 50 поодинокихъ сотикѣвъ заснѣдѣлыхъ. Позаякъ Судъ не має до теперъ вѣдомости, на шкоду котрой церкви крадѣжь згаданой дароносницѣ зѣстала поповнена, упрашаея Свѣтлый Ординаріятъ о подане сеи вѣдозвы до вѣдома всѣхъ гр. кат. парохѣвъ взглядно завѣдателѣвъ своего округа и о донесеніи, на шкоду котрой церкви и въ якимъ часѣ крадѣжь згаданныхъ рѣчей и готѣвки а възгл. и дальшихъ рѣчей зѣстала поповнена. О якъ найскорше залагоджене сеи вѣдозвы упрашае ся. Ц. к. Судъ краевый карный вѣд. XII. У Львовѣ 22. марта 1907. Радловскій.“

Подаючи до вѣдомости понызшу вѣдозву ц. к. суду краевого карного въ Львовѣ завзымаея Всеч. Епарх. Клеръ до безароволочного донесенія тутъ на случай, если така крадѣжь зайшла.

Вѣдъ Еп. Консесторіи
Перемышль, 12. Цвѣтня 1907.

**Ч. 1996. Проповѣды на Свята и Недѣльь выдана о. Петра Бѣлинскаго
пароха въ Зарваницѣ.**

Проповѣди на Свята и Недѣльь цѣлого року, написавъ о. Петро Бѣлинскій гр. к. парохъ въ Зарваницѣ часть трина. Жовква, Печатня ОО. Василянъ 1907 на 238 стор. вел. 8ки. Книжка тая содержитъ проповѣди на весь недѣльь вел. поста, на Благовѣщене Пресв. Богородицы, на велик. Пятокъ, Свѣтле Воскресеніе, свѣтлый Понедѣлокъ и Второкъ, недѣлю Антипасхи, Мирносиць, о Разслабленомъ, о Самарянинахъ и о Сльпорожденомъ.

Проповѣди тѣхъ Всеч. Автора, знаного по части изъ попередныхъ его праць на томъ поли, вѣдзначаються богатимъ, и интереснымъ змістомъ, живымъ выкладомъ, улачнымъ приновроченемъ примѣровъ зъ рускои исторіи и глубокимъ духомъ вѣры. Прото поручаються якъ найуспѣльнѣйше до хосенного ужитку Всеч. Духовенства.

Вѣдъ Еп. Консистеріи

Перемышль 26. Цвѣтня 1907.

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 114/орд. Всеч. о. Савчинъ Іоанъ професоръ религіи въ ц. к. гѣмназіи зъ языкомъ выкладовымъ рускимъ, Всеч. о. Максимъ Копко професоръ религіи въ ц. к. учит. женск. Семинарии и Всеч. о. Назарій Чабанъ духовникъ епарх. Семинарии им. дѣйствыми Совѣтниками Еп. Консистеріи.
- Ч. 1791. Всеч. о. Стецякъ Сильвестеръ парохъ въ Каменцѣ старесело-дѣйствнымъ деканомъ Потелицкимъ.
- Ч. 2385. Всеч. о. Дубъ Іосифъ парохъ въ Лопушници — завѣдателемъ деканата Устрицкого.

Презенты получили :

- Ч. 1858. о. Клишъ Григорій на парохію Комарно.
„ 1958. „ Дуркотъ Іоанъ Хр. на парохію Лабова.
„ 1990. „ Кокотайло Романъ на парохію Туринка.
„ 2124. „ Бавицкій Іосифъ на парохію Лѣщины.

Каноничну инстѣтуцію получили :

- Ч. 2117. Всеч. о. Рынявецъ Володмиръ на парохію Белзъ.
„ 2136. „ „ Фецица Михайлъ на парохію Баниця.

До каноничной инстітуці завѣзвані:

- Ч. 1899. о. Сороковскій Станиславъ на парохію Береги горній.
„ 2107. „ Левицкій Лаврентій на парохію Яворецъ.

Ч 1967. Всеч. о. Негребецкій Іоанъ парохъ въ Ясеницъ сѣльній получилъ грамоту узнанія и похвалы за безкористно сповнюване обовязкѣвъ душпастьерскихъ для войсковыхъ исповѣдникѣвъ нашего обряду стаціонованныхъ въ Ряшевѣ, въ часѣ своего душпастьерования въ парохіи Зальсе.

Увѣльнене вѣдъ испыту конкурсового получили :

- Ч. 1810. о. Струсевичъ Александеръ парохъ въ Завадонѣ.
„ 1891. „ Грицикевичъ Іоанъ парохъ въ Вязовницѣ.
„ 1931. „ Калимонъ Гр. парохъ въ Рышковой воли.
„ 1974 „ Юрчакевичъ Емилъ парохъ въ Устю рускимъ.
„ 2010. „ Прислопскій Романъ парохъ въ Дубецку.
„ 2059. „ Стецишинъ Алексей парохъ въ Торкахъ.
„ 2176. „ Костекъ Іоанъ парохъ въ Новѣмъ Селѣ.

Завѣдательства получили :

- Ч. 1902. о. Поськира Михайлъ въ Каменцѣ льсній.
„ 2117. „ Була Михайлъ въ Лѣсковатѣмъ.
„ 2137. „ Максимовичъ Григорій въ Новицѣ.

Сотрудництва получили :

- Ч. 2251. о. Шеховичъ Іоанъ въ Люблинци дек. Любачѣвского.
„ 2252. „ Калимонъ Іоанъ въ Доброй дек. Ярославского.

Новопоставлені пресвитеры получили слѣдующі сопомощництва:

- Ч. 2021. о. Брановскій Антоній въ Якубовѣй воли.
„ 2022. „ Вахнянинъ Емилъ въ Валявѣ.
„ 2023. „ Дякъ Михайлъ въ Зѣболкахъ.
„ 2184. „ Федевичъ Іоанъ, сотруд. въ Куневѣ ad Волча дѣльна.
„ 2185 „ Пѣдгорецкій Петро въ Подемщинѣ.
„ 2186. „ Чайковскій Теофилъ въ Гордынѣ.
„ 2187. „ Рудаевскій Антоній сотруд. въ Соеницѣ.
„ 2188. „ Салукъ Лука сотруд. въ Белзѣ.
„ 1876. „ Карпакъ Ярославъ въ Михалевичахъ дек. Дрогобыцкого.

Вѣдъ Еп. Консистеріи.

Пережышль, 3. Цвѣтня 1907.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1907.

Выдано 15. Липня.

Ч. VII.

Ч. 23.

Ч. 2480. — Улекшена взглядомъ частѣйшого св. причастія для тѣхъ, котрі довшій часть хоруютъ и не могутъ бути натцо.

Декретомъ изъ 7. грудня 1906 св. Отець дозволивъ, що тѣ, котрі вже черезъ мѣсяць хоруютъ безъ певной надѣи скорого выздоровлени и не могутъ бути до св. причастія натцо, могутъ причащати ся, хотьбы и передъ св. причастіемъ щось плынного спожили; а то:

а) Тѣ, котрі суть въ закладахъ, де найсв. Тайны переховуютъ ся, або въ домахъ, въ котрыхъ есть приватна богослужебна каплиця, посли рады сповѣдника разъ або два разы въ тыжни;

б) всѣ же прочі разъ або два разы въ мѣсяци.

Всч. Душпастырѣ мають тоє вѣрнымъ оголосити.

Вѣдъ Еп. Ординаріята
Перемышь, 14. Мая 1907.

Ч. 24.

Ч. 2474. О товариствѣ св. Рафаила.

Зъ покликкомъ на тутешне рѣшене зъ 18. цвѣтня 1904 Ч. 2152 (Вѣсти. епарх. Ч. V. 1904) литографованій обѣжники зъ 2 Липня 1904 Ч. 4005 и 23. марта 1905 Ч. 1539

Еписк. Ординаріятъ симъ повѣдомляє Всеч. Духовенство, що въ Відни основало ся австрійске Товариство св. Рафаїла для охорони католицкихъ емігрантѣвъ. котрого статутъ ц. к. Министерство справъ внутреннихъ приняло до вѣдомости пѣдъ днемъ 11. жовтня 1906.

Товариство се не має на цѣли побуджати або заохочувати населене до еміграціи, але хоронити емігрантѣвъ вѣдъ вызыску и матеріальной шкоды, даючи имъ потребнїи інформаціи передъ выѣздомъ, въ часъ подорожи и на мѣси працѣ, а що найважнѣйше оно має подбати про ихъ душевнїи потреби, берегти ихъ передъ моральнымъ зѣлеуемъ и упадкомъ.

За вѣдомостю Высокопреосвященного и Всесвятлѣйшого гр. к. Митропол Ординаріату въ Львовѣ зѣстала заснованою філія Товариства св. Рафаїла въ Львовѣ а первїи загальнїи збори членѣвъ тої філіи вѣдбули ся 28 марта 1907. Въ складѣ Выдѣлу тої філіи зѣстали выбранїи: судов. радникъ Титъ Реваковичъ яко голова, о. Дрѣ Іосифъ Жукъ, ректоръ духовн. семинаріи, яко заступникъ головы, о. Никита Будка, префектъ духовн. семинаріи, яко касіеръ, Дрѣ А. Рожанскїи яко секретаръ, о. В. Стернюкъ, І. Фолісъ, Дрѣ Кость Левицкїи, о. Т. Лежогубскїи, о. Ст. Донаровичъ, Дрѣ К. Студинскїи, о. Я. Левицкїи, Дрѣ І. Брыкъ, о. В. Лыско, о. А. Пеленскїи и о. В. Ганицкїи.

На предложене ту прошене Выдѣлу філіи австрійского Товариства св. Рафаїла въ Львовѣ удѣляє ся Всеч. Духовенству до вѣдомости статутъ сего Товариства, котрїи Выс. ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ 9 лютого 1907 Ч. 11488 приняло до вѣдомости.

Статутъ філії австрійского Товариства св. Рафаїла для охорони рускихъ емігрантѣвъ зъ Галичини и Буковини.

Рідної землі не покидайте на все. Коли вже мусите, то бодай не продавайте ґрунтів, а їдьте на зарібки, щадїть, з заробленими грїшми вертайте и поправляйте ними Вашї господарства.

§. 1. Товариство св. Рафаїла має цїль охоронювати емігрантѣвъ-Русинів гр. кат. обряду зъ Галичини и Буковини передъ численными небезпеченствами,

а) підъ взгядомъ релїгїиности и моральности,

б) підъ взгядомъ матеріальнымъ, відъ хвилї рішеня на еміграцію, аж до осягненя платної працї на місци еміграціи черезъ поучуваня и средства охорони.

Товариство не наміряє проте пособляти емігранцї, лише тихъ, що вже остаточно рішили ся емігрувати, хоронити по можности передъ вызыскомъ.

§. 2. До осягненя тої цїли служатъ отсї средства:

1) Удѣлюване емігрантамъ вказівокъ и поучуванє їхъ чи то устно, чи листовно, чи то выдаванемъ и розповсюднюванемъ друкованихъ писемъ.

2) Установлюване довірочних осіб в місцях, через котрі випадає подорож емігрантів передовсім в портах і на залізничних станціях; ті особи повинні знати руску мову і мають безкористо помагати емігрантам.

3) Поручуване емігрантів довірочним особам на важних точках подорожи.

4) Творене дієцезальних комітетів, помічних в дієцезіях, де нема Товариств філійних. Членів сих комітетів назначає філійне Товариство руске в порозуміно з єпископами.

§. 3. Товариство дбає о те, щоби в місцях его осідку відправляла-сь що року в день св. Рафаїла Служба Божа за членів Товариства і емігрантів.

§. 4. Осідком головного Товариства є Відень.

Осідком філії для Русинів гр.-кат. обряду з Галичини і Буковини є Львів.

Філія для Русинів гр.-к. обряду з Галичини і Буковини засновує-сь на підставі §. 4. статута Товариства св. Рафаїла в Відни. Філія висилає до головного виділу 1-ого або 2-ох членів свого виділу котрі підлягають апробаті загальних зборів головного Товариства; таксамо на відворот головне Товариство є заступлене 1-м або двома членами свого виділу в виділі філії; сей член головного виділу котрий має бути висланий до виділу філійного має бути народности. рускої. Філія здає центральному виділови правильні річні звіти зі своєї діяльності. Окрім того має головний виділ право кожної хвилі вглядати в діловодство філії.

§. 5. Гроші потрібні на ціли Товариства роздобувають ся з річних вкладок членів, з добровільних датків, з даровизи, записів та інших приходів.

§. 6. Членами Товариства можуть бути Русини гр.-кат. обряду з Галичини і Буковини, мушцини і женжини, котрі зобовязуть ся платити річну вкладку принайменше 2 Корони.

Виділ має право членів приймати і виключати.

§. 7. Кожний член, котрий що найменше через оден рік належав до Товариства, має право брати утасть на загальних зборах, в дискусії, ставляти внесєня, при ухвалах і виборі голосувати.

Самостійні внесєня мусять бути що найменше 8 днів перед зборами письменно предложені Виділови.

§. 8. Кожний член з'обовязує ся :

1) підироти ціли Товариства словом і ділом.

2) платити річну вкладку найменше 2 Корони.

Заплачених вкладок не звертаєсь віколи. Члени, котрі мимо упізнєня залягають з вкладками за 2 роки уважають ся за виступивших.

§. 9. Товариством завідує Виділ. В склад его вибирають загальні збори (§. 10) 15 членів і 5 заступників. Окрім того входить до виділу філійного (§ 4.) делегат (1 або 2) центрального виділу.

З 16-ти членів, вибраних загальними зборами мусить принайменше 5 мешкати у Львові або близько коло Львова. По можности має бути бодай оден член виділу з Буковини. На случай виступленя якогось члена з виділу вступає на его місце оден з заступників виділових.

Виділ вибирає з поміж себе голову, заступника голови і прочих функціонерів виділу.

Голова або его заступник заступає Товариство на внї, скликає загальні збори і засїданя виділу, проводить і замикає їх.

Всі письма Товариства, щоби були важні, мусять мати підпис голови, взглядно заступника голови і одного члена виділу.

Виділ займає ся справами Товариства і дбає передовсім про виконане ухвал загальних зборів, завідує і оперує майном по мысли ціли Товариства. З того здає ся що року рахунки.

Ухвали виділу западають абсолютною більшостию; на случай рівности голосів рішає голова. До важности ухвал потреба присутности принайменше 5 членів виділу враз з предсїдателем.

§. 10. Товариство відбуває що річно (по можности в день св. Рафаїла) загальні збори. День зборів мусить бути оголошений принайменше 14 днів напередь в часописях.

Включно до загальних зборів належить полагоджуване слїдуючих справ:

а) вибір 15 членів виділу, як також заступників виділових; членів виділу, як також заступників вибирає-сь на протяг 3-ох літ, однак так, що по упливі першого і другого року уступає по пять членів через вильсоване. Вильсоване відбуваєсь на загальних зборах, а відтак наступає вибір для доповненя виділу, (при чім вильсовані можуть опять бути вибрані) на останній час урядованя;

б) апробоване делегатів до виділу центрального;

в) вибір двох ревідентів до провіреня річних рахунків;

г) приняте річного звіту і касового справозданя;

д) зміна статутів;

е) евентуальна зміна річної вкладки;

ж) розвязане Товариства.

На загальних зборах западають ухвали абсолютною більшостию присутних членів. Розвязане Товариства може бути ухваленим, если є присутних щонайменше 15 членів; в противнім случаю мусять бути скликані другі загальні збори, котрі вже можуть ухвалювати без огляду на число явивших ся.

В разї потреби можна скликати надзвичайні, загальні збори, котрі також треба що найменше 14 днів наперед оголосити в часописях. О припущєнїю гостей рішають загальні збори.

§. 11. Спори в Товаристві рїшає мировий суд. Кожда із спорячих сторїн іменує двох мирових судиїв. Ті чотири вибирають пятого яко голову. Наколи-ж не можуть погодити ся що до голови, то рїшає жереб між кандидатами обох сторїн. Мировий суд є обовязаний в протягу 14 днів видати засуд, проти котрого нема відклику.

§. 12. На случай добровільного розвязаня Товариства, переходить майно на Товариство св. Ап. Павла у Львові; а на колиб се тоді не істнувало то маєток може перейти виключно тільки на якусь церковну добродійну греко-католицьку інституцію“.

Повеже ціль Товариства св. Рафаїла єсть дуже гуманна и зь цїлею уряду душпастирського дуже сходна, Еписк. Ординаріятъ якъ найтеплїйше поручає Всеч. Духовеньству епархіяльному, щобы зволило чесленно вступати в члени, Львівскої філії Товариства св. Рафаїла, в справах еміграції поступати в дусь статуту а головно в тихъ справах удержувати якъ найтїснїйші зносини зь Выдїломъ Товариства, щобы уможливити управильнене еміграції на користь душевного и матерїяльного добра всьхъ численнихъ рускихъ емігрантїв.

Всь зголошеня и письма до вь мовь будучого Товариства належить адресувати: „Філія Товариства св. Рафаїла вь Львовь ул. Коперника ч. 36“.

При тїмъ примѣчає ся, що дня выконуваня опѣки надъ гр. к. вѣрними зь нашого краю емігруючими, буде зь рамени Высокопреосвященного а Всесвѣтлїйшого гр. к. Митроп. Ординаріату вь Львовь установлений окремый священникъ.

Всеч. оо. Деканїв зобовязує ся справу предлежащу поставити яко предметь обрады на пайближїмъ Соборчику деканальнїмъ.

Вїдъ гр. к. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 14. мая 1907.

Ч. 25.

Ч. 2226. О Товариствѣ св. Ап. Петра и вѣдправѣ акафіста вь день св. Ап. Петра и Павла вь користь сего Товариства.

Зь покликѣмъ на выпечатаный вь Ч. IV. 1907 Вѣстника епарх. протоколь загальныхъ зборѣвъ Філії Товариства запомоги убогихъ гр. к. Церквей имени св. Ап. Петра вь Перемышли вѣдбувшихся дня 23. сѣчня 1907 а на предложене пѣдъ днемъ 20 цвѣтня 1907 Ч. 33. прошене Выдѣлу реченої філії, Еписк. Ординаріятъ зсылаючи ся на тутешнї рѣшеня зь 17 листопада 1905 Ч. 6847 (Ч. X. 1905 Вѣст. епарх.) и 2 серпня 1906 Ч. 4582 (Ч. IX. 1906 Вѣст. ед.) якъ найтеплїйше поручає Всеч. Духовеньству епархіяльному, щобы зволивъ щиро заопѣковати ся дѣлами сего такъ многонадѣйного и вь нынѣшнихъ невѣбранныхъ для гр. кат. церкви часахъ необходимого Товариства.

Хвала Божа, моральне и матеріальне добро нашого народа, удержане и укріплене его въ любви и привязаню къ св. правдному гр. к. обрядови конечно вымагае вѣдъ всѣхъ насъ, щобысьмо соединеными силами пѣсля можности нашою пѣддержовали богоугоднѣ цѣли Товариства запомоги убогихъ гр. к. церквей имени св. Ап. Петра. Каждый равнѣ священникъ въ почутю своего высокого звания повиненъ уважати за святѣй свѣой обовязокъ не лише бути звичайнымъ членомъ чито членомъ основателемъ сего товариства, але и всеми способами запопадливо старатися въ крузь своего дѣлания сему товариству придбати якъ наибѣльше жертвъ. Кожда а особливо кожда матерна церковь, кожде брацтво церковне, кожда христїянська громада, кожде христїянське товариство всякого рода, кожда свѣдома, вѣрующа руска единица якогонибудь стану на самостѣйнѣмъ становиску повиннѣ по своей можности постоянно що року причиняти ся до щоразъ успѣшнѣйшого розвою Товариства св. Ап. Петра. Безъ чинного попертя и живого вспѣвдѣлания всѣхъ кругѣвъ широкои рускои Родины не зможе се товариство успѣшнѣйше розвинути ся и подавати бѣльшѣ запомоги на строене и вѣдновлене гр. к. Церквей въ убогихъ и zagrożеныхъ мѣсцевостяхъ. Всеч. Священники епархїяльнѣ въ загалѣ а Всеч. оо. Деканы и Вѣдпоручники по дѣламъ Товариства св. Ап. Петра въ особенности зводять розвинути всяку можливу акцію въ цѣли щоразъ успѣшнѣйшого розвою того Товариства.

Щобы освѣдомити весь загалъ Вѣрныхъ Нашою Епархїи зъ цѣлями Товариства св. Петра и возвати до складания бодай найскромнѣйшихъ лентъ на рѣчь того Товариства, узглядняючи ухвалу загальныхъ зборѣвъ членѣвъ Пермьскою Его филїи вѣдбувшихся въ дни 23 сѣчня 1907, Еписк. Ординарїятъ симъ розпоряджае, щобы Всеч. оо. Душпастырѣ кождого року въ праздникъ св. Ап. Петра и Павла а въ случаю перенкоды въ наиблизшу послѣдуючу недѣлю зволили заповѣсти и по св. Літургїи вѣдправити довѣльнѣй акафїстъ, зъ котрого вплинувшѣ жертвы вѣрныхъ мають обернутися на рѣчь реченого Товариства и до Еписк. Консистерїи предложитися для дорученя сему Товариству.

Найлучше буде, если каждый самостѣйный о. Душпастырѣ зѣбранї кождого року жертвы вѣлошле до своего Уряду деканального до кѣнця липня а Всеч. Уряды деканальнѣ весь въ декаватѣ зѣбранї жертвы вразъ зъ подробнымъ выказомъ жертъ вплинувшихъ зъ кождою парохїи предложать Еписк. Консистерїи до 15 серпня.

Вѣдъ гр. к. Еписк. Ординарїята
Перемышль 15. Мая 1907.

Ч. 3037.

Высоке ц. к. Намѣстничество рескриптомъ зъ 15/5 1907 Ч. 38650 удѣлило Еп. Консисто́рию слѣдующій рескриптъ Высокого ц. к. Министерства вѣроисповѣданъ и просвѣти зъ 30/4 1907 Ч. 17722:

„In der Öffentlichkeit sind mehrfach Klagen darüber laut geworden, dass in der Seelsorge tätige Hilfspriester im Falle einer Erkrankung die Kosten ihrer Vertretung aus Eigenem zu bestreiten haben oder von ihrem Dienstposten abberufen werden und bis zu ihrer Wiederanstellung jeder Dotation entbehren.

Diese Klagen und die sich mit denselben verbindenden Wünsche nach einer der Billigkeit und Gerechtigkeit entsprechenden Regelung der einschlägigen Verhältnisse geben mir Anlass die Aufmerksamkeit Eurer Exzellenz auf folgende Momente zu lenken:

Nach §. 9 des Gesetzes vom 7. Mai 1874 R. G. Bl. Nr. 50, ist in dem Falle eintretender Dienstuntauglichkeit eines selbständigen Seelsorgers weltgeistlichen Standes im Einvernehmen der kompetenten staatlichen und kirchlichen Behörde die Entscheidung zu treffen, ob ein Provisor (Administrator) oder Hilfspriester zu bestellen oder der Dienstuntaugliche Seelsorger nach Verzichtleistung auf die Pfründe in den Defizientenstand zu übernehmen ist.

Diese Gesetzesstelle findet ihrem Wortlaute nach zunächst auf selbständige Seelsorger Anwendung, wobei hinsichtlich des Ausmasses der Bezüge für die beigegebenen Hilfsorgane auf das Gesetz vom 19. September 1898, R. G. Bl. Nr. 176, insbesondere §. 1, Abs. 3 und §. 11, und auf §. 1 des Gesetzes vom 24 Februar 1907, R. G. Bl. Nr. 56 zu verweisen ist. Durch den Umstand, dass §. 9 des Gesetzes vom 7. Mai 1874 der selbstständigen Seelsorger insbesondere erwähnt, ist aber keineswegs eine Fürsorge für die Fälle der Dienstuntauglichkeit von Hilfspriestern ausgeschlossen. Hinsichtlich dieser stellt §. 10 des berufenen Gesetzes zwar zunächst den kirchlichen oberen anheim, rechtzeitig die entsprechende Vorsorge zu treffen. Indem aber eben diese Gesetzesstelle weiters vorschreibt, dass zu dieser Verfügung die stättliche Zustimmung einzuholen ist, wenn an einen öffentlichen oder unter öffentlicher Verwaltung stehenden Fonds ein Anspruch gestellt oder eine Pfründe bleibend belastet werden soll, erscheint deutlich darauf hingewiesen, dass auch in den erwähnten Fällen eine entsprechende Fürsorge von der Gesetzgebung intendiert und am Platze ist. Diese wird je nach der Sachlage eine verschiedene sein können. Zunächst steht grundsätzlich nichts im Wege, dass der erkrankte Hilfspriester auf seinen Posten und damit im Fortbezug seiner Dotation belassen werde.

Im Falle als durch die Sorge für seine Vertretung ihm oder seinem vorgesetzten selbstständigen Seelsorger besondere Auslagen und Kosten erwachsen

sollten, die nicht aus den allfälligen Überschüssen des Pfründeneinkommens oder sonstigen lokalen Mitteln bestritten werden können, wird kein Hindernis dagegen bestehen, den Antrag auf Übernahme dieser Kosten auf den Religionsfonds oder auf Gewährung einer Unterstützung aus diesem Fonds zu stellen. Eventuell wird wenn in diesem Falle der selbstständige Seelsorger durch seine erhöhte Mühehaltung für sämtliche Agenden des erkrankten Hilfspriesters Sorge trägt oder wenn ein im Orte befindlicher aus öffentlichen Mitteln dotierter Priester diese Agenden übernimmt, demselben in sinngemässer Anwendung des §. 17 des Gesetzes vom 19. September 1898 Nr. 176 eine Remuneration bewilligt werden können. Eine solch wird ebenfalls und zwar in erhöhten Masse zugebilligt werden können, wenn die betreffende Dienstleistung durch einen anderswo angestellten Priester excurrando erfolgt.

Es mag ferner den Bedürfnissen einer Seelsorgestation dadurch Rechnung getragen werden können, dass dem betreffenden selbständigen Seelsorger für die Dauer der Erkrankung eines Hilfspriesters ein anderer Hilfspriester zugewiesen wird. Falls für dessen Dotation nicht in den Überschüssen des Pründeneinkommens oder in sonstigen lokalmitteln die Deckung gefunden werden kann, wird nichts im Wege stehen den Antrag auf Übernahme dieser Dotation auf den Religionsfonds zu stellen. Endlich ist durch die Bestimmungen des Gesetzes vom 19. September 1898 R. G. Bl. 176 keineswegs ausgeschlossen, einen zeitweilig dienstunfähigen Hilfspriester in den zeitlichen Ruhestand zu übernehmen, wodurch die anderweilige Besetzung eines Postens ermöglicht wird, während der Defizient für die Dauer seiner Unverwendbarkeit einen Ruhegehalt genießt.

Diese verschiedenen Modalitäten zeigen, dass im Bestande der geltenden Gesetzgebung eine entsprechende Fürsorge für Hilfspriester in Erkrankungsfällen durchaus möglich und am Platze ist. Die Initiative in der Richtung, welche von diesen Modalitäten im einzelnen Falle anzuwenden kommt, wird selbstverständlich zunächst Sache des betreffenden bischöflichen Ordinariates sein, (§. 10 des berufenen Gesetzes vom 7. Mai 1874 R. G., Bl.). Demnach lade ich Euere Exzellenz lediglich ein, einschlägige Vorschläge der zuständigen kirchlichen Oberbehörde mit aller Beschleunigung der weiteren Amtshandlung unterziehen zu lassen, beziehungsweise die entsprechenden Anträge an das Ministerium für Kultus und Unterricht zu leiten.

Es wolle Eurer Exzellenz gefällig sein von dem Inhalte dieses Erlasses die das bischöfl. Ordinariat (e) des dortigen Verwaltungsgebietes in Kenntnis zu setzen. Der Minister für Kultus und Unterricht. Marchet mp.⁴

Удѣляясь той рескриптъ Всеч. Духовенъству до вѣдомости.

Водъ гр. кат. Ординаріята

Перемысль 28. Мая 1907.

Ч. 2684. О надѣленю одноразовою запомогою зъ фундаціи бл. п. Зарицкаго церквъ въ Дыновѣ деканата Бирчаньскаго.

Подаеєь до вѣдомости, що управ. Совѣтъ Ставропигійскаго Института на засѣданю своимъ дня 1. н. ст. Мая 1907 надѣливъ одноразовою запомогою зъ фонда бл. п. Павла Зарицкаго въ сумѣ 160 К церквъ въ Дыновѣ подъ условіємъ, що-бы повызна квота була поднята дотычнымъ комитетомъ парох. въ продовженю одного року и чтобы имя фундатора було помянуते въ тамошній церквъ въ недѣлѣ и праздники черезъ цѣлый рокъ о отпущеніи грѣховъ его.

Водъ Еп. Консистеріи.

Перемишль, 16 мая 1907.

Ч. 3135. О выдаваню войсковымъ особамъ свѣдоцтва вѣнчания.

На прошене Всч. ц. к. войскаго уряду парохіальнаго 10 корп. въ Перемишли вызвае ся Всч. ОО. пароховъ чтобы въ случаяхъ коли, особамъ принадлежающимъ до чинной войскаго службы, за дозволомъ ц. и к. войскаго властей, удѣляли тайну супружества по совершеномъ чинѣ, безприволочно выдавали свѣдоцтва вѣнчания дотычныхъ особъ зъ уряду (Ex offio) отже безъ стемпля и безъ таксы до ц. и к. войскаго уряду парохіальнаго (к. u. k. Feldsuperiorat des 10. Korps.) въ Перемишли.

Водъ Еп. Консистеріи

Перемишль 27. Мая 1907.

Ч. 3162. Выказъ зложившаєь датки въ користь филіи Товариства св. Ап. Петра въ Перемишли въ частъ водъ 1. сѣчня до 1. цвѣтня 1907 въ коронахъ.

Товариство „Взра“ 200, Выдѣлъ повѣтовый въ Жовквѣ 100, Выдѣлъ повѣтовый въ Яворовѣ 50, Выдѣлъ повѣтовый въ Турцѣ 25, п. Іоанъ Бормысь, купецъ въ Перемишли 20.

О. Юліанъ Легуцкій 2, о. Володимірь Рынявецъ 6 т. е. водъ себе 1, о. Николай Паньковскій 1, о. Михайлъ Попель 1, о. Стефанъ Киричньскій 1, о. Ілія Олексинъ 1, Церковъ въ Старявѣ 1.

Декаватъ Балгородскій 214 т. е. о. Теофиль Клишь 2, Церковъ въ Рябѣ 5, Церковъ въ Гучвицяхъ 5, о. Николай Ивануєвъ 2, п. Марія Ивануєвъ

2, Церковъ въ Лопинцѣ 5, Церковъ въ Буцѣ 6, Церковъ въ Тисковій 5, о. Павло Стукачъ 2, Церковъ въ Тѣснѣй 5, Церковъ в Габковцяхъ 5, Церковъ въ Ляшнѣй 5, Церковъ въ Должици 5, о. Юліянъ Вендзиловичъ 2, Церковъ въ Яблинкахъ 5, Церковъ въ Коловницяхъ 5, о. Володиміръ Чайковскій 2, Церковъ въ Загочевю 5, о. Іосифъ Кузьмакъ 2, Церковъ въ Гочевѣ 5, Церковъ въ Дзюрдзовѣ 5, о. Кипріянь Ясеницкій 2, Церковъ въ Балигородѣ 5, Церковъ въ Стежници 5, Церковъ въ Быстромъ 5, о. Мирославъ Устіяновскій 2, Церковъ въ Смерецѣ 5, Церковъ въ Кальниці 5, Церковъ въ Струбовискахъ 5, о. Евгений Сембратовичъ 2, Церковъ въ Явѣрци 5, Церковъ въ Лузѣ 5, Церковъ въ Завояхъ 5, о. Володиміръ Клюка 2, Церковъ въ Горянцѣ 5, Церковъ въ Радевѣ 5, о. Володиміръ Гукевичъ 2, Церковъ въ Полянчику 5, Церковъ въ Солинь 5, Церковъ въ Мичковѣ 5, о. Николай Коропасъ 2, Церковъ въ Кривѣмъ 5, о. Михайло Ростовичъ 2, Церковъ въ Волковыѣ 5, Церковъ въ Завозѣ 5, о. Евгений Кульчицкій 2, Церковъ въ Терцѣ 5, Церковъ въ Букѣвци 5, о. Михайлъ Осѣдачъ 2, Церковъ въ Ветлинѣ 5, о. Василій Мокрицкій 2, Церковъ въ Бересцѣ 5, Церковъ въ Середнѣмъ селѣ 5.

О. Андрей Борисевичъ 6 т. е. вѣдъ себе 1, Церковъ въ Дороговѣ 5, о. Григорій Грицькъ 8 т. е. вѣдъ себе 2, Церковъ въ Завишні 6, о. Антоній Бачинскій 12 т. е. вѣдъ себе 1, Теодоръ Шведа 1, Церковъ въ Клѣцку 5, Церковъ въ Чуловичахъ 5, Іосифъ Карановичъ 11, т. е. вѣдъ себе 1, Церковъ въ Цетуль 5, Церковъ въ Радавѣ 5, о. Володиміръ Паславскій 2, о. Іоанъ Царилевичъ 5, о. Емилиянъ Гомза 17.

Урядъ дек. Дрогобыцкій 3 т. е. о. Антоній Хилякъ 2, о. Іоанъ Ильницькій 1.

Урядъ парохіальный въ Рычиговѣ 24, Церковъ въ Рычиговѣ 6, Церковъ въ Новосѣлкахъ онар. 6, о. Полієвктъ Кмитъ 4, т. е. вѣдъ себе 2, проф. Волод. Паславскій 1, проф. Анатоль Луцькъ 1, о. Юстинъ Манастирскій 12 т. е. вѣдъ себе 2, Церковъ въ Голѣмъ 10, о. Антоній Барновичъ 7 т. е. вѣдъ себе 2, Церковъ въ Луковѣмъ 5, о. Василій Породко 7 т. е. вѣдъ себе 2, Церковъ въ Глиньску 5, о. Алексанлеръ Зубрицкій 1, о. Михайлъ Мрыць 2, о. Назарій Чабанъ 1, о. Іоанъ Скубишь 2-20 т. е. вѣдъ себе 1-20, п. Ольга Скубишь 1, о. Лѣонгинъ Тустановскій 8 т. е. вѣдъ себе 2, Церковъ въ Вѣлькахъ Маз. 6.

Урядъ дек. Сяноцкій 180 т. е. Церковъ въ Беску 6, Церковъ въ Волиці 6, Церковъ въ Ратнавиці 6, о. Іоанъ Рудавскій 2, Церковъ въ Карликовѣ 6, Церковъ въ Прибышевѣ 6, Церковъ въ Воли Петровой 6, Церковъ въ Межибродю 6, Церковъ въ Мороховѣ 6, Церковъ въ Завадцѣ 6, Церковъ въ Новосѣлкахъ Гнев. 6, о. Петро Ясеницкій 3, Церковъ въ Одроховѣ 5, Церковъ въ Пелни 6, Церковъ въ Дудинцяхъ 6, о. Петръ Мекелита 2, Церковъ въ Прусѣку 6, Церковъ въ Сяночку 6, Церковъ въ Сенчковой Воли 6, о. Дмитрій Куцерыбъ 2, Церковъ въ Сторожахъ Вел. 6, Церковъ въ Загутинѣ 6, Церковъ въ Сяноцѣ 6, Церковъ въ Дубровцѣ рус. 6, о. Лаврентій Левицкій 2, Церковъ въ Токарни 5, Церковъ в Тре-

пчи 6, о. Лев Сембратовичъ 3, Церковь въ Чертежи 6, Церковь въ Косторѳвцѣ 6, о. Олимпъ Полянскій 1, Церковь въ Юрѳвцяхъ 5, Церковь въ Яблоници поль. 6, Церковь въ Ялинѣ 6, Церковь въ Грабѳвци 6.

Урядъ дек. Старосольскій 70 т. е. о. Северинъ Коростеньскій 2, Церковь въ Бужовѳй 5, Церковь въ Лютовискахъ 5, о. Иоанъ Ганасевичъ 1, Церковь въ Волчи доль. 5, Церковь въ Болозвѣ 5, о. Михаилъ Дуркотъ 1, Церковь въ Куневъ 5, Церковь въ Токарни 5, о. Иоанъ Машевичъ 2, Церковь въ Воютичахъ 5, о. Иоанъ Шемердякъ 2, о. Иосифъ Савицкій 1, о. Корнилій Грушкевичъ 2, Церковь въ Береетянахъ 5, о. Володимиръ Коленьскій 2, Церковь въ Терлѣ 6, о. Аполинарій Менциньскій 2, о. Илія Киричинскій 1, о. Дмитрій Бордунъ 2, Церковь въ Выкотахъ 5, о. Яковъ Яхно 2, Складка въ церквѣ въ Радоцинѣ 20, Коблянська Воля 20, о. Поліевктъ Кмитъ 5 т. е. вѳдъ себе 1, проф. Анатоль Луцикъ 1, проф. Емяіянъ Ляникевичъ 2, проф. Володимиръ Бирчакъ 1.

О. Викторъ Саламонъ 12 т. е. вѳдъ себе 2, Церковь въ Вороблику кор. 5, Церковь въ Вороблику шляхоц. 5, о. Володимиръ Венгриновичъ 9 т. е. вѳдъ себе 2, Церковь въ Вѳльцѣ роснов. 5, п. Михаіина Гордынська 2, о. Атаназій Котысь 6 т. е. вѳдъ себе 1, Церковь въ Телешниці 5, о. Поліевктъ Кмитъ 5 т. е. п. Володимиръ Чубатый лѣкаръ вет. 1, Гаврилъ въ Дрогобычи 1, Дрѣ Ярославъ Олесницкій 1, п. Миколай Куличко 1, п. Стефанъ Шухевичъ 1, п. Володимиръ Паславскій 1, о. Николай Милиничъ 6 т. е. вѳдъ себе 1, Церковь въ Старомъ мѣстѣ 5, о. Володимиръ Вербенець 5, о. Иоанъ Городецкій 6 т. е. вѳдъ себе 1, Церковь въ Павликомъ 5, о. Василій Олексинъ 4 т. е. вѳдъ себе 2, п. Оля Олексинъ 2, о. Иосифъ Райнеровичъ 2.

Деканатъ Дрогобицкій 17 т. е. о. Иоанъ Золотоустъ Отто 1, Церковь въ Лишни 6, Церковь въ Монастыри Лиш. 5, о. Иоанъ Дашкевичъ 1, о. Михаилъ Татомиръ 1, о. Емяіянъ Горницкій 1, о. Григорій Савицкій 1, о. Генрикъ Ильницькій 1, о. Ромуальдъ Коростинскій 1, о. Дрѣ Василій Пинило 2.

Въ послѣднѳмъ оголошеню Еп. Вѣстника зъ р. 1906 ч. XIV стр. 147 було выказано, що Урядъ дек. Самбѳрскій приславъ 16 кор. безъ близшого поясненя вѳдъ кого. Теперъ вплынуло пояснене, що грошѣ тѣ зложили:

О. Иоанъ Мельникъ 1, о. Иоанъ Лискевичъ 1, о. Стефанъ Берескій 1, о. Сильвестеръ Баранецкій 1, о. Левъ Мацускій 1, о. Дмитрій Гордынскій 1, о. Юліянъ Билиньскій 1, о. Иоанъ Татомиръ 1, о. Викторъ Кордасевичъ 1, о. Иоанъ Лесакъ 1, о. Иоанъ Бриттанъ 1, о. Волод. Саноцкій 1, о. Николай Боберскій 1, о. Левъ Щавиньскій 1, о. Левъ Козаневичъ 1, о. Иоанъ Литиньскій 1.

Вѳдъ Выдѣлу філіи Товариства св. Ап. Петра въ Черемышли дня 1. цвѣтня 1907. Мрыць предсѣдатель. Дрѣ Василій Масцюхъ касіеръ.

Дня 15. цвѣтня 1907 вѳдбуло ся засѣдане Выдѣлу, на котрѳмъ роздѣлено запомоги беззворотнѣй въ сумѣ 3250 к. слѣдующимъ церквамъ: 1) Церквѣ дочернѳй

на Волою въ Перемышли 700 к., 2) церквь доч. въ Дыновѣ дек Бирчаньского 700 К. 3) Церквь въ Долинахъ дек. Бѣцкого 450 К. 4) Церквь въ Шляхтовѣ дек. Мушиньского 700 К, 5) Церквь въ Опарѣвцѣ дек. Коросняньского 700 К.

Вѣдъ Выдѣлу Товариства им. св. Ап. Петра для запомоги убогихъ Церквей въ Перемышли дня 22. мая 1907. Василькевичъ секретарь Мрыць председатель.

Повышшій справоздани удѣлие ся до вѣдомости.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Ординаріята.

Перемышль 28. Май 1907.

Ч. 30.

Ч. 3218. О активальныхъ додаткахъ професорѣвъ при семинаріяхъ духовныхъ.

Verordnung des Ministers für Kultus und Unterricht und des Finanzministers vom 4. Mai 1907,¹⁾

mit welcher in Abänderung der Ministerialverordnung vom 13. Februar 1902, R. G. Bl. Nr. 35,²⁾ die Aktivitätszulagen des systemisierten Lehrpersonales an den römisch-katholischen und griechisch-katholischen theologischen Diözesanlehranstalten und den theologischen Zentrallehranstalten zu Görz und Zara neu festgestellt werden.

§. 1.

Die nach §. 1, Absatz 2 des Gesetzes vom 26. Jänner 1902, R. G. B. 25,³⁾ den Professoren an theologischen Diözesan- oder Zentrallehranstalten gebührende Aktivitätszulage beträgt:

- a) an der Diözesanlehranstalt in Brünn jährlich 960 K,
- b) an denjenigen in Linz und Przemyśl jährlich 840 K,
- c) an den Diözesanlehranstalten in St. Pölten, Trient, Marburg, Klagenfurt, Laibach, Budweis, Leitmeritz, Tarnów, Stanislau und an den theologischen Zentrallehranstalten in Görz und Zara jährlich 720 K,
- d) an den Diözesanlehranstalten in Brixen, Königgrätz und Weidenau jährlich 600 K.

§. 2.

Diese Aktivitätszulage kann auf Grund einer in jeder Richtung befriedigenden Dienstleistung nach Zurücklegung einer an diesen Lehranstalten oder an einer staatlichen Mittelschule zugebrachten Dienstzeit von in der Regel zehn

---

¹⁾ Enthalten in dem den 18. Mai 1907 ausgegebenen LIV. Stücke des R. G. Bl. unter Nr. 118.

²⁾ Ministerial-Verordnungsblatt vom Jahre 1902, Nr. 16, Seite 123.

³⁾ Ministerial-Verordnungsblatt vom Jahre 1902, Nr. 10, Seite 95.

Jahren. beziehungsweise 20 Jahren vom Minister für Kultus und Unterricht über Antrag des Diözesanbischofes an der oben bei:

- a) angeführten Anstalt auf 1104 K, beziehungsweise auf 1288 K,
- an jenen bei b) auf 966 K, beziehungsweise auf 1127 K,
- an jenen bei c) auf 828 K. beziehungsweise auf 966 K.
- an jenen bei d) auf 699 K, beziehungsweise auf 805 K. jährlich erhöht werden.

§. 3.

Der gemäss Alinea 3 der Ministerialverordnung vom 30. November 1906, R. G. Bl. Nr. 238,¹⁾ in die Bemessungsgrundlage für die nach der Bestimmung des § 3, Alinea 1 des Gesetzes vom 26. Jänner 1902, R. G. Bl. Nr. 25, entfallende Ruhegebühr des systemisierten Lehrpersonales an den römisch-katholischen und griechisch-katholischen theologischen Diözesanlehranstalten und den theologischen Zentrallehranstalten zu Görz und Zara einzurechnende Betrag ist wie bisher zu bemessen, und zwar im einzelnen Falle mit 400 K, beziehungsweise 480 K, beziehungsweise 560 K.

Ebenso wird auch der in der berufenen Ministerialverordnung vorgesehene Pensionsbeitrag von 3·8 Prozent ungeändert fortzuentrichten sein.

§. 4.

Diese Verordnung tritt mit 1. April 1907 in Wirksamkeit.
Korytowski mp. Marchet mp.

Повыше заряджене ц. к. Міністерства вѣроиспов. и просвѣти удѣлие ся до вѣдомости.

Водъ Еп. Консисто́рин

Перемышль, 27. Мая 1907.

Ч. 31.

Ч. 3457/07. Закупно и продажъ винкуляція и девинкуляція державныхъ цѣнныхъ паперѣвъ.

Ц. к. Намѣстничество рескриптомъ зъ дня 28. Мая 1907 Ч. 62651/IIа заудѣлило слѣдующе:

К. к. Finanzministerium, Wien, am 8. Mai 1907. Zl. 87.208 ex 1906. — An die k. k. Statthalterei in Lemberg. — Zufolge Kundmachung der Ministerien der Finanzen, des Handels, des Innern, für Kultus und Unterricht und der Justiz vom 19. Jänner 1905. R. G. Bl. Nr. 50, werden seit 1. April 1905, der An- und Verkauf von Staatspapieren für politische Fonde und Anstalten, Korporationen, Stiftungen, Kirchen etc., sowie für Depositenämter und cumulative Waisenkassen

---

¹⁾ Ministerial-Verordnungsblatt vom Jahre 1907, Nr. 1, Seite 2.

und die Vermittlung der hiemit verbundenen Vinculierungen und Devinculierungen, soweit die genannten Geschäfte bis dahin von der Staatszentralkassa vermittelt worden waren, unter den gleichen Modalitäten von dem Postsparkasseamte besorgt. Die Staatszentralkassa wurde mit h. o. Erlass vom 6. Mai 1905. Zl. 308.858 beauftragt, diesbezügliche Ansuchen unter Hinweisung auf obige Kundmachung zurückweisen. Trotzdem die genannte Kassa hievon alle diesbezüglich mit ihr früher im Geschäftsverkehre gestandenen Aemter, Anstalten und Korporationen mittels Zirkulares in Kenntnis gesetzt hat, langen noch immer zahlreiche derartige Ansuchen und Wertsendungen von Parteien ins besonders von Pfarrämtern dort ein, welche von der Staatszentralkassa rückgesendet werden müssen, wodurch den Parteien unnötige Kosten verursacht werden. Das Finanzministerium stellt daher im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern und dem Ministerium für Kultus und Unterricht an die k. k. Statthalterei das Ersuchen, die beteiligten Kreise auf die Bestimmungen der mehrerwähnten Kundmachung der k. k. Ministerien in geeignet erscheinenden Weise etwa auch im Wege einer Notiz in den Amtsblättern der Bezirkshauptmannschaften aufmerksam zu machen. Insbesondere wolle die k. k. Statthalterei auch die bischöflichen Ordinariate auf die im Rede stehende Kundmachung aufmerksam machen und einladen, den einschlägigen Bestimmungen im Interesse der kirchlichen Vermögensgebarung die grösstmögliche Publizität speziell durch Verlautbarung in den Ordinariatsblättern, eventuell auch in den vom Klerus der Diocese am meisten gelesenen Tagesblättern zu vermitteln. Für den k. k. Finanzminister: (підпись.)

Повыше розпоряджене удѣляе ся Всеч. енарх. Кливрови до вѣдомости и до точного выповноня.

Водъ Еп. гр. кат. Консистеріи.

Перемышль, дня 26. Червня 1907.

Ч. 32.

Ч. 3542. Розпоряджене в. Міністерства зъ 23. Мая 1907 Ч. 19543, що фасіи конгруальній и подана о пятилѣтя вольній суть водъ стемпля.

Высоке ц. к. Намѣстництво подъ днемъ 5. Червця 1907 Ч. 64964 удѣлило сюда слѣдуючій роскриптъ в. Міністеріи для просьвъты:

Nach Einvernehmen mit dem k. k. Finanzministerium wird der k. k. Statthalterei eröffnet, dass die nach § des Gesetzes vom 24. Februar 1907 R. G. Bl. Nr. 56 betreffend Erhöhungen des Minimaleinkommens und der Ruhegehälte katholischer Seelsorger, beziehungsweise nach §. 1 der Durchführungsverordnung vom 6. März 1907 zu diesem Gesetze einzubringenden Anzeigen nach T. P. 75

lit. b des Gebühren-Gesetzes von 9. Februar 1850 R. G. Bl. Nr. 50 als stempel-frei zu behandeln sind.

Hievon sind die in Betracht kommenden geistlichen Behörden zu verständigen. Für den Minister für Kultus und Unterricht.

Сей рескриптъ подае ся до вѣдомости Всеч. Священства при подвыж-шеняхъ о податку конгругу.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль 10. Червня 1907.

Ч. 33.

Ч. 4050. Речинець до св. рукополаганя въ Іерем.

Кандидатѣвъ духовного стану укѣнчившихъ науки богословскій и желаю-чихъ принять св. Рукоположене, взымае ся щобы поданя свои внесли до дня 8. Серпня с. р., самі же явити ся мають въ канцеляріи Еп. Консистеріи дня 13. серпня с. р. о 9. год. передъ полуднемъ по выслуханю св. Літургіи котра о год. 8. зачинае ся.

Поданя мають бути заосмотрені: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школь-ныхъ, 2) моральности, 3) здоровля, 4) убожества потверженого ц. к. Староствомъ, 5) вѣчана ели суть женаті, 6) удоволеня повинности вѣйсковій.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 4. Лижня 1907.

Ч. 34.

Ч. 4051. I. Речинець подаваня ся о принятѣ до духовного Семинара въ Львовѣ и до Папской Колегіи для Русинѣвъ въ Римѣ.

Кандидаты духовного стану намѣряючі убѣгатися о принятѣ до духовного Семинара въ Львовѣ, мають до дня 16. н. ст. вересня с. р. включно, посредствомъ Прч. деканальныхъ урядѣвъ, предложити свои поданя Еписк. Консистеріи.

Поданя мають бути заосмотрені слѣдующими, належито остемпльоваными свѣдоцтвами: 1) метрика крещенія и миропомазаня, 2) свѣдоцтва всѣхъ пѣвротчій школъ народныхъ и гимназіальныхъ и свѣдоцтва зрѣлости, въ случаю колибы кандидатъ мавъ доповнити испытъ зрѣлости, може свѣдоцтво пѣзнѣйше лично предложити, 3) свѣдоцтво здоровля выдане лѣкаремъ повѣстовымъ або семинарскимъ зъ потверженемъ, що кандидатъ фізично способний до стану духовного, 4) посвѣдчене ц. к. Староства, що убѣгатель не належить до вѣйсковой звязы або що ему при-

служує право освободження відъ чиннов службы, 5) свѣдоцтво моральности, 6) свѣдоцтво убожества подтверждено ц. к. Староствомъ.

Дня 28. н. ст. вересня с. р. по выслуханю св. Літургій о 8. год. въ катедральномъ Храмъ мають кандидаты явити ся въ великій сали духовного Семинара о 9 години до испыту.

Водъ Еп. гр. кат. Ординаріята

Пережышль, 6. Лижня 1907.

II. Речинець подаваня ся о принятѣ до Папской Колегіи для Русинѣвъ въ Римѣ.

Кандидаты духовного стану намѣряючі убігаться о принятѣ до Папской Колегіи для Русинѣвъ въ Римѣ (3 мѣстця), мають до дня 12. н. ст. вересня с. р. вєнєти по средствомъ Всес. декан. урядѣвъ поданя до Еп. Консисто́ріи.

Прошеня мають бути заосмотрені слѣдующими належито остемпльоваными свѣдоцтвами: 1) метрика крещеня и миропомазаня, 2) свѣдоцтва школъ народныхъ и гімназіяльныхъ, взгядно свѣдоцтво зрѣлости, 3) свѣдоцтво здоровья выдане ц. к. лѣкаремъ повѣтовымъ зъ подтвержденемъ що кандидатъ здѣбный до хуовного стану, 4) посвѣдчене ц. к. Староства, що кандидатъ не належить до войсковой звязи, 5) свѣдоцтво моральности, 6) свѣдоцтво убожества затверджено ц. к. Староствомъ.

Дня 28. н. ст. вересня с. р. по выслуханю св. Літургій въ катедрѣ, мають кандидаты о 9. год. явитися въ великій сали духовного Семинара въ Пережышли.

Подає ся такожь до вѣдомости убігательствъ, що принятый до Папской Колегіи має учитися черезъ одинъ рѣкъ философіи а чотыри роки богословія, разомъ пять лѣтъ, 2) має до Риму привезти свѣй молитвословъ Іерейскій и Изборникъ, 3) зголоситися въ Колегіи найпѣзнійше 25. жовтня, 4) приѣхавши до Риму має на двѣрци колѣи сказати фіякрови що їде до Collegio Rutheno „Madonna dei monti tre“.

Водъ Еп. гр. кат. Ординаріята

Пережышль, 6. Лижня 1907.

Ч. 35.

Ч 4282 Речинець подаваня ся до пѣвческаго заведеня.

Въ цѣли принятя кандидатѣвъ до пѣвческаго заведеня фундаціи бл. н. Еппа Сиѣгурского въ Пережышли на рѣкъ 1907/8 вызначаєся речинець на день

1. жовтня 1907. н. ст. Уловія прийняті конечно потрібні суть слѣдуючі: 1. Укѣнченій 17. рѣкъ житя. 2. Непорочнѣсть обычаївъ. 3. Укѣнчена четверта а по крайноі мрѣ трета кляса шкѣлъ народныхъ зъ добрымъ успѣхомъ. 4. Добрий чистый голосъ.

Убѣгателѣ доижні свои поданя неостемплевані заосмотрені въ потрібні свѣдоцтва, черезъ дотычний Урядъ парох. Епископской Конспеторіи предложити найдалше до 25 вересня с. р. а самі лично дня 1. жовтня н. ст. явитись въ шкѣлѣ дяковскѣй Института въ Перемышлѣ. Кто зъ кандидатѣвъ вышене наведеныхъ условій недоповнитъ, того подане не буде увзгляднене.

Мѣсто формального свѣдоцтва крещеня може дотычний Урядъ парох. со-проводжаючи подане убѣгателя, подати рѣкъ, мѣсяць и день уродженя просителя а такожь имя и станъ вѣтця.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Конспеторіи

Перемышль 13. Лиля 1907.

Ч. 36.

Ч. 284/орд. Въ справѣ стипендій литургійныхъ.

Зъ покликѣмъ на декретъ св. Конгрегаціи Собора въ справѣ Службъ Божихъ мануальныхъ, оголошений въ Вѣстнику Епарх. зъ р. 1904 Ч. IX. ст. 121 повѣдомляе ся Всеч. Священство, що таяжъ св. Конгрегація Собора, своимъ новымъ декретомъ, понизше дословно наведенымъ, поновляє свои декотрі давнѣйші постановы що до Службъ Божихъ мануальныхъ, додаючи теперъ три нові, и тїжъ пѣдъ тяжкимъ обовязкомъ совѣсти заховувати приказуе:

Декретъ сей звучить:

S. C. CONCILII LITTERAE DE SATISFACTIONE MISSARUM.

RECENTI Decreto „*Ut debita*“ diei xi mensis Maii MCMIV, haec S. Congregatio, varias complexa leges ante iam latas de Missarum oneribus religiose adimplendis, adiectis opportunis declarationibus interpositaque severa sanctione, providere studuit ut res omnium sanctissima summo apud omnes in honore esset, periculumque amoveretur, ne quis ullo modo piis fidelium voluntatibus quidquam detraheret. Hac tamen quum essent Sedis Apostolicae curae et Episcoporum sollicitudines, non defuerunt abusus ac legis violationes, super quae Sacra eadem Congregatio excitandam denuo censuit Antistitum vigilantiam.

Constat enimvero, haud paucos, non obstantibus notissimis canonicis praescriptionibus, minime dubitasse de Missarum accepta stipe, suo Marte demere aliquid, retentaque sibi parte pecuniae, ipsas Missas aliis celebrandas committere, ea forte opinione ductos, id sibi licere vel ob assensum sacerdotis, animo plus minus aequo recipientis, vel ob finem alicuius pii operis iuvandi, exercendaeve caritatis.

Fuerunt etiam, qui contra toties inculcatas leges, praesertim contra num. 3^m eiusdem Decreti, hoc genus industriae sibi adsciverunt, ut Missarum numerum, quem possent maximum, undique conquisitum colligerent. Quo haud semel factum est, ut ingens earum copia manibus privatorum hominum fuerit coacervata; ideoque manserit obnoxia periculo, quod quidem, remota etiam humana malitia, semper imminet rebus privatae fidei commissis.

Denique sunt reperti qui, a lege discedentes expressa num. 5° Decreti, Missas celebrandas commiserint, non modo copiosius quam liceret largiri privatis sed etiam inconsideratius; quum ignotis sibi presbyteris easdem crediderint, nominis titulive alicuius specie decepti, vel aliorum commendationibus permoti, qui nec eos plane nossent, nec assumpti oneris gravitatem satis perspectam haberent.

Talibus ut occurratur disciplinae perturbationibus utque damna gravissima, quae violationem Decreti „*Ut debita*“ consequi solent, pro viribus propulsentur, haec S. Congregatio, iussa faciens SS^{mi} D. N. Pii Papae X, Episcopos omnes aliosque Ordinarios admonet, ut curam omnem et vigilantiam adhibeant in re tanti momenti, edoceantque clerum et administratores piorum legatorum, quanta ex inobservantia et contemptu legis pericula proveniant; quo onere ipsorum conscientia gravetur; quam temere arbitrium suum legibus anteponant, quas diuturna rerum experientia ad rei augustissimae tutelam collocavit; qua denique sese culpa obstrigant; quibus poenis obnoxii fiant.

At malo radicitus extirpando Emmi Patres necessarium insuper censuerunt huc usque praescriptis nova quaedam addere. Itaque re discussa primum in Congregatione diei 23 mensis Martii 1907, ac denuo in sequenti die 17 Aprilis, sub gravi conscientiae vinculo ab omnibus servanda haec statuerunt:

I. Ut in posterum quicumque Missas celebrandas committere velit sacerdotibus, sive saecularibus sive regularibus extra dioecesim commorantibus, hoc facere debeat per eorum Ordinarium, aut ipso saltem audito atque annuente.

II. Ut unusquisque Ordinarius, ubi primum licuerit, suorum sacerdotum catalogum conficiat, describatque Missarum numerum, quibus quisque satisfacere tenetur, quo tutius deinceps in assignandis Missis procedat.

III. Denique si qui vel Episcopi vel sacerdotes velint in posterum Missas, quarum exuberet copia, ad Antistites aut presbyteros ecclesiarum quae in Oriente

sitae sunt, mittere, semper et in singulis casibus id praestare debebunt per S. Congregationem Propagandae Fidei.

His autem omnibus ab infrascripto Secretario relatis eidem SSmmo D. N. in audientia diei 28 mensis Aprilis, Sanctitas Sua deliberationes Emmorum Patrum ratas habuit et confirmavit, easque vulgari iussit, contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae die 22 mensis Maii 1907.

+ VINCENTIUS CARD. EPISC. PRAENESTINUS,
Praefectus.

C. DE LAI, *Secretarius.*

Зъ тыхъ декретовъ св. Конгрегаціи ясно показуе ся якъ совѣстно належить поступати зô стипендіями, які вѣрні на св. Литургіи жертвують.

Веѣ прото священники суть обовязані, придержоватись въ тѣй справѣ точно выше наведєныхъ декретовъ.

Всєч. ОО. Деканы возмутъ справу тую яко предметъ дневного порядку на найблизшомъ соборчику деканальномъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль 10. Лиля 1907.

ХРОНИКА.

Вѣдличія крылошанскій получили :

- Ч. 100/орд. Свѣт Дрѣ Пинило Василій домовый капелянъ Его Екседеленціи Преосвященного Епископа.
- „ 3875. О. Пухиръ Андрей парохъ въ Карликовѣ, о. Менциньскій Антоній парохъ въ Новосальцахъ Гневошъ, о. Куцерыбъ Димитрій парохъ въ Снявѣ, о. Дуркотъ Петро парохъ въ Яблоницѣ польскій.
- „ 4168. О. Щведзицкій Антоній парохъ въ Старомъ селѣ.

Титулярными Совѣтниками Еп. Консисторіи именовані :

- „ 2768. О. Рынявецъ Володимиръ парохъ въ Белзѣ а заразомъ получилъ тытуль выс. декава Устичкого.
- „ 3875. О. Пухиръ Андрей парохъ въ Карликовѣ, о. Олимпъ Полянскій парохъ въ Юрѣвцахъ, о. Ем. Константиновичъ парохъ въ Сяноцѣ.

Каноничну інституцію получили :

- Ч. 3346. о. Сороковскій Станиславъ на парохію Береги гѣрній дек. Затварницького.
- „ 3347. „ Кокотайло Романъ на Туринку дек. Жовкѣвского.
- „ 3348. „ Камѣньскій Іоанъ на Залѣсе дек. Канчуцкаго.
- „ 3349. „ Левицкій Лаврентій на Яворецъ дек. Балигородского.
- „ 3350. „ Величко Теофанъ на Ричигѣвъ дек. Горожаньского.
- „ 3351. „ Клюка Володимиръ на Гвоздець дек. Жукотыньского.
- „ 3940. „ Баницкій Носифъ на Лѣщины дек. Вѣцкого.

Въ пропозицію приняті :

- Ч. 3394. На парохію Дзвинячъ гѣрній о. Ігнатій Шихъ, катихитъ шкѣлъ народныхъ въ Турцѣ.
- Ч. 3395. На парохію Рогѣзно, деканата Яворѣвского : 1. Волянскій Левъ, 2. Струсевичъ Александеръ, 3. Калужняцкій Володимиръ, 4. Насальскій Володимиръ, 5. Курыло Василій, 6. Калимонъ Григорій, 7. Венгриновичъ Володимиръ, 8. Яремкевичъ Юліанъ, 9. Крушинскій Теодоръ, 10. Телесъ Михаилъ, 11. Демцьо Михаилъ, 12. Ольшанскій Валеріанъ, 13. Саламонъ Онисимъ, 14. Дацько Михаилъ.
- Ч. 3396. На парохію Позлячъ, деканата Перемыско-загородского: 1. Адріановичъ Вас., 2. Стецишинъ Алексей, 3. Макарь Григорій, 4. Струсевичъ Александеръ, 5. Сорокевичъ Іоанъ, 6. Калужняцкій Володимиръ, 7. Калужняцкій Ігнатій, 8. Калимонъ Григорій, 9. Гоцкій Брониславъ, 10. Кузыкъ Петро, 11. Преторіюсъ Іосифъ, 12. Мекелига Петро, 13. Крушинскій Теодоръ, 14. Хилякъ Анатоль, 15. Накловичъ Михаилъ.
- Ч. 3397. На парохію Реклянецъ, деканата Белзкого : 1. Калужняцкій Володимиръ, 2. Пастернакъ Іоанъ, 3. Насальскій Володимиръ, 4. Пясецкій Левъ, 5. Дуцько Іоанъ, 6. Крушинскій Теодоръ, 7. Лахъ Дмитрій, 8. Миколайчукъ Мартинъ, 9. Миколаевичъ Константинъ, 10. Каревичъ Іоанъ, 11. Бырка Іоанъ, 12. Городыскій Дмитрій, 13. Чеховичъ Іосифъ.
- Ч. 3399. На парохію Порѣче группъ, деканата Горожаньского: Леуцкій Юліанъ
- „ 3400. На парохію Прилбичй, деканата Яворѣвского : 1. Осмѣловскій Николай, 2. Струсевичъ Александеръ, 3. Венгриновичъ Володимиръ, 4. Гоцкій Брониславъ, 5. Яремкевичъ Юліанъ, 6. Крушинскій Теодоръ, 7. Мацюракъ Василій, 8. Крайчикъ Емиліанъ, 9. Гоцкій Алексій, 10. Максимовичъ Григорій, 11. Тесля Михаилъ.
- Ч. 3401. На парохію Добра, деканата Ярославского : 1. Волянскій Левъ, 2. Грицякевичъ Іоанъ, 3. Насальскій Володимиръ, 4. Ухвять Дмитрій, 5. Сорокевичъ Іоанъ, 6. Курыло Василій, 7. Миревичъ Діонизій, 8. Прокѣпъ Іоанъ, 9. Добрянскій Николай, 10. Кушнѣръ Евстахій, 11. Копыстянскій Романъ.

- Ч. 3403. На парохію Полонна, деканата Ольховецького: 1. Венгриновичъ Володимиръ, 2. Бурмиць Николай, 3. Городецькій Іоанъ, 4. Заць Володимиръ, 5. Полянській Богданъ.
- Ч. 3404. На парохію Медыка, дек. Перемыско-загородского. 1. Савула Теодоръ, 2. Адріановичъ Василій, 3. Сорокевичъ Іоанъ, 4. Костекъ Іоанъ, 5. Калужняцкій Ігнатій, 6. Калимонъ Григорій, 7. Лазорышакъ Миронъ, 8. Мироничъ Діонизій, 9. Кузыкъ Петро, 11. Мекелія Петро, 12. Венцькы Андрей, 13. Говда Александеръ, 14. Накловичъ Михаилъ.
- Ч. 3405. На парохію Гусакѳвъ, деканата Мостиского: 1. Пелехъ Іосифъ, 2. Лазорышакъ Миронъ, 3. Венгриновичъ Володимиръ, 4. Гоцькій Брониславъ, 5. Прокѳпъ Іоанъ, 6. Васыльчакъ Евдокимъ, 7. Кмицкевичъ Стефанъ, 8. Крушнискій Теодоръ, 9. Утрыско Володимиръ 10. Гнатинакъ Орестъ.

Презенты получили:

- Ч. 3398. О. Гойдынь Володимиръ на парохію Девятеръ.
„ 3402. „ Дуркотъ Петро (стар.) на Кунинъ.
„ 4183. „ Кмицкевичъ Стефанъ на Гусакѳвъ.
„ 4415. „ Пясецкій Левъ на Реклинць.

Завѣдательства получили:

- Ч. 1683. о. Легуцкій Юліанъ въ Порѣчу грунтъ.
„ 2925. „ Гамерскій Іоанъ въ Токарнѣ.
„ 2966. „ Гаранджа Павелъ въ Волковыѣ.
„ 3001. „ Ладзыжинскій Романъ въ Горяницѣ.
„ 2890. „ Кмитъ Юрій въ Звонячи гѳриѳмъ.
„ 3315. „ Накловичъ Михаилъ въ Дорожовѣ.
„ 3993. „ Криницкій Юліанъ въ Шмитковѣ.

Вѳдпустку для поратованя здоровья получили:

- Ч. 2305. о. Левъ Григорій парохъ въ Бортынынъ на 6 недѣль.
„ 2755. „ Лятошинскій Теофилъ парохъ въ Ольшаницы на 6 недѣль.
„ 2930. „ Маларкевичъ Алексей парохъ въ Никловичахъ на 6 недѣль.
„ 2901. „ Баранецкій Сильв. парохъ въ Пяновичахъ на 6 недѣль.
„ 2924. „ Кульчицкій Евгенийъ парохъ въ Терцѣ на 4 недѣль.
„ 3064. „ Козаневичъ Левъ парохъ въ Мистковичахъ на 8 недѣль.
„ 3073. „ Слоньскій Антоній парохъ въ Михалевичахъ на 8 недѣль.
„ 3205. „ Лѣсковацкій Іосифъ парохъ въ Сосницѣ на 8 недѣль.
„ 3230. „ Венгриновичъ Володимиръ парохъ въ Нижанковичахъ на 8 недѣль.
„ 2077. „ Вархолякъ Анатолий парохъ въ Оровѳмъ на довшій часть.

- Ч. 3229. о. Хлопецькій Едвардъ парохъ въ Завадцѣ на 8 недѣль.
„ 3489. „ Ивасѣвка Алексей парохъ въ Дубиѣ на 4 недѣль.
„ 3539. „ Радецкій Іоанъ парохъ въ Мервечахъ на 4 недѣль.
„ 3581. „ Кондрацькій Василій парохъ въ Судовій Вишні на 4 недѣль.
„ 2558. „ Саноцькій Александеръ парохъ въ Мацошнѣ на 7 недѣль.
„ 3654. „ Кульматыцькій Софроній парохъ въ Дахновѣ на 4 недѣль.
„ 3621. „ Долоницькій Миронъ сотрудникъ въ Мостахъ великихъ на 6 недѣль.
„ 3734. „ Насальскій Володимиръ сам. сотрудникъ на маломъ Яворовскѣмъ Предмѣстѣ на 4 недѣль.
„ 3778. „ Тымкевичъ Андрей парохъ въ Желдци на 8 недѣль.
„ 3848. „ Яремкевичъ Василій парохъ въ Волчѣмъ на 4 недѣль.
„ 3874. „ Сѣнкевичъ Алек. парохъ въ Сернахъ на 4 недѣль.
„ 3878. „ Ольшаньскій Михаилъ парохъ въ Старявѣ на 3 мѣсяцѣ.
„ 3871. „ Захаріясевиць Антоній парохъ въ Вышатичахъ на 5 недѣль.
„ 3827. „ Куновскій Іеронимъ парохъ въ Бильчи на 8 недѣль.
„ 3882. „ Лѣтынскій Іоанъ парохъ въ Чуквѣ на 4 недѣль.
„ 3501. „ Решетыловичъ Вікторъ парохъ въ Мокротынѣ на 6 недѣль.
„ 3902. „ Хотынецкій Кипріянь парохъ въ Ярославю на 5 недѣль.
„ 3929. „ Скобельскій Теофиль парохъ въ Горуцку на 8 недѣль.
„ 3964. „ Хлякъ Евгенийъ сотрудникъ въ Добромилі на 6 недѣль.
„ 4084. „ Кульчицькій Сімеонъ парохъ въ Воцанцяхъ на 4 недѣль.
„ 4337. „ Чапельскій Антоній парохъ въ Вороблевичахъ на 6 недѣль.

Ч. 3876. Совершенно Чинъ Архіерейского освященія Церквей въ деканатѣ Сяноцкѣмъ въ часѣ кан. візиты

1) Церкви св. Безе. Космы и Даміана въ доч. Загутынѣ ad Сторожк вел. дня 17/30 мая 1907 въ день св. Ап. Андроніка.

2) Церкви мат. Покрова Пресв. Богородицы въ Новосельцяхъ Гиевошъ 24. мая (6. червця) 1907 въ день Преп. Отца нашего Сімеона, вже на дивній горѣ.

3) Церкви мат. Рождества св. Іоанна Крестителя въ Одреховій дня 25. мая (7 червця) 1907 въ день третого обрѣтенія честныя ꙗ Главы св. славнаго пророка предтечи и крестителя Іоанна.

4) Церкви матер. Рождества Пресв. Богородицы въ Боську дня 27. мая (9. Червпя) 1907 въ день св. священномученика Ферапонта.

5) Церкви матер. Успенія Пресв. Богородицы въ Вороблику королев. дня 28. мая (10. Червпя) 1907. въ день Пресв. Отца нашего Никиты, Еппа Халькедоньскаго.

6) Церкви матер Пресв. Троицы въ Межибродю въ Недѣлю св. ТИІ бо-
гоносныхъ Отець яже въ Нікен.

7) Церкви матер. Пресв. Троицы въ Сяюку днѣ 4 (17) Червци 1907 въ день
яже въ святыхъ отца нашего Митрофана патріярха Константына грала.

Ч. 1917. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ 21/3 1007 Ч. 35510 про-
довжило дотацію зъ рел. фонда на дальній оденъ рѣкъ для сопомочника
въ Ляшкахъ мурованыхъ.

Ч. 1918. Тоежь розпорядженемъ зъ днѣ 26/3 1007 Ч. 32976 продовжило таку
саму дотацію для сопомочника въ Вороблику королевскѣмъ.

Ч. 2015. Тоежь розпорядженемъ зъ днѣ 26/3 1907 Ч. 32977 продовжило таку
саму дотацію для сопомочника въ Посадъ Рыботыцкѣй.

Ч. 2016. Тоежь розпорядженемъ зъ днѣ 26/3 1906 Ч. 29175 подовжило таку
саму дотацію для сопомочника въ Тылича.

Ч. 2017. Тоежь розпорядженемъ зъ днѣ 22/3 1907 Ч. 35506 продовжило таку са-
му дотацію для сопомочника въ Дрогомыши.

Ч. 2082. Тоежь розпорядженемъ зъ 6/4 1907. Ч. 41873 призволило на таку саму
саму дотацію для сопомочника въ Гордынѣ.

Ч. 2205. Тоежь розпорядженемъ зъ 10/4 1907 Ч. 42437 продовжило таку саму
дотацію для сопомочника въ Добровляпахъ.

Ч. 2262. Тоежь розпорядженемъ зъ днѣ 10/4 Ч. 42436 продовжило таку саму до-
тацію сля сопомочника въ Тарнавцѣ дек. Яслиского.

Ч. 2377. Тоежь розпорядженемъ зъ д. 25/4 1907 Ч. 49749 продовжило таку саму
дотацію для сопомочника въ Чайковичахъ.

Ч. 2579. Тоежь розпорядженемъ зъ д. 24/4 1907 Ч. 48852 призвилло на таку
саму дотацію для надатися маючого сотрудника парохови въ Чорнѣй.

Ч. 2580. Тоежь розпорядженемъ зъ днѣ 24/4 1907 Ч. 49752 продовжило таку
саму дотацію для сопомочника въ Никловичахъ.

Ч. 2590. Тоежь розпорядженемъ зъ днѣ 29/4 1907 Ч. 50711 продовжило таку
саму дотацію для сопомочника въ Завадцѣ дек. Льского.

- Ч. 2595. Тоежь розпорядженемъ зъ д. 29/4 1907 Ч. 53710 продовжило таку саму дотацію для сопомочника парохви въ Ситницѣ.
- Ч. 2618. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 24/4 1907 Ч. 49751 продовжило таку саму дотацію для сопочника пароха въ Мижинци.
- Ч. 2923. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 6/5 1907 Ч. 54455 продовжило таку саму дотацію для сопочника въ Издебкахъ.
- Ч. 2946. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 8/5 1907 Ч. 52962 призволило на таку саму дотацію для падатися маючого сопомочника парохви въ Терпѣ.
- Ч. 2987, Тоежь розпорядженемъ зъ дня 4/5 1907 Ч. 52963 призволило на таку саму дотацію для пароха въ Тулиголовахъ.

Грамоту похвальну зъ Архієрейскимъ благословеніємъ получили:

- Ч. 1035. Ч. Юрко Голей господарь въ Близяницѣ за узбиране въ Амерщѣ на украшене Церкви квоты 500 кор.
- „ 1023. Ч. Михайль Наремба господарь въ Звертовъ за жертву 300 кор. на потребы мѣсцевой Церкви.
- „ 1004. Ч. Григорій Матвейко господарь въ Коропужи за справлене двохъ фелонѣвъ и стихара за 260 кор. Ч. Иванъ Цигиликъ господарь въ Коропужи за справлене для мѣсцевой Церкви образа напредиольного за 205 к.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

- О. Малиркевичь Іоань парохъ въ Дорожовъ уп. 11. Мая 1907.
- „ Пцвиньскій Левъ парохъ въ Самборъ уп. 13. Червня 1907.
- „ Мосевичь Ромуальдъ парохъ въ Шмитковъ уп. 24. Червня 1907.
- Души ихъ поручають ся молитвамъ Преч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Консисторіи

Перемишль 13. Липня 1907.

О. Іоань Стрыйскій,
Канцлерь.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1907.

Выдано 2. Вересня.

Ч. VIII.

Ч. 37.

Ч. 303/орд. — О вправахъ духовныхъ.

Въ мѣсици Вересни сего року вѣдбудутся якъ и минувшихъ лѣтъ въ Перемышля вправы духовнѣ для всѣхъ священства Нашой Епархіи, именно: зачнутся 22. н. ст. вересня въ Недѣлю о 8 годинѣ вечеромъ а закончатся въ четверть дни 26. вересня рано всѣмъ причастіемъ.

Не стану розводитися широко о великомъ пожитку, та и кончнѣй потребѣ такихъ вправъ духовныхъ для священника; знаю бо зъ досвѣду якъ нетерпеливо многі отцѣ духовнѣ того часу выжидаютъ, щобы вѣдправити реколекціи, обновити ся, почислити ся зъ собою и покрѣпитися до дальшой ревной працѣ въ виноградѣ Христовѣмъ.

Заврашаю протѣ васъ дорогі брата сердечно на тѣ духовнѣ вправы и надюся, що численною участю звеселите батьковске серце Вашого Епископа.

Помѣщене приладитесь въ семинаріи духовнѣй; тожъ звольте участники повѣдомити о своемъ намѣренію Впр. урядъ парохіальний въ Перемышля до 20. Вересня.

Въ часѣ вправъ духовныхъ, якѣ вѣдбудутся пѣдъ проводомъ одного зъ отцѣвъ Чина св. В. В. анѣ Епископѣ, анѣ Крылошане не будутъ въ можности принимати священникѣвъ иѣ иншихъ цетентѣвъ.

Уряды парохіяльні мають обов'язок повѣдомити о речинці реколекцій всѣхъ оо. Кѣтихитѣвъ и сотрудинокѣвъ въ парохіи находячихъ ся а изглядно довжній звернути ихъ увагу на нынѣшне оголошене, такъ якъ проєктованій реколєкцій для оо. кѣтихитѣвъ вѣдбудуть ся сего року вѣдольно.

Вѣдоль гр. кат. Еп. Ординаріята.

Пережышль 26. Серія 1907.

Ч. 38.

Ч. 4600. О выданіи Ставропигійскимъ Институтомъ „Трїоды цвѣтной“.

Подае ся до вѣдомости Всч. Духовенства, що трудомъ Ставропигійского Інститута во Львовѣ выпечатана зѣстала „Трїодъ цвѣтна“, одобрена Всесвѣт. и Впреосвящ. Митрополитимъ Ординаріатомъ.

Вѣдоль гр. кат. Еп. Ординаріята.

Пережышль 5. Серія 1907.

Ч. 39.

Ч. 4984. О старинныхъ церквахъ представляющихъ историчну вартѣсть.

Превидія ц. к. Намѣстництва рескр. зъ дня 31. липня 1907, до Ч. 14571 надѣслала сюды слѣдуюче розпоряджене: „Ц. к. Міністерство Віроісповданъ і Просвѣти вдоволяючи бажаню ц. к. Центральной Комісії для забиткѣвъ штуки і памятникѣвъ историчнихъ припоручило мені рескриптомъ зъ дня 24. червня 1907 Ч. 1898 віднести ся до Всесвѣтлїйшой Консисторіи зъ просьбою о звернене особлившой уваги пѣдвладного клиру на істнуючі в тамошній дієцезіи старинні церкви, представляючі вартѣсть историчну.

В ціли захованя сего рода памятокъ прошу уклїнно Всесвѣтлїйшу Консисторію о видане пѣдвладному духовенству відповіднихъ припоручень, а в особенности о заряджене, щоби в разі наколи би істноване такої церкви мало бути загрожене, в кождімъ случаю зъ окрема повѣдомлювано о тїмъ безпроволочно власть політичну, котра має віднести ся до дотичного консерватора, щоби сеї мігъ починати відновідні міри въ ціли охорони памятникѣвъ штуки“.

До того розпорядженя звольять Всч. оо. настоятелѣ парохіи застосоватись.

Вѣдоль гр. кат. Еп. Ординаріята.

Пережышль 22. Серія 1907.

Ч. 40.

Ч. 4035. — Въ справѣ захованя приписовъ и правилъ урядового стыля въ справозданяхъ и иншихъ письмахъ до высшихъ властей.

Еписк. Консистерія зауважала въ послѣднихъ часахъ, що Веч. Уряды деканальні, Комисаріяты вдов.-сир. фонда и Уряды парохіальні въ справозданяхъ своихъ до Еп. Консистеріи або Комисіи вдов.-сир. фонда опускають т. зн. „рубрумъ“ и тѣжъ справозданя виготовляють на половинѣ лише аркуша паперу, навѣть тогды, коли долучають до нихъ прилоги.

Поминувши тоє, що така форма, яко невѣдповѣдна приписамъ и правиламъ стыля урядового, не пристойть въ справозданяхъ до выснихъ властей предкладаныхъ, зауважати належить, що недостатокъ „рубрумъ“ утрудняє дѣловодство, а уживанє пѣвъ аркуша паперу при долучуваню при тѣмъ прилогъ, споводовати може часто затраченє тыхже прилогъ.

Въ виду того, поповляючи дотычній приписы въ тѣмъ взглядѣ неоднократно уже выданій, поручає Еп. Консистерія Веч. Урядамъ деканальнымъ, Комисаріятамъ вдов.-сирот. фонда и Урядамъ парохіальнымъ, щобы свои справозданя, прошеня и взагалѣ всякія письма до выснихъ властей (Еп. Ординаріята, Консистеріи, Комисіи вдов.-сирот. фонда) виготовляли на кѣлѣмъ аркуши паперу и умѣщали т. зв. „рубрумъ“, въ котрѣмъ кромѣ адресы находить ся довжна назва уряду справозданє предкладающого, зъ датою и числомъ письма и зъ наведемѣ (свентуально) числа дотычного розпорядженя въ слѣдствіє котрого справозданє предкладає ся и зъ короткимъ (въ кѣлькохъ словахъ) содержанемъ справозданя або прошеня.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль 27. Серпня 1907.

Ч. 41.

Ч. 5624. О явленю ся питомцѣвъ до гр. кат. Семинаріи въ Львовѣ и Перемышли.

Всѣмъ Урядамъ парохіальнымъ поручає ся повѣдомити питомцѣвъ укѣнчившихъ I. и II. рѣкъ богословія въ духовнѣмъ Семинаріи во Львовѣ, если на феріяхъ перебувають въ ихъ парохіяхъ, щобы явились въ Ректоратѣ Львовского духовного Семинара дня 12 н. ст. жовтня найпѣзнійше до 7. год, вечеромъ

Слушателѣ богословія що будуть приняті на I. рѣкъ до Львовского Семинара або на екстерну мають зголоситися въ Ректоратѣ дня 9, жовтня до 10. год. передъ полуднемъ и взяти участь въ духовныхъ вправахъ.

Питомці вступаючи на IV. рік богословія до Семінара Перемиського мають явитися в тѣмже дня 1. жовтня.

Всѣч. ОО. Декани вглядно Парохи, в котрыхъ парохіи питомці 2 и 3 року перебувають, мають урядово черезъ почту завѣдомити Всѣч. Ректоратъ Львівського Семінара, о поведенію питомцівъ в часѣ ферій и о вѣдбутій в тѣмъ часѣ 3 кратной св. сновѣди. Дотично питомцівъ приходячихъ на 4. рікъ, повѣдомлене се належить прислати Всѣч. Ректоратови Перемиському.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 31. Серія 1907.

Ч. 42.

Ч. 3750. О жертвахъ на будову церкви в Стрѣлковѣ АЕпархіи Львівской.

Пересылаєся в залученію „Вѣдозва комітету будовы Церкви в Стрѣлковѣ“ в тѣй надѣѣ, що Всѣч. духовенство и вѣрній нашой Епархіи ласкавыми датками грошевими допоможуть названому комітетови до довершенія розпочатого святаго дѣла.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемишль 27. Серія 1907.

Ч. 43.

Ч. 3755. Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдъ I. сѣчня до 31. марта 1907.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣны папери		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣны папери	
	Кр.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1) Переносъ зъ р. 1906	13896	07	381888	59	1) Выдано зъ касы облиг. фонда пропиа. Ser. D. N. 6997 черезъ ошибку невычеркнелу зъ списа (при девикуляци) в книзъ касовой	—	—	1000	—
2) Тарасовичъ Іоанъ	400	—	—	—	зсего	—	—	1000	—
3) Стецишинъ Ник.	400	—	—	—					
4) За требляки б. п. Шашкевича	10	—	—	—					
5) Людвикъ Гасько	200	—	—	—					
6) Калимонъ Григ.	200	—	—	—					
7) Вахиянинъ Емиліанъ	400	—	—	—					
8) Брановскій Ант.	200	—	—	—					
9) Дякъ Михаилъ	200	—	—	—					
всего	15906	07	381888	59					
розхѣдъ	—	—	1000	—					
остає	15906	07	380888	59					

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1) Переносъ зъ 1906 р. . .	24128	24	1) Порядочна замога вдовамъ и сиротамъ за 1906	26104	70
2) Добрянскій Кириль . . .	60	—	2) Милостиня по рѣшеню Общого Собранія	840	—
3) Преосв. Епѣпъ Кирь Константинъ	200	—	3) Передатокъ на 1907 вдовамъ и сиротамъ	951	—
4) Вербенець Володимиръ . . .	40	—	4) Слуги консисторскі по рѣшеню Общ. Собранія	15	—
5) Щурко Стефанъ	40	—	5) Салъ, опалъ, свѣтло на Об. Собранія	20	—
6) Дуркотъ Михаилъ	40	—	6) Выдатки на кошта по дорожи членамъ комисіи шконтруючої	45	—
7) Яцевъ Антоній	40	—	7) Выдатки канцелярскія	4	48
8) Венгриновичъ Волод.	40	—	8) Порто почтоне	22	83
9) Валюхъ Іоаннъ	40	—			
10) Зъ фонда резервового . . .	3100	—	всего	28003	01
всего	28028	24			
розхѡдъ	28008	01			
остае	25	23			

В) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х ђ д њ	Готѡвка		П р и х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1) Переносъ зъ 1906	7835	76	9) Дек. Потелицкій вѡдъ о. Анат. Козака	16	67
2) Дек. Мокрянскій	205	—	10) Андрій Пшенюрскій	20	—
именно зложили по 20 к. Гер. Борковскій, Петро Иссыпъ, Мир. Чирнянскій, І. Созанскій, Конст. Хотынецкій, Петро Савицкій, І. Маларкевичъ, С. Чижевичъ, В. Скобельскій, а О. Ю. Пматекъ зложилъ 25 к.			11) Дек. Дрогобыцкій	80	—
3) Кмисъ Поливектъ	20	—	именно зложили Стефанъ Хилякъ, Хилякъ Антоній, Рудавскій Антоній, Кароль Король.		
4) Дек. Нижанковскій вѡдъ о. І. Людкевича	20	—	12) Дек. Старосамборскій . вѡдъ ОО. Вилк. Созанского и Як. Яхна по 20 к.	40	—
5) Дек. Дрогобыцкій вѡдъ оо. Волод. Созанского и І. Ильницького по 20 к.	40	—	13) Ольшанскій Іоаннъ	21	—
6) Лысякъ Володимиръ	40	—	14) Стецишинъ Николай	20	—
7) Милянчъ Николай	20	—	15) Дек. Высочанскій	465	—
8) Дек. Перемыско Загород. именно зложили по 20 к. ОО. Горчицкій, Іос. Дацко, М. Макаръ Ант. Захаріасевичъ, Ан. Борисевичъ, Крвавичъ Зевонъ.	120	—	именно зложили по 20 к. ОО. М. Прухницкій, Мар. Куновскій, Анат. Кордасевичъ и о. Михаилъ Гичко 305 кор.		
			16) Гинилевичъ Володимиръ	12	34
			17) Колтуянокъ Николай	1	25
			18) Кручковскій Михаилъ	20	—
			19) Венгриновичъ Діонизій	31	88
			20) Лысякъ Володимиръ	23	05

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
21) Негребецкій Іосифъ . .	80	—	1) До фонда розпорядимого	3400	—
22) Чайковскій Александр . .	20	—	2) Выплачено вл. Іосифъ		
23) Демянчукъ Іоаннъ . .	20	—	Козаневичъ	140	40
24) Дек. Старосольскій . .	61	40	всего	3540	40
вѣдь о. Кор. Грушкевича					
21 кор. о. Т. Хомицкого					
20 з. 40 с. Теод. Середнѣского 20 к.					
25) Лучечкова Меланія . .	60	—			
26) Лехицкій Захарія . .	21	65			
27) Гмитрикъ Іляріонъ . .	20	—			
28) Кишикъ Стефанъ . .	20	—			
2) Отто Іоаннъ	20	—			
30) Дек. Дрогобыцкій зворотъ пенсіи за 1906 Іосифы Козаневичъ	140	—			
31) Дек. Бирчанскій вѣдь о. Городецкого	5	—			
32) Полошиневичъ Волод. .					
33) Дрѣ. Титъ Мышковскій	30	—			
34) Скубишъ Іоаннъ	20	—			
35) Калимонъ Григорій . .	200	—			
36) Негребецкій Юліанъ . .	239	18			
37) Шведзицкій Волод. . .	20	—			
38) Ольховый Володимиръ	240	—			
39) Дек. Белзкій вѣдь оо. Черевки и Дуцька по 20 к.	40	—			
40) Дек. Дрогобыцкій вѣдь оо. І. Дашкевича, М. Татоміра, Е. Горницкого, В. Савицкого, Г. Ільницкого, М. Журавецкого, М. Бачиньского по 20 к.	140	—			
41) Дек. Высочанскій . .	40	—			
вѣдь оо. Емил. Гомзы и Мих. Гички по 20 к.					
всего	10651	18			
розходъ	3540	40			
остае	7110	78			

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 31 марта 1907 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный .	готѣвка 15903 К. 07 с., цѣнный папери 380888 К. 59 с.
II. " резервовый .	" 7110 К. 78 с., " " — К. — с.
III. " розпорядимый .	" 25 К. 23 с., " " — К. — с.
Всего готѣвкою .	23042 К. 08 с., ц. паперами 380888 К. 59 с.

Вѣдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I. Въ цѣнныхъ паперахъ:	380888 К. 59 с.,
II. 1. на книж. щадничихъ „Руска щадница“ ч.	345 . . . 6216 К. 28 с.
2. " " " "Въры“ ч.	893 . . . 3944 К. 02 с.
3. " " " "Въры“ ч.	1592 . . . 7543 К. 31 с.
4. " " " "Нивы“ ч.	17 . . . 5096 К. 51 с.
5. готовыми	241 К. 96 с.
разомъ	23042 К. 08 с.

М. Комарницкій
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

М. Копко
касирь.

Ч. 44.

Ч. 4689. Станъ касы вдов. сир. Института за часть вѣдъ I. цвѣтня до 30. червня 1907.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣнный папери		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣнный папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1) Переносъ . . .	15906	07	381888	59	1) Переносъ . . .	—	—	1000	—
2) Салукъ Лука .	400	—			2) Выдано А. З.				
3) Подгорецкій П.	100	—			Б. Ип. 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ Л.				
4) Чайковскій Т.	200	—			№г. 373.	—	—	200	—
5) Федевичъ І.	200	—			всего	—	—	1200	—
6) Калимонъ І.	300	—							
7) Горчицкій І.	200	—							
8) Долошицкій Л.	70	—							
9) Юзифовичъ І.	600	—							
10) Чайковскій Г.	—	—	200	—					
11) За выльосован- ный 4 ¹ / ₂ ⁰ / ₀ Лист. зас. Б. Ипот. Ser. А. №г. 373.	200	—	—	—					
всего	18176	07	382088	59					
розхѣдъ	—	—	1200	—					
остае	18176	07	380888	59					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ:

П р и х ђ д њ	Готѡвка		Р о з х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1) Переносъ	10651	18	1) Переносъ	3540	40
2) Грицикевичъ Іоаннъ . .	250	—	2) Эквивалентъ зъ 1907 р.	628	65
3) Стецишинъ Алексій . .	326	—			
4) Райнарловичъ Іосифъ . .	20	—			
5) Дек. Затварницкій вѡдъ О. Мих. Скродкого и Ст. Козбура по 20 К.	40	—			
6) Грицикевиць Іоаннъ . .	190	—			
7) Сандовичъ Петро	20	—			
Д. Судово-вшенський вѡдъ о. Теодора Савулы	140	—			
8) Грицикевичъ Іоаннъ . .	302	54			
9) Грицикъ Григорій	60	—			
10) Чайковскій Григорій . .	70	—			
11) Долонницкій Миронъ . .	15	—			
всего	12084	72	всего	4169	05
розхѡдъ	4169	05			
остае	7915	67			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ:

П р и х ђ д њ	Готѡвка		П р и х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1) Переносъ	28028	24	16) Левицкій Лаврентій . .	40	—
2) Гойдинъ Володиміръ . .	60	—	17) Павловскій Конст. . . .	20	—
3) Фецыца Михаилъ	40	—	18) Дек. Сокальскій именно зложили по 20 К. оо. Ем. Кривницкій, І. Количьскій, І. Бурка, М. Николаевичъ, В. Левицкій, І. Гела, Ст. Сапрунъ, Я. Корчиньскій Дим. Михальчукъ и о. І. Матвіясъ	200	—
4) Рынляецъ Володиміръ . .	40	—			
5) Гукевичъ Володиміръ . .	30	—			
6) Грицикевичъ Іоаннъ . . .	84	40	19) Баницкій Іосифъ	40	—
7) Тов Днѣстеръ	300	—	20) Дек. Мѣстичкій	230	—
8) Стецишинъ Алексій . . .	60	—	именно зложили по 20 к. О. Вол. Ясеницкій, Іос. Черканскій, Мих. Боднаръ, Ник. Сенета, М. Ольшавь- скій, І. Прийма, П. Пер- чиньскій, І. Тыховичъ, М. Черлюнчакевичъ, Т. Глуш- кевичъ и о. Ник. Паслав- скій 30 кор.		
9) Дек. Добромильскій и- менно зложили по 20 К. В. Балко, Ев. Хилякъ и П. Кикта	100	—	21) Дек. Комаричиньскій . .	100	—
10) Дек. Оленицкій именно зложили по 20 К. Ан Мо- крицкій, І. Черкавскій, Е. Фелевичъ и о. С. Кульма- тицкій 40 К.					
11) Клюка Володиміръ	40	—			
12) Каминьскій Іоаннъ	40	—			
13) Велпчко Теофанъ	40	—			
14) Кокотайло Романъ	40	—			
15) Сороковскій Стан.	40	—			

Прихòдъ	Готòвка		Прихòдъ	Готòвка	
	Кор.	е.		Кор.	е.
именно зложили по 20 к. Ст. Овишкевичь, Ав. Прухвицкїй, Як. Косоноцкїй, Кам. Гермакъ, Т. Турчмановичь.			29) Дек. Судово-Вншнєскїй именно зложили по 20 к. оо. В Кондрацкїй, Р. Кордагевичь.	40	
22) Дек. Ярославскїй . . . именно зложили по 20 к. І. Грцикевичь, І. Прокòлтъ, І. Косоноцкїй, І. Голичекъ, І. Добриньскїй, І. Маковей, Ни. Рудаветскїй, І. Гомза, Бр. Гопкїй, І. Брылиньскїй, В. Клишь, П. Головацьскїй, І. Заремба, І. Карановичь, К. Хотывецкїй.	300		30) Дек. Горожаньскїй . . . именно зложили по 20 к. оо. Кс. Билиньскїй, Т. Величко, І. Гумецкїй, М. Заяць, М. Матковецкїй, Мар. Растваецкїй, Т. Сапрунь, І. Филишовичь.	160	
23) Дек. Перемыско-Загор. именно зложили по 20 и. В. Залевскїй, Вол. Бачиньскїй, Вол. Гайдукевичь.	60		31) Іоаннь Дуркотъ . . .	40	
24) Дек. Устрицкїй . . . именно зложили по 20 к. ОО. Т. Войтовичь, Каз. Дуткòвскїй, М. Була, М. Попель, Юл. Негребецкїй, Пл. Олексивъ, Ар. Мельникъ, І. Дубъ и о. Нвк. Панькòвскїй 80 к.	240		32) Дек. Мушиньскїй . . . именно зложили по 20 к. оо. М. Фецица, П. Цалиньскїй, Кон. Константиновичь, А. Гукевичь, І. Пиршловичь, П. Хилякъ, Н. Билиньскїй, І. Русвилякъ, І. Дуркотъ, Ем. Венгриновичь, Діо. Мохнацкїй, Вол. Козловскїй, Махнацкїй В. Алек, Дуркотъ, Ковыстяньскїй Григ. 28 к.	308	
25) Лесакъ Іоаннь . . .	20		33) Рабъй Франць . . .	20	
26) Банкъ красвый $\frac{0}{100}$ . . .	с13	50	34) $\frac{0}{100}$ Тов. Кред. Земск. .	4588	02
27) Дек. Куликòвскїй . . . именно зложили по 20 к. Дим Телисницкїй, Т. Козакъ, Т. Мусьй, Кост. Грушкевичь, І. Карпевичь, Л. Набакъ, Дам. Гура, І. Иванецъ Левъ, Саламонъ І. Пелехъ, Мих. Дякъ 14 к. и М. Шумило 20 к.	234		35) Дек. Потелицкїй . . . именно зложили по 20 к. Ан. Колпачкевичь, Ю. Манастирскїй, Н. Б. Ломницкїй, В. Гойдинь, І. Решетло, І. Козакъ, І. Боровецъ, В. Демчукъ.	160	
28. Дек. Лъскїй . . . именно зложили по 20 к. оо. Бърецкїй, Гри. Макаръ, Мих. Славиньскїй, Дим. Чертежиньскїй, Мод. Сембратовичь, Юл. Полошиновичь, Сев. Добравьскїй, Ат. Венгриновичь, Бол. Калужняцкїй и о. І. Грмнь 41 к.	221		36) Дек. Старосамбòрскїй . именно зложили по 20 к. оо. Ан. Венгриновичь, Ев. Козаневичь, Ед. Кушиѣръ, С. Ясеницкїй, М. Юзьвякъ.	100	
			37) Дек. Оцьховецкїй . . . именно зложили по 20 к. оо. І. Гамерскїй, І. Калужняцкїй, Р. Чайковскїй, В. Полянськїй, М. Лазорышакъ, В. Заяць, Теоф. Гевсіорскїй, Ан. Барновичь и о. Лев. Виковичь 40 к.	200	

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
38) Дек. Короснянскій . . именно зложили по 20 к. оо. Т. Мерена, Г. Мудрый, Алек. Прислонскій, В. Оль- шанскій, Алек. Гюцкій, Бог. Полянскій, Ю. При- сташъ и о. Л. Мѣйскій 28 кор.	168	—	1) Переносъ	28003	01
39) Андрейчикъ Петръ . .	613	—	2) Ванковичъ Наталя . .	50	—
40) Банкъ ипотеч. %о . .	1119	—	3) Передатокъ вдов. и сир. на р. 1967.	2850	—
			4) Штемпль на квиты . .	17	50
			5) Ремунерація за 1 пѣв- рокъ		
			Касієръ	200	—
			Секретарь	100	—
			Контрольоръ	150	—
			Ликвидаторъ	100	—
			Протоколистъ	50	—
			Служацій	30	—
всего	38269	16	всего	31550	51
разомъ	31550	51			
остає	6718	65			

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 30 червня має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готѣвка	18176 К. 07 с.,	цѣнный папери	380888 К. 59 с.
II. " резервовый	"	7915 К. 67 с.,	" "	— К. — с.
III. " розпорядимый	"	6718 К. 65 с.,	" "	— К. — с.
Всего готѣвкою		32810 К. 39 с.,	ц. паперами	380888 К. 59 с.

Вѣдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I. Въ цѣнныхъ паперахъ:		380888 К. 59 с.,
II. 1. на книж. щадничихъ „Руска щадница“ ч. 345		15916 К. 28 с.
III. 2. " " " "Вѣры“ ч. 893		3944 К. 02 с.
IV. 3. " " " "Вѣры“ ч. 1592		7543 К. 31 с.
V. 4. " " " "Нива“ ч. 17		5096 К. 51 с.
5. готовыми		310 К. 27 с.
разомъ		32810 К. 39 с.

М. Комарницкій
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

М. Копко
касієрь.

ХРОНИКА.

Каноничну інституцію получили:

- Ч. 4113. о. Дорошъ Стефанъ на парохію Корениця дек. Ярославского.
„ 5603. „ Заяць Володимиръ на Полонну дек. Ольховецкого.

Презенты получили.

- Ч. 1602. о. Рыхлевскій Володимиръ на Высоцко выжне дек. Высочаньского.
„ 4685. „ Струсевичъ Александеръ на Прилбичи дек. Яворѳвского.
„ 4777. „ Телепъ Михаилъ на Рогозно дек. Яворѳвского.
„ 4965. „ Преторіусъ Іосифъ на парохію Поздячъ дек. Перемыско-Загородского.
„ 5091. „ Легуцкій Юліянъ на Поръче грунтъ дек. Горожаньского.
„ 5170. „ Мировичъ Діонизій на Медыку дек. Перемыско-Загородского.

- Ч. 3773. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ 12/6 1907 Ч. 66223 при-
зволило дотацію зъ фонда рел. на оденъ рѳкъ для сопомочника въ Сень-
ковѳй Воли.
- Ч. 3774. Тоежъ розпорядженемъ зъ 12/6 1907 Ч. 67228 продовжило таку саму
дотацію для сопомочника въ Борыславю.
- Ч. 3811. Тоежъ розпорядженемъ зъ 12/6 1907 Ч. 67236 продовжило таку саму
дотацію для сомочника въ Плоскѳмъ.
- Ч. 3877. Тоежъ розпорядженемъ зъ 17/6 1907 Ч. 67234 продовжило таку саму
дотацію для сопомочника въ Бутынахъ.
- Ч. 3895. Тоежъ розпорядженемъ зъ 17/6 1907 Ч. 67232 продовжило таку саму
дотацію для сопомочника въ Желдци.
- Ч. 3896. Тоежъ розпорядженемъ зъ 17/7 1907 Ч. 67230 продовжило таку саму до-
тацію для сопомочника въ Климкѳвца.
- Ч. 4190. Тоежъ розпорядженемъ зъ 19/6 1907 Ч. 67226 продовжило таку саму
дотацію для сопомочника въ Добрусивъ.
- Ч. 5293. Тоежъ розпорядженемъ зъ 10/8 1907 Ч. 96388 призволило на таку са-
му дотацію для сопомочника въ Пельгъ.
- Ч. 5296. Тоежъ розпорядженемъ зъ 31/7 Ч. 90768 продовжило таку саму дота-
цію для сопомочника въ Фльорынцъ.

Грамоту похвальну зъ Архієрейскимъ благословеніємъ получили:

- Ч. 974. Чест. парохіяне въ Тростянці, дек. Яворѣвского за вѣдновлене иконо-
стася коптомъ 2000 К. — справлене образа процесіонального за 220 К.
и двоухъ пѣдставникѣвъ перель намѣтній образы за 120 К.
- Ч. 1231. Чест. сопруги Алексей и Катарина Вужики, господарѣ въ Мышлятычахъ
за справлене для мѣсцевой церкви свангелія за 190 К.
- Ч. 1633. Ч. Іоанъ Запотоцкій и товариши зъ Чертежа за узбиране суми 1527 К. 50 с.
на будову новой церкви. Ч. Теодоръ Гнъздуръ и товариши въ Заболот-
цяхъ за узбиране 500 К. на будову церкви.
- Ч. 1677. Чест. Михаилъ Газдайко, Михаилъ Станьчакъ, Василій Прокопикъ. Кон-
стантинъ Цевля и Антоній Перякъ, господарь въ Красной за узбираніи
жертвы въ Америцѣ 1000 К. на будову церкви.
- Ч. 1852. Чест. парохіяне въ Загутьню за побудоване новой церкви.
- Ч. 2039. Чест. Григорій и Марія Козловскій, сопруги въ Цетули за справлене до
мѣсцевой церкви кивота за квоту 232 К.
- Ч. 2443. Ч. Марія Вайцовичъ, селянка въ Межибродю за справлене тетрапода до
мѣсцевой церкви за 150 К.
- Ч. 3532. Чест. сопруги Олекса и Теодозія Квашъ, госпадарь въ Быковъ, дек.
Мостиского за справлене до мѣсцевой церкви двоухъ паукѣвъ за 200 К,
олтара за 190 К.
- Ч. 3619. Чест. Теодоръ Кухальскій, господарь въ Шнитковѣ за жертву 200 К.
на мѣсцеву церковь.
- Ч. 2574. Вѣд. Панъ Едвардъ Мѣневскій, власитель земскихъ посѣлостей въ Туча-
нахъ за жертву 750 К на покрыте бляхсю пресвитеріи и закрисіи.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Лишнѣвскій Іосифъ парохъ въ Осердовѣ уп. 19. Серпня 1907.

„ Фозисъ Михаилъ парохъ въ Розжаловѣ уп. 20. Серпня 1907.

Души ихъ поручаюся молитвамъ Всеч. Кліра.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консесторіи.

Перемышль 1. Вересня 1907.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Квцлерь.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1907.

Выдано 9. Жовтня.

Ч. IX.

Ч. 45.

Ч. 5358. Въ справѣ выдаваня вытѣгѣвъ метрикальныхъ ц. к. желѣзничой службѣ.

Выс. ц. к. Намѣстництво переслало сюды слѣдующій рескриптъ:

„K. k. Ministerium des Innern. 50.534. Wien, am 27. Dezember 1906.

An die k. k. Statthalterei in Lemberg.

Über eine aus Anlass eines konkreten Falles gestellte h. o. Anfrage hat das k. k. Finanzministerium mit Note vom 9. August 1906 Zl. 15696, anher mitgeteilt, dass die von den Bahnerhaltungssektionen der k. k. Staatsbahnen zum Zwecke der Evidenzhaltung der Standesaussweise der Bahnbediensteten benötigten Matrikenauszüge die bedienigte Stempelfreiheit im Sinne des T. P. 116 lit. m. des Gebührengesetzes geniessen.

Im Hinblick auf die Vorschrift des Punktes 5 der Vorerinnerungen zum Gebührengesetze vom 9. Februar 1850 R. G. Bl. Nr. 50, haben die Matrikenführer bei Ausstellung derartiger Matrikenscheine an der Stelle, an welcher sonst gewöhnlich die Stempelmarke angebracht wird, den Zweck der Urkunde und die Person, welcher sie zu diesem Zwecke zu dienen hat, beizusetzen.

Laut Mitteilung der k. k. Eisenbahnministeriums hat dasselbe unter dem 25. September 1906 Zl. 42381 die Veranlassung getroffen, dass die erwähnten Bahnerhaltungssektionen angewiesen werden, das Ersuchen um Ausstellung der in Rede stehenden Auszüge an die Matrikenführer schriftlich zu stellen und die

übermittelten Matrikenauszüge nicht an die Bediensteten auszufolgen, sondern bei den Ausweisen zurückzubehalten.

Hievon sind die Matrikenämter des unterstehenden Verwaltungsgebietes in Kenntnis zu setzen“.

Подаючи сей рескриптъ до вѣдомости поручаєсь Всеч. ОО. Парохамъ въ поодинокихъ случаяхъ до тогожъ застосоватись.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи
Перемышль 23. Вересня 1907.

Ч. 46.

Ч. 6098. О выданію подручника дотычно новой уставы конгруальной.

Накладомъ университетской книгарни Манза (Manzsche k. u. k. Hof-Verlags- und Universitäts Buchhandlung) въ Вѣднѣ I Kohlmarkt 26 вышло дѣло подѣ титуломъ: Дотація католицкого душпастьерского Клира

дальше

Дрѣ Михайль Кравчикъ начальникъ суду повѣтового и З. Карасинскій стар. комисарь повѣт. въ Снятынѣ выдали дѣльце: Nowe ustawy kongrualne z d. 24. lutego 1907

и

О. Дрѣ Владиславъ Мысоръ професоръ права каноничного въ Тарновѣ выдавъ: Przepisy ustawy kongrualnej kat. duchowienstwa parafialnego.

Понеже повышні дѣла трактуютъ о вѣхъ приписахъ дотычно конгруы и могутъ служить яко добре обробленый и практичный подручникъ а цѣна ихъ низка, тожъ поручаєсь Всеч. Священству речніи дѣла подѣ выказанными адресами набувати такъ для себе якъ и для бібліотекъ парохіальныхъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.
Перемышль 20. Вересня 1907.

Ч. 47.

Ч. 6349. Конкурсъ на опорожненій душпастьерскій бенефіція.

Зъ речинцемъ убѣгательства до 30. Листопада 1907 выставляютъ ся на конкурсъ слѣдующій парохіи:

- 1) Волковыя, деканата Балигородского: наданя приватного.
- 2) Горянка, " " " "

- 3) Крыве ad Тѣсна, деканата Балигородского : патрона право почивае.
- 4) Осердѣвъ, деканата Белзкого: патрона право почивае.
- 5) Шмиткѣвъ, " " наданя приватного.
- 6) Пяткова руска, деканата Бирчаньского: наданя приватного.
- 7) Новици, деканата Бѣцкого: патрона право почивае.
- 8) Мшанна, деканата Дукляньского: наданя приватного.
- 9) Дзвинячъ гѣрній, деканата Затварницкого: наданя приватного.
- 10) Хмѣль, деканата Застварницкого: право патрона почивае.
- 11) Михайлевици, дек. Комарняньского: наданя приватного.
- 12) Близянка, деканата Коросняньского: право патрона почивае.
- 13) Звертѣвъ, деканата Куликѣвского: наданя приватного.
- 14) Цеперѣвъ, " " " "
- 15) Щуткѣвъ, " Любачѣвского: " "
- 16) Грушова, " Мокряньского: право патрона почивае.
- 17) Дорожѣвъ, " " наданя приватного.
- 18) Сѣлець, " " " "
- 19) Годиць, " Мостиского: наданя приватного.
- 20) Малиѣвска воля, деканата Мостиского: право патрона почивае.
- 21) Войкова, деканата Мушиньского: наданя цѣсарского.
- 22) Буцѣвъ, " Перемыско-Загородского: наданя приватного.
- 23) Каменка лѣсна, деканата Потелицкого: " "
- 24) Самбѣръ, деканата Самбѣрского: наданя цѣсарского.
- 25) Торчиновичи, " " право патрона почивае.
- 26) Розджалѣвъ, деканата Сокальського: наданя приватного.
- 27) Торки, деканата Сокальського: право патрона почивае.
- 28) Токарня, " Сяноцкого: наданя приватного.
- 29) Лѣсковате, деканата Устрицкого: наданя цѣсарского.
- 30) Завалѣвъ, " Яворѣвского: " приватного.
- 31) Ясель, деканата Яслияского: наданя " "

Речинець розумѣе ся въ сей способѣ, що поданя до дня 30. листопада 1907 мають бути зъ дотычныхъ урядѣвъ дек. въ тѣмъ дни предложені Еп. Консистеріи.

Поданя незаосмотрені потрібными залучниками (особенно свѣдоцтвомъ зъ испыту конкурсового) якъ и такі, котрі бы до 30. Листопада 1907 тутъ не впынули, будуть звернені безуспѣшно.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль 2. Жовтня 1907.

Ч. 48.

Ч. 6475. Въ справѣ вѣча австрійскихъ католикѣвъ.

/. Въ залученію /. пересылался Преч. Урядамъ деканальнымъ вѣдозва президіи VI. загального вѣча австрійскихъ католикѣвъ, яке вѣдбуде ся въ часѣ вѣдъ дня 16. до 19. падолиста 1907 въ Вѣднѣ, зъ порученемъ Всеч. духовенство своего деканата о томъ повѣдомити и до численой участи заохотити.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль 7. Жовтня 1907.

Ч. 49.

Ч. 6483. Выказъ касовой Товариства св. Ап. Петра.

На прошене Выдѣлу филии Товариства им. св. Петра для запомоги убогихъ гр. к. церквей въ Перемышля зъ 1. жовтня 1907 Ч. 51 подае ся до вѣдомости Всеч. Клиру епархіального выказъ касовой за часъ вѣдъ 1. цвѣтня до 30. вересня 1907:

Выказъ зложившихъ датки въ користь филии Товариства св. Ап. Петра въ Перемышля въ часъ вѣдъ 1. цвѣтня до 1. жовтня 1907 въ коронахъ:

Епископъ Константинъ Чеховичъ 50, Товариство „Днѣстеръ“ 300, Товариство „Ризниця“ 300.

О. Володимиръ Гойдишъ 2, Деканатъ Затварницкій 120 т. е. о. Р. Ладжиньскій 1, церковь въ Берегахъ 5, о. С. Кмицкевичъ 1, церковь въ Боберцѣ 5, Боб. Выж. 5, о. Н. Була 1, церк. въ Двернику 5, о. І. Кузекъ 1, церк. въ Дыдьовѣй 5, въ Локти 5, о. І. Моравскій 1, церк. въ Кривомѣ 5, въ Творильномѣ 5, о. П. Луцкій 1, церк. въ Полянѣ 5, въ Росолинѣ 5, о. І. Котецкій 1, церковь въ Лютовислахъ 5, въ Журавнѣ 5, о. І. Яросевичъ 1, церк. въ Райскѣмъ 5, о. Г. Копыстьянскій 1, церковь въ Скородномѣ 5, о. І. Заяць 1, церк. въ Смѣльнику 5, о. В. Сологубъ 1, церк. въ Хмѣлю 5, о. Т. Згорлякевичъ 1, церк. въ Хрестѣ 5, въ Панищовѣ 5, о. Стеф. Козбуръ 1, церк. въ Цариньскѣмъ 5, о. И. Туна 1, церк. въ Чорноѣй 5, Н. Гячко 1, церк. въ Шандрѣвци 5.

Деканатъ Бирчаньскій 22, т. е. о. І. Жарскій 1, о. Т. Савойка 1, церк. въ Глудномѣ 5, Варѣ 5, Селискахъ 5, Володжу 5,

Деканатъ Ярославскій 20, т. е. о. І. Грицкевичъ 1, о. І. Прокѣпъ 1, о. І. Косоноцкій 1, о. И. Маковой 1, о. Б. Гоцкій 1, о. І. Брилинскій 1, о. В. Клпшъ 1, о. П. Годованьскій 1, церк. въ Суруховѣ 5, о. І. Заремба 1, о. К. Добрянскій 1, церк. въ Лежаховѣ 5,

Деканатъ Судово-вишенській 44, т. е. церк. въ Довгомостискахъ 5, въ Ожомли 5, въ Стоянцяхъ 5, въ Волостковѣ 5, въ Никловичахъ 5, въ Бортитинѣ 5, о. І. Круликовскій 2, о. Андрей Телепъ 1, о. Михайлъ Телепъ 2, о. А. Жолковскій 1, о. Бованко 1, о. О. Мартиновичъ 1, о. Н. Сьвора 1.

Деканатъ Куликѳвскій 153 т. е. о. Д. Телесницкій 1, о. С. Мацюракъ 1, о. М. Залитачъ 1, с. Л. Пясецкій 1, о. К. Должицкій 1, о. М. Дяковъ 2, о. В. Гоцкій 1, о. Т. Козакъ 1, о. Т. Мусѣй 1, о. В. Грушкевичъ 1, о. І. Карпевичъ 1, о. Л. Набакъ 1, о. Д. Гура 1, о. І. Иванецъ 1, о. М. Шумило 1, о. Іосифъ Пелехъ 1, о. Л. Саламонъ 1, церк. въ Артасовѣ 5, въ Дорогошевѣ вел. 5, въ Дорогошевѣ мал. 5, въ Жолтанцяхъ 5, въ Звертовѣ 5, въ Зьболкахъ 5, въ Колоденци 5, въ Колоднѣ 5, въ Печихвостахъ 5, въ Кукизовѣ 5, въ Руданцяхъ 5, въ Куликовѣ 5, дочер. 5, въ Гребенци 5, Нагорцяхъ 5, въ Могилянахъ 5, въ Передримихахъ 5, въ Новѳмъ селѣ 5, въ Кошельовѣ 5, въ Ременовѣ 5, въ Выслобокахъ 5, въ Стронятинѣ 5, въ Подлѣскахъ малыхъ 5, въ Сулимовѣ 5, въ Удновѣ 5, въ Цеперовѣ 5, въ Честиняхъ 5.

Деканатъ Олешницкій 8 т. е. о. І. Федевичъ 1, о. І. Сухій 1, о. І. Кобрынъ 1, о. В. Чернецкій 1, о. Г. Черкавскій 1, о. С. Кульматыцкій 1, о. О. Малецкій 1, о. А. Мокрицкій 1, церк. въ Дахновѣ 5, въ Залужи 6, церк. въ Селискахъ 6-10, зъ жертвъ въ Ольховци 9.

Деканатъ Ольховецкій 35, т. е. о. М. Лазоришакъ 1, о. В. Заяць 1, о. А. Барновичъ 2, о. І. Гамерскій 1, церк. въ Чашинѣ 5, Полоннѣ 5, Височанахъ 5, Камениѳмъ 5, Луковѳмъ 5, Залужи 5.

Деканатъ Яслискій 68 т. е. о. Л. Волянскій 1, о. Н. Бурмиць 1, о. А. Бескидь 2, о. І. Гринишинъ 1, о. І. Богускій 1, о. А. Кочиркевичъ 1, о. В. Гамерскій 1, о. М. Гробельскій 1, церк. въ Прелукахъ 6, о. В. Ольшанскій 2, церк. въ Вислоць вижнѳй 6, о. В. Полошиневичъ 2, о. И. Венгриновичъ 1, церк. въ Яворшику 6, о. І. Марковъ 1, о. Д. Гасла 2, о. Т. Грабець 1, о. Н. Бачинскій 1, церк. въ Мановѣ 4, церк. въ Лупковѣ 6, въ Зубеньску 6, о. І. Лѣциньскій 4; церк. въ Команьчи 5, въ Чистогорбѣ 6, въ Будинивѣ 5, въ Василевѣ вел. 5, Долгомостиска (зъ акафисту) 5-60,

Деканатъ Балигородскій 157, т. е. о. П. Стукачь 1, церк. въ Тѣснѳй 5, въ Должници 5, въ Габковци 5, въ Лѣшнѳй 5, о. М. Осѣдачь 1, церк. въ Ветлинѣ 5, М. Устѣяновскій 1, церк. въ Смереку 5, въ Кальници 5, въ Струбовискахъ 5, о. В. Гухевичъ 1, церк. въ Полянчику 5, въ Солинѣ 5, въ Мичковѣ 5, о. І. Кузмакъ 1, церк. въ Гочвѣ, въ Дзюрдзьовѣ 5, о. В. Чайковскій 1, церк. въ Загочевѣ 5, о. І. Вендзиловичъ 1, церк. въ Яблинкахъ 5, въ Колонцяхъ 5, о. К. Ясеницкій 1, церк. въ Балигородѣ 5, въ Быстрѳмъ 5, въ Стежници 5, о. М. Щирба 1, церк. въ Жерници виж. 5, въ Жерници ниж. 5, въ Бережници 5, о. Н. Иванусѣвъ 1,

Бл. п. М. Ивануѣвъ 1, церк. въ Ломницѣ 6, въ Тисковой 5, въ Буку 5, въ Горинцѣ 5, въ Радевой 5, о. П. Гаранджа 1, церк. въ Волковѣ 5, въ Завозѣ 5.

Деканатъ Любачѣвскій 76, т. е. о. В. Паппъ 2, церк. въ Воробличинѣ 5, о. С. Метеля 2, церк. въ Люблинці нов. 5, въ Люблинці стар. 5, о. І. Костекъ 1, церк. въ Повѣмъ селѣ 5, въ Цышановѣ 5, о. Л. Федоровичъ 1, о. П. Кузикъ 1, церк. въ Бруснѣ стар. 3, въ Бруснѣ нов. 3, о. Н. Колтунюкъ 1, о. Ев. Пелехъ 1, церк. въ Лѣвчи 3, о. Сиротинскій 1, о. Вербицкій Георгій 1, церк. въ Снявѣ 5, о. Крайчикъ Е. 1, церк. въ Радружи 5, о. І. Подляшецкій 1, о. Е. Гриневецкій 1, о. М. Антоневичъ 1, церк. въ Щирци 5, о. М. Кокуровичъ 1, церк. въ Бѣгалахъ 5 въ Лукавці 5.

Урядъ пар. въ Прелукахъ 8, т. е. церк. 6, о. М. Гробельскій 1, о. Н. Волпшиновичъ 1, о. П. Дуркотъ 1, церк. въ Болестрашицяхъ 5, Урядъ пар. въ Дроговѣвъ зъ акаф. 10-30, о. К. Сълецкій 5-60, о. Ю. Дуцько 2-80, церк. въ Воли Митговой 5, о. С. Колодѣй, о. А. Децко 1, церк. въ Новишицяхъ 6, въ Прусахъ 6, въ Тройци 6, въ Ямнѣ дѣль. 6, въ Ямнѣ гор. 6, о. В. Балко 2.

Деканатъ Бѣдкій 189, т. е. всѣ священники деканату по 1 и всѣ церкви по 5 вкладки а кромѣ того селянинъ Валилій Карель 1 вкладки.

Вѣдъ початку року до теперъ вплынуло до Товариства . . . . . 2546 К. 90 с.

Выдатки . . . . . 116 К. 52 с.

Остае въ касѣ . . . . . 2430 К. 38 с.

Вѣдъ Выдѣлу филии Товариства св. Ап. Петра въ Перемышля днѣ 1. жовтня 1907.

Мрыць предсѣдатель. Дрѣ. Василій Масцюхъ касієрь.

Многочислене и дуже полезне се товариство им. св. Петра поручае ся Всеч. Клирови и Вѣрнымъ Нашои Епархіи до можливо найгорячѣйшого попєртя.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышля 8. жовтня 1907.

Ч. 50.

Ч. 5655. Постановы о допущенно до вѣнчаня пѣдчиненыхъ Баварскихъ.

Высоке ц. к. Намѣстництво переслало пизьмомъ зъ 22. серпня 1907 Ч 103577/X рескриптъ ц. к. Министерства справъ внутреннихъ зъ 12. серпня 1907 Ч. 25381 о допущенно до супружества пѣдчиненыхъ Баварскихъ, котрый звучить якъ слѣдує :

„Oeffter sich wiederholende Fälle in denen darauf hingewiesen wurde, dass es bayerischen Staatsangehörigen und zwar insbesondere jenen weiblichen Ge-

schlechtes, welche in Oesterreich sich verehelichen wollen, nicht oder nur sehr schwer möglich sei, im Sinne der Vorschrift des Hofkanzleidekretes vom 22. Dezember 1814, Pol. Ges. Slg. N. 108, ein Zeugnis einer heimatlichen Behörde darüber beizubringen, dass nach dem heimatlichen Gesetze ihrer Verehelichung ein Hindernis nicht entgegensteht, haben dem Ministerium des Innern die Veranlassung gegeben, im Wege des k. u. k. Ministeriums des Aeussern mit der kgl. bayerischen Regierung in dieser Richtung in Verhandlung zu treten.

Nach dem Ergebnisse dieser Verhandlung sind bayerische Staatsangehörige, u. zw. beiderlei Geschlechtes, welche sich in Oesterreich verehelichen wollen, zweifellos in der Lage, ein der Anforderung des österreichischen Rechtes entsprechendes Zeugnis einer heimatlichen Behörde beizubringen.

Zur Ausstellung der betreffenden Zeugnisse (Ehefähigkeitszeugnisse, Unbedenklichkeitsatteste) sind nach dem derzeitigen Stande der bayerischen Gesetzgebung die nachbenannten bayerischen Behörden befugt.

a) für die in den Landesteilen rechts des Rheins beheimateten bayerischen Staatsangehörigen die Distriktsverwaltungsbehörde der Heimatgemeinde.

b) für die in der Pfalz beheimateten bayerischen Staatsangehörigen der die Aufsicht über das Standesamt der Heimatgemeinde ausübende landgerichtliche Staatsanwalt.

Für besondere Fälle, z. B. wenn die Heimat streitig ist oder der Staatsangehörige keine Heimat hat, haben sich die kgl. bayerischen Staatsministerien der Justiz und des Innern vorbehalten, die für die Ausstellung des Zeugnisses zuständige Behörde (Distriktsverwaltungsbehörde oder Staatsanwalt) zu bestimmen.

Die Ehefähigkeitszeugnisse sollen die Bestätigung enthalten:

„dass der beabsichtigten Eheschliessung zwischen . . . . . nach den Gesetzen kein Hindernis entgegensteht“.

Für die in den Landesteilen rechts des Rheins heimatberechtigten Männer kommt noch in Betracht, dass die Ausstellung des Ehefähigkeitszeugnisses erst erfolgen darf, wenn das nach Artikel 31 des bayerischen Gesetzes über Heimat, Verehelichung und Aufenthalt (Fassung vom 30. Juli 1899, Gesetz-Verordnungsblatt für das Königreich Bayern Nr. 40) erforderliche „distriktpolizeiliche Verehelichungszeugnis bereits vorliegt oder gleichzeitig ausgestellt werden kann, in welchem letzterem Falle die den Inhalt des Ehefähigkeitszeugnisses bildende Bestätigung an den Wortlaut des „distriktpolizeilichen Verehelichungszeugnisses“ anzuschliessen ist.

Auf Grund dieser Sachlage werden die hierländischen Trauungsorgane hiemit angewiesen, in Hinkunft von den in Oesterreich zu einer Ehe schreitenden bayerischen Staatsangehörigen beiderlei Geschlechtes die Erbringung

des durch das Hofkanzleidekret vom 22. Dezember 1814, Pol. Ges. Slg. N. 108 geforderten Nachweises in der Weise zu verlangen, dass die Nupturienten das vorerwähnte Ehefähigkeitszeugnis (Unbedenklichkeitsattest) vorlegen. Diesem Zeugnisse (Atteste) ist für die rechts des Rhens heimatberechtigten Männer das sogenannte "distriktpolizeiliche Verhelichungszeugnis", welchem die den Inhalt des Ehefähigkeitszeugnisses bildende Bestätigung beigelegt ist, gleichwertig.

Die auf die Eheschliessung bayerischer Staatsangehöriger sich beziehenden h. o. Erlässe vom 2. November 1892, Zhl. 9576 und vom 9. März 1882, Z. 17461 treten ausser Kraft.

Gleichzeitig macht das Ministerium des Innern darauf aufmerksam, dass die bisher von einzelnen Trauungsorganen beobachtete Uebung, von bayerischen Staatsangehörigen weiblichen Geschlechtes keinerlei Ehefähigkeitszeugnis zu verlangen, eine Uebertretung der Vorschrift des mehrfach zitierten Hofkanzleidekretes begründet.

Von dem vorstehenden Erlasse sind sämtliche Trauungsorgane des dortigen Verwaltungsgebietes mit Ausnahme der evangelischen, deren Verständigung durch den k. k. evangelischen Oberkirchenrat erfolgt zu verständigen.

Тое подає ся Всеч. Духовенству до вѣдомости въ цѣли примѣненія ся до того.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ковенсторіи

Перемышль 9. Жовтня 1907.

Ч. 51.

Ч. 5729. О выданіи о. Л. Джулинскимъ парохомъ въ Лапшинѣ книги „Житіе Святыхъ“.

Въ найновѣйшомъ часѣ появила ся книга пѣдъ титуломъ: „Житіе Святыхъ“, яку выдавъ о. Джулинскій парохъ въ Лапшинѣ почта Бережаны. Выдане се вѣдзначася хорошимъ внѣшнимъ выглядомъ, богатымъ содержанемъ своимъ и премногими иллюстраціями артистично выполненными, тожь заслуге въ повнѣ яко цѣнна книга для щоденного читанія першорядне занятии мѣсце не тѣлько въ домахъ людей интеллигентныхъ, но такожь пѣдъ стрѣхою просвѣдченыхъ и побожныхъ сесявъ и причинится много до пѣднесенія побожности и честнотъ у читающихъ.

Еписк. Ординаріятъ поручає горячо тую зъ великою троскливостію выдану книгу Всеч. Духовенству и побожнымъ вѣрнымъ Своей Епархіи. Книгу тую, котрѣй цѣна 14 к. можна замавляти у аутора о. Л. Джулинского.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 8 Жовтня 1907.

Ч. 3580. I. Выка зъ жертвъ на енурцішєе урядженє и украшенє церкви въ Кохановцѣ

Въ р. 1902: П. Т. Емилъ Шуть, ц. к. староста зъ Яворова 10 К. Въ р. 1903: Хвальна Рада повѣтова въ Яворовѣ при благосклонной прихильности маршалка повѣта П. Т. Ивана др. Шептицкого 400 К; Евка Маковецка зъ Вовчої гори черезъ три роки по 10 К, разомъ 30 К; бл. п. Василь Маковещкій, провизоръ церкви въ Кохановцѣ 100 К; П. Т. Станиславъ Ляховичъ зъ Яворова, коляторъ церкви 30 К; его жена П. Т. Ольга Ляховиль штучный цвѣти и проч. вартости 50 К; бл. п. Михаилъ Байдала, провизоръ церкви зъ Вовчої гори 20 К. Въ р. 1904: Его Величество Цѣсаръ жертвувавъ 200 К. Въ р. 1905: Н. Н. 20 К; громада Кохановка зъ касы громадской 60 К и всѣ стягненїи кары за шкоды пѣльній 11 К 20 с; П. Т. Самуилъ Шварць, посесоръ въ Кохановцѣ зъ каръ за шкоды пѣльній надъ 15 К; Илько Прымакъ зъ Вовчої гори приславъ зъ Злуч. Державъ пѣвн. Америкы 10 К; Теодоръ Маковецкій, начальникъ громады въ Кохановцѣ 20 К; бл. п. П. Т. графъ Казимиръ Лубеньскій, помѣщикъ въ Краковѣи водновивъ власнымъ коштомъ стародавний образъ Матери Божой, жертвувавъ позолоченїи рамы до тогожь образа вартости 70 К. Въ р. 1906: Хвальна Рада повѣтова въ Яворовѣ на внесене П. Т. о. Вице-маршалка и Декана Петра Левицкого зновъ 30 К; Иванъ Прусь, провизоръ церкви въ Кохановцѣ 10 К; Василь Гавриличко, провизоръ церкви зъ Руды Кохановской приславъ зъ Канады 100 К; Теодоръ Твердохлѣбъ зъ Вовчої горы 10 К. Зъ сихъ добровѣльныхъ жертвъ безъ розписаня конкуренциї видано: Въ р. 1902 пересипано парканъ и поставлено нову браму коло церкви коштомъ 200 К. Справлено рѣзбленый иконостасъ зъ дубового дерева, котрый зладивъ артистично п. Стефанъ Бый, столяръ зъ Яворова, коштомъ 1200 К. Справлено образъ процесійный вартости 70 К. Въ р. 1903 справлено т. зв. горное сѣдалище за престоломъ за 30 К и лавки за 40 К. Въ сѣмъ роцѣ помальовавъ цѣлу церковь внутръ клеювою краскою на загальне вдоволенє всѣхъ п. Теодоръ Гладкій, маляръ арт. зъ Яворова за зовсѣмъ невелику квоту 600 К, за що на сѣмъ мѣсци складаець ему еще разъ подяку. Въ р. 1904 побито дахъ церкви бляхою коштомъ 1250 К. Въ р. 1905 и 1906 помальовавъ П. Т. Тома Лѣсевичъ, широко звѣсный артыстъ маляръ зъ Краковца 4 намѣстнїи образы за 640 К, котры можуть бути окрасою церкви въ великомъ мѣстѣ. На дальшїи работы збирають ся теперъ фонды. Додати годить ся, що много парохїянъ черезъ весь той часъ каждой недѣлѣ и свята складали на украшенє церкви всегда по 10 або и по 20 с. Майже всѣ довги до церкви Кохановской въ сумѣ надъ 600 К въ томъ часѣ довжники вѣддали. Въ Свидници поставлено въ 1900 въ около церкви новїи штахеты коштомъ около 500 К, чимъ занявъ ся широко и совѣсно провизоръ церкви ч. Николай Середовичъ. Въ р. 1901 водновлено евангелїє въ Ризници коштомъ 52 К. Въ р. 1904 поставлено власный дѣмъ церковный коштомъ 2180 К, на котромъ однакъ тяжи еще доси довгъ.

II. Выказъ жертвъ на церковь въ Свидници: Въ р. 1905. Олександръ Петровъ, господаръ въ Свидници образъ процесійный вартости 190 К; П. Т. Дора Фангоръ, жена помѣщика и спѣвколятора въ Свидници: обрусь зъ гафтами на головный престолъ, штучный цвѣты и проч. вартости надъ 70 К.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторїи.

Перемышль 27. Серпня 1907..

ХРОНИКА.

Каноничну институцію получили :

- Ч. 5603. о. Заяць Володимиръ на Полонну, дек. Ольховецкого.
„ 5687. „ Гойдынь Володимиръ на Девятеръ, дек. Потелицкого.
„ 6283. „ Стругеничъ Алек. на Прилбичи, дек. Яворовского.
„ 6297. „ Кмицикевичъ Стефанъ на Гусакѡвъ, дек. Мостиского.
„ 6298. „ Клишь Григорій на Комарно, дек. Комарнянского.
„ 6299. „ Пясецкій Левъ на Реклинецъ, дек. Белзкого.
„ 6300. „ Леуцкій Юліянъ на Поръче грунтъ, дек. Горожаньского.
„ 6301. „ Теленъ Михаилъ на Рогѡзно, дек. Яворовского.
„ 6302. „ Преторіусъ Іосифъ на Пѡзлячъ, дек. Перемыско-Загородского.
„ 6303. „ Мировичъ Діонизій на Медыку, дек. Перемыско-Загородского.

Завѣдательства получили :

- Ч. 5487. о. Кошель Іосифъ въ Розжаловѣ дек. Сокальского.
„ 5783. „ Крайчикъ Василій въ Цеперовѣ, дек. Куликѡвского.
„ 5922. „ Михальчукъ Дмитрій въ Торкахъ, дек. Сокальского.
„ 5960. „ Лахъ Дмитрій въ Осердовѣ, дек. Белзкого.
„ 6283. „ Тесля Михаилъ въ Завадовѣ, дек. Яворовского.
„ 6297. „ Паславскій Ник. въ Годыняхъ, дек. Мостиского.
„ 6301. „ Дацько Михаилъ въ Малиѡвскѡй Воли, дек. Мостиского.
„ 6302. „ Горчицкій Іосифъ въ Буцовѣ, дек. Перемыско-Загородского.
„ 6303. „ Яросевичъ Петро въ Звертовѣ, дек. Куликѡвского.
„ 6324. „ Рудавскій Іоанъ въ Пятковѡй рускѡй, дек. Бирчаньского.
„ 6142. „ Савицкій Петро въ Грушовѡй, дек. Мокряньского.
„ 6334. „ Мышковскій Маріинъ въ Мшаннѡй, дек. Дукляньского.

Сотрудництва получили :

- Ч. 5819. о. Подгорецкій Петро въ Гѡйчи дек. Потелицкого.
„ 5839. „ Дороцкій Михаилъ въ Дубецку, дек. Бирчаньского.
„ 5988. „ Дуцько Юліинъ въ Якубовѡй Воли, дек. Мокряньского.
„ 6029. „ Брановскій Антоній въ Горущку, дек. Дрогобыцкого.
„ 6145. „ Вахнянинъ Емиліянъ въ Турочкахъ, дек. Высочаньского.
„ 6151. „ Сембратовичъ Юліянъ сопом. въ Сеньковѡй воли, дожджающе въ Пеллѣ дек. Сянѡцкого.

Новопоставлені пресвитеры получили слѣдующій сопомощиства :

- Ч. 6030. о. Топольницкій Володимиръ въ Плоскомъ ад Галѳва.
„ 6031. „ Петрикъ Анатоль въ Валявѣ.
„ 6032. „ Мариновичъ Осипъ въ Сокали.
„ 6033. „ Лѣщинскій Іосифъ управ. въ Карликовѣ.
„ 6034. „ Логинскій Іоанъ въ Боляновичахъ.
„ 6035. „ Козенка Александеръ въ Подемщинѣ.
„ 6036. „ Давидовичъ Кароль въ Чайковичахъ.
„ 6037. „ Бѣлинскій Стефанъ въ Ожомл.
-

- Ч. 5790. о. Прокопъ Іоанъ получилъ презенту на парохію Добра дек. Ярославского.

Увѣльнене вѣдъ испыту конкурсового получили :

- Ч. 5216. о. Котысъ Атаназій, парохъ въ Теленницѣ санной.
„ 5580. „ Вербицкій Георгій, парохъ въ Синявцѣ.
„ 5875. „ Очабрукъ Алексей парохъ въ Волицѣ.
-

- Ч. 5206. о. Савицкій Іосифъ, получилъ вѣдпустку зъ звязи кан. тут. Епархіи на Епархію Станиславѳску.
-

- Ч. 5741. о. Паславскій Александеръ, парохъ въ Лежайску увѣльненный на власне прошене вѣдъ довжности учителя літургики при ц. к. семинаріи въ Реновъ, а на его мѣсце поставленый такимъ учителемъ о. Іоанъ Камѣнскій парохъ въ Зальсю.
-

Грамоту похвальну зъ Архіерейскимъ благословеніемъ получили :

- Ч. 4043. Чест. Юрко Волощакъ, господарь въ Галѳвцѣ за жертву 200 к. на закупно звонѳвъ до мѣсцевой Церкви. Чест. Николай Волощакъ, господарь въ Галѳвцѣ за жертву 200 к. на тую саму цѣль. Чест. Андрей Волощакъ за жертву 100 к. на закупно звонѳвъ и 120 кор. на закупно хоруговъ. Чест. парохіяне въ Галѳвцѣ за справлене для своей керкви звонѳвъ за 1400 кор.
Ч. 4694. Чест. Стефанъ Несторъ провизоръ церк. въ Мыковѣ ад Смѳльникъ за труды понесеній около обновленя и приукрашеня мѣсцевой церкви.
Ч. 4946. Чест. парохіяне въ Бережницѣ ад Кобло старе за побудоване церкви. Чест. Василій Рыгусъ господарь въ Бережницѣ за жертву 220 кор. на

приукрашене церкви. Чест. Стефанъ Темникѣвъ господаръ въ Бережницѣ за закупно процес. образа за 220 к. Панъ Иванъ Стасевъ майстеръ тесельскій въ Цѣневой за побудоване хорошой церкви тамже за дуже низку цѣну, бо за 2500 кор.

- Ч. 278. Чест. Марія Зеликъ господиѣ въ Боршевичахъ за жертву 800 к. на потреби церкви мѣсцевой.
- Ч. 174. Чест. Анна Брацѣвъ господиѣ въ Бильчу за жертву 200 к. на евангеліе, кадилъницю до мѣсцевой церкви. Чест. Іоанъ Суховерскій господаръ въ Бильчу за жертву 200 кор. на внутренне украшене церкви. Чест. Іоанъ Мошовскій господаръ въ Бильчу за жертву 300 к. на тую саму цѣль. Чест. Гр. Маликъ господаръ въ Губичахъ за жертву 250 к. на залочене боцного престола въ церкви мѣсцевой. Чест. Сімеонъ Футалашѣвъ господаръ въ Губичахъ за жертву 250 к. на тую саму цѣль.
- Ч. 5153. Впов. П. Павлина зъ Витошиньскихъ Бережницка властителька посѣлостей въ Блажовѣ за жертву 600 к. на вѣдновлене мѣсцевой церкви.
- Ч. 4783. Чест. Марія Стецко господиѣ въ Розборѣ за жертву 200 кор. на церковь въ Миротинѣ.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

- О. Корчиньскій Яковъ, парохъ въ Торкахъ уп. 7. Вересня 1907.
„ Борковскій Іеронъ, парохъ въ Грушовѣй уп. 21. Вересня 1907.
„ Дуркотъ Юліянъ, пар. въ Мшаниѣй уп. 25. Вересня 1907.
„ Мстеля Модестъ, парохъ въ Цеперовъ уп. 25. Вересня 1907.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консесторіи.

Перемишль 8. Жовтня 1907.

† **КОНСТАНТИНЪ**
ЕПИСКОПЪ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Капцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1907.

Выдано 2. Листопада

Ч. X.

Ч. 53.

Ч. 352/орд. Архіерейске посланіе о Ювилею св. Іоанна Златоустого.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ,

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благословеніемъ

Епископъ Перемыскій, Самбѣрскій и Сялѣцкій.

Всечестному Духовенству мірскому и монашескому Нашоу Епархіи

Миръ о Господѣ и Наше Архіерейске благословеніе!

Въ бѣжучѣмъ роцѣ припадае тысячъпятьсотлѣтній Ювилей смерти св. Іоанна Златоустого, наибѣльшого Святителя грецкоу Церкви, котрый такъ водзначае ся помежи грецкими св. Отцами, якъ сонце помежи звездами.

Теперашній Св. Отець Папа Піі Х. розпорядивъ, щобы дотычне торжество якъ найторжественнѣйше обходити въ Римѣ, подѣбно, якъ передъ трема лѣтами обходжено торжество 1300-лѣтняго Ювилея смерти Папы Григорія В.

Св. Отець самъ буде присутній при Службѣ Божѣй Архіерейскѣй, котру при папскѣмъ престолѣ у св. Петра буде правити Кирилъ VIII, гр. кат. патріархъ

Антиохіи, Александріи, Єрусалиму и цѣлого Выходу разомъ зъ иншими грецькими епископами, архимандритами и священниками. Папскіи медалѣ въ слѣдуючѣмъ роцѣ будуть присвячені св. Іоанну Зл.

Не менше и архієпископъ Букарешту заповѣвъ величавий обхѣдъ сего Ювилея.

Тожъ годить ся, щобъ и мы величаво обходили 1500-лѣтну память смерти сего Святого, котрого Службу Богу щоденно вѣдправляемо и имя его при тѣйже вспоминаемо. А если ще пригадаемо собъ его героичне жите, то побачимо, що вѣнъ на се въ особливпій способъ заслугує.

Св. Іоаннъ Зл. родивъ ся, якъ вѣдомо, въ р. 347 въ Антиохіи зъ знатныхъ родичѣвъ Секунда и Антузы.

По передвчаснѣй смерти вѣтця заняла ся мати Антуза першимъ вихованемъ свого сына.

Дальшій науки побиравъ св. Златоустый у ритора Ливанія и фильзофа Андрагантія.

Перше становище, яке занимавъ св. Іоаннъ, була адвокатура.

Яко краснорѣчивому адвокату отвирала ся ему свѣтла будучнѣсть. Незадовго однакъ пѣзнавъ нашъ Святый моральну нужду облудного свѣта и постановивъ собъ вступити до монастыря и посвятити ся цѣлкомъ Господу Богу. Але вѣдъ вгаданого постановленя вѣдвела его мати Антуза, котра заклинала его, чтобы си другій разъ по смерти си мужа а его батька не робивъ сиротою.

Св. Златоустый вволивъ волю матери, але вже вѣдъ теперъ вѣдсунувъ ся вѣдъ адвокатуры и вѣддавъ ся богоугодиному житю, читаню св. Письма и розмышленю надъ вѣчными правдами.

Однакъ не въ довгѣмъ часѣ померла мати и вѣнъ вже нѣкимъ не перешкодженый вступивъ до монастыря, де поступавъ вѣдъ чесноты до чесноты и своєю святостію и ученостію звертавъ на себе увагу вѣхъ, такъ що его хочъ молодого хотѣли поставити епископомъ.

Предложеному ему високои гѣдности зъ великои покоры не принявъ, уважаючи себе за неспособного до обовязкѣвъ, котрі суть за тяжкїи и на ангельскїи плечѣ.

Усунувшись вѣдъ епископства еще щирѣйше служивъ Господу Богу въ монастыри, де перебувъ чотыри лѣта, а потѣмъ на самоть въ печери. де хотѣвъ прожити цѣлый свѣй вѣкъ.

Однакъ инакше судилось. Здоровле Святого черезъ тї св. подвиги розстроилось и вѣнъ по двохъ лѣтахъ жита въ печери хочъ зъ бодемъ серця мусѣвъ назадъ вертати до Антиохіи.

Антиохійскій епископъ Мелетій лише и чекавъ сего и сейчасъ высвятивъ его въ діякона.

Урядъ діякона сповнявъ св. Іоаннъ зъ великимъ самовѣдроченемъ и героїствомъ. Той самъ, що давнѣйше яко адвокатъ пѣдпиравъ звичайно можныхъ свѣта сего, стававъ теперъ по сторонѣ слабшихъ и покривдженихъ.

Въ чинъ діякона служивъ св. Іоаннъ 5 лѣтъ.

Тымчасомъ померъ єпископъ Мелетій, а по нѣвъ наступивъ Флявіянъ, учитель св. Златоустого.

Сей дуже добре знавъ ревнѣсть и высокї прикметы діякона Іоанна. Длятого высвятивъ его въ р. 386 на прєсвитера и вѣддавъ ему проповѣдництво въ катедральнѣй церкви въ Антиохїи.

Въ тѣмъ характеръ працювавъ Златоустный бѣльше якъ 10 лѣтъ зъ неутомимою ревностїю и надсподѣваными успѣхами. Найславнѣйшї его гомилїи походять зъ того часу.

Антиохїя зъ одушевленемъ и подивомъ слухала его слова, а слава его розѣйшла ся далеко по за Антиохїю.

Особливо въ прикряхъ хвиляхъ своихъ вѣрныхъ бувъ вѣнъ правдивымъ ангеломъ хранителемъ и утѣшителемъ.

И такъ коли одного разу Антиохїяне по своимъ повстаню и обезщеченю статуї цѣсаря, помершої цѣсаревон, сынѣвъ и батька цѣсаря, слушно лякали ся страшної пѣмсты зѣ стороны цѣсаря, св. Іоаннъ Зл. своими 21 бесѣдами „о статуяхъ“, зъ котрыхъ одну выголосивъ єпископъ Флявіянъ въ присутности цѣсаря, а рєшту вѣнъ самъ въ присутности народа антиохїйского, змягчивъ зъ одной стороны разгнѣване сердце Теодозїя, такъ що мѣсто получило цѣлковите прощєне, а зъ другої стороны вливавъ въ сердца Антиохїйцѣвъ слова надѣѣ, потѣхи и щирого покаяннє.

Тожъ и нарѣдъ Антиохїйскїй такъ цѣлымъ сердцемъ прилягъ до него, що и мала неприсутнѣсть св. Іоанна впроваджувала ихъ въ смутокъ. Рѣвножь и нашъ Святитель о ничѣмъ иншѣмъ не мысливъ, якъ о тѣмъ, щоби ихъ якъ найльпше поучити, якъ найвѣрнѣйше охоронити вѣдъ заблудженя и припровадити до якъ найяснѣйшого пѣзнаннє сєи правды, що вѣра въ Ієсуса Христа и жите пѣсля неї єсть жереломъ всякого добра. Якъ щиро любивъ вѣнъ Антиохїянъ, можемо заключити зъ одной его до нихъ промовы. „Я ношу васъ въ своимъ серци“ — каже вѣнъ-вы занимаєте всѣ мои мысли. Великїй нарѣдъ, но велика и любовь моя до него и вамъ не буде тѣсно въ моѣй души. У мене нема другого житя, кромъ васъ и стараня о вашѣмъ спасєнїю. (до Ант. нар. бес. IX., 1). Святый нашъ думавъ и желавъ собъ, щоби вже и спочити мѣгъ разомъ зъ ними.

Однакъ инакше стало ся.

Въ р. 397 домеръ въ Константинополи архїєпископъ Нектарїй.

Цѣсаръ Аркадїй, що вже неразъ чувъ о святости и краснорѣчivosti св. Іоанна, хотѣвъ того великого мужа мати єпископомъ въ своимъ столицїюмъ мѣстѣ. А що добре знавъ, що св. Іоаннъ бѣвъ ся высокыхъ достоинствъ и що нарѣдъ

антиохійській викличе яку ворохобню, коли бы отверто забравъ имъ золотоустого бесѣдника, поручивъ своему намѣсникови въ Малой Азїи взяти св. Іоанна пѣдступомъ.

Астерій — такъ звавъ ся згаданий намѣсникъ, послушный приказови цесаря вѣдывдавъ въ той цѣли св. Іоанна и пѣдъ позоромъ, щобы сей показавъ ему мощи св. мучениковъ выввзъ его по за Антиохію, де вѣддавъ его евнухови прибувшому по него зъ Константинополя, котрый вѣдставивъ его до Константинополя, де вѣдбуло ся торжественне его рукоположене на архіепископа тогожь мѣста.

Архіепископъ въ Константинополи заживавъ въ тогдѣшнѣмъ часѣ наибѣльшомъ поваги и почитаня, бѣльшого, якъ першій цѣсарскій урядникъ. До того причинила ся еще потягаюча его вымова, черезъ котру опанувавъ умы всѣхъ.

Але и середь наибѣльшихъ оказуваныхъ ему почестей не попадавъ св. архіепископъ въ гордѣсть и честилюбивѣсть. Всѣ мысли, всѣ бажаня стремили до того одного, щобы якъ наибѣльше мѣгъ розширити царство Боже на земли. Тому то не тѣлько нѣколи не устававъ въ проповѣданю слова Божого, але и своимъ власнымъ житемъ показувавъ, якою дорогою мають его вѣрній ити.

Судячи по свѣтовому положеню архіепископа константинополитаньского вымагало вѣдъ Святого, щобы якъ наибѣльше удѣлявъ ся въ товариствахъ вельможъ и бравъ участь въ ихъ ширахъ.

Таке житє лоштувало бы Святого богато чаеу и грошей та втягнуло бы его въ некористну зависимѣсть вѣдъ того свѣта. Дятого нашъ Святитель зовсѣмъ уединивъ ся и живъ лише для бѣдныхъ, котрыхъ все прїймавъ зъ отвертими руками и гонивъ ихъ бѣду такъ тѣлесну якъ и душевну. Дя удержаня бѣдныхъ и недужихъ закладавъ богоугоднїя заведеня, на що обертавъ доходы своихъ богатыхъ дѣбрь.

Цѣлый вѣдданий стараню о бѣдныхъ, своимъ примѣромъ и бесѣдами приводивъ такожь и богатыхъ до того, що свои маетки записували на богоугоднїя заведеня.

Но не тѣлько тѣлеснї, але и душевнї потреби своихъ вѣрныхъ, своего духовенства и монаховъ всѣми силами старавъ ся заспокоити.

Вѣрній мѣста Константинополя вѣддавали ся поганьскому суевѣрству, лакѣмству и иншимъ порокамъ та забавамъ.

Св. Іоаннъ старавъ ся всею силою слова вѣдвести Константинолитанцѣвъ вѣдъ ихъ грѣховъ и блудовъ, гѣрко неразъ проливаючи надъ ними слезы и закличаючи ихъ на все, щобы повернули до Бога.

Не въ менше сумнѣмъ станѣ находило ся духовенство и монахи Константинополя.

Духовенство жило вѣддане свѣту и его похотямъ. Особливо дуже зле свѣтло на духовенство тогдѣшного часу кидавъ звычай пожитя его зъ т. зв. дѣвственницями, зъ чого повставали неразъ великї соблазни.

Святитель нашъ безоцадно ставъ переслѣдувати таке незаконне пожитє, доки цѣлкомъ своєю епархіи не очистивъ вѣдь той страшнои язвы.

Таксамо и монастырѣ, особливо женскій цѣлковито переобразивъ пріймаючи лише особы побожнїи и цѣлкомъ Богу вѣдданїи, а вѣддаляючи особы, о котрыхъ переконавъ ся, що они шукали въ монастыри лише прїємного вѣддыху, а не зривали звязи зѣ свѣтомъ.

Монахинѣ вѣйшовнїи зъ тыхъ зреформованыхъ монастырѣвъ ставали великою пѣдпорою св. Іоанна, бо ходили коло хорыхъ и приготавливали оглашенныхъ женского пола до св. крещеня.

Однакъ не лише о обычайнѣсть дбавъ нашъ Святитель.

Стававъ вѣнъ такожь на сторожи ненарушимости вѣры Христовои передъ ересями. И такъ тяжку мусѣвъ зводити борбу зъ Новатїянами и Гѣтами. Тїи послѣднїи наспрали навѣтъ на цѣсаря, чтобы вѣдступивъ имъ одну католицку церковь. До того не допустивъ св. Іоаннъ и своєю рѣшучостїю и проповѣдями навѣтъ допровадивъ до того, що перейшли на вѣру католицку.

Пастырська печаливѣсть св. Іоанна не ограничала ся лише на самѣмъ мѣстѣ Константинополи и его епархіи, але, коли уладивъ вѣдносини у себе, удававъ ся до другихъ епархіи и заводивъ тамъ ладъ и порядокъ. А навѣтъ не забувавъ и за мешканцѣвъ найдалшихъ закутокѣвъ вѣхѣдно-римском державы. И такъ послылавъ вѣнъ мисїонарѣвъ до Феникии и своимъ впливомъ вымѣгъ на цѣсари Аркадію, що той заказавъ поганскїи торжества въ Сирїи, якїи бувъ запровадивъ Юліанъ Вѣдступникъ.

Помимо тыхъ вѣсѣхъ поводжень допусканъ Господь Богъ на св. Іоанна и тяжкїи терпѣнїи, чтобы черезъ нихъ дослѣдчити Святого чесноту и показати, що вѣнъ, якъ колїсь праведнїи Іовъ и середъ наибѣльшихъ нещастъ Бога прославле.

Наибѣльше мусѣвъ терпѣти Святитель черезъ цѣсареву Евдоксію. Була то лиха невѣста, котра цѣсара цѣлкомъ опанувала.

Св. Златоустїи нависавъ одного разу до неи листъ и просивъ еи, чтобы она вѣддала посѣлѣсть одвоїи вдовѣ, котроїи она неправно забрала. Листомъ тымъ такъ огѣрчила ся Евдоксія, що вѣдъ теперъ на кождѣмъ кроцѣ шкодила св. Іоанну и нѣлѣюджувала противъ него цѣсара.

Коли вѣнъ знову проповѣдавъ проти вышукуваныхъ строѣвъ, гордїи женцины, котрїи вже вѣддавна не могли стерпѣти не слѣбляючого имъ Іоанна, донесли цѣсаревѣи, що то еи мавъ вѣнъ на мысли.

Палаючи ненавистїю ужила вѣсѣхъ средствъ, чтобы нелюбого архїепископа усунути.

Знаючи о тѣмъ, що патрїархъ александрїйскїи Теофилъ е непримиримымъ ворогомъ св. Іоанна изъ за вынесеня тогожь на столицю, на котру хотѣвъ вынести своего приклонника, пѣдмовила его, чтобы разомъ зъ епископами и духовенъ-

ствомъ, — котре не любило святого задля его ревности и за то, що картавъ ихъ розвизле жите — державъ судъ надъ св. епископомъ.

На судѣ вымышлювано проти святого найпѣдлвйшій клеветы. И такъ жеки иншими закидали ему, що своихъ духовныхъ назвавъ людьми безъ чести, що не гостинный, що краде маетки церковнї, що въ дома не молитъ ся, що пѣдбурувавъ нарѣдъ до повстаня, та що цѣсареву назвавъ Изабелею. Хотяй сей мерзенный збѣръ дивольскїй не мавъ власти судити епископа, мимо того засудивъ св. Іоанна на зложене его зъ епископства и передавъ его цѣсареву до укараня за обиду маестату. Але нарѣдъ, коли довѣдавъ ся о злобѣмъ засудъ своего добродвѣя и о тѣмъ, що его задумують выслати на заточене, численно зѣбравъ ся коло церкви и помешканя его, щобы боронити своего любого архипастыря.

И вже наступала обава, що прїйде до проливу крови, коли жовяѣръ прїйдуть силомѣць взяти Златоустого.

Щобы до того недопустити, постановивъ нашъ Святый тайкомъ усунути ся зъ своего помешканя и вѣддати ся власти. Коли нарѣдъ довѣдавъ ся, що ихъ архипастыря вже вывезено, дуже тымъ зворушивъ ся и мало що не прїйшло до повстаня. Въ ночи по выѣздѣ Святителя наступило землетрясене. И ворохобня народу и землетрясене такъ дуже Евдоксею налякали, що она всѣми силами наставала на цѣсара, щобы вѣдкликавъ св. мужа, а сама написала пласноручне письмо до него, въ котрѣмъ перепрошувала его за здѣлану ему кривду.

Коли св. Златоустый повернувъ, цѣле мѣсто огорнула невысказана радѣсть. Цѣле море, надъ котрымъ збудоване е мѣсто Царгородъ, було переповнене великими и малыми кора блями, въ котрыхъ люде ѣхали на встрѣчу своему Святителеву. Коли высѣвъ на сушу, нарѣдъ утворивъ похѣдъ зѣ смолоскипами и провадивъ его до церкви Апостолѣвъ, де мусѣвъ заняти катедру и сказати промову.

Промова ся, хотъ коротка, але така красна и така богата змѣстомъ, що варто еи тутъ дословно навести. Отъ его слова: „*Слава Тобѣ Господи!* Се слово сказавъ я, коли мене звѣдси выгнали, того слова державъ ся я на выгнаню; слово то знову теперъ повтаряю. — Пригадайте собѣ, якъ то я при пращаню зъ Вами навѣвъ слова св. Іова и говоривъ до васъ: „*Буди имя Господне благословенно во вся вѣки*“. Яко слова пращаня я вамъ ихъ полишивъ, яко слово подяки знову вамъ ихъ приношу: „*Буди имя Господне благословенно во вся вѣки*“. Выгнанный славивъ я Господа, повернувши знову его славлю. Суть рѣжкїй рѣчи — але лише одна цѣль, лѣта и зимы, лише одна цѣль, кажу, а то дозрѣване пѣль. Нехай буде прославленный Богъ, котрый допустивъ, що мене звѣдси прогнали; и щеразъ нехай прославить ся за то, що мене привернувъ. Се говорю вамъ на те, щобы вы навчилися Бога славити. Стало ся тобѣ що доброго, слави Бога а добро лишитъ ся. Стало ся тобѣ щось злого, слави Бога, а зло перейде“.

Але не довго тревавъ spokѣй св. пастыря.

Вже по двох мѣсяцяхъ знову зѣбрали ся чорні страшні хмары на его небосклонѣ. Знову донесли непримиримі вороги Святого кровожадної Евдоксії, що вѣвъ выступаючи проти обезчещеня церкви зъ нагоды поставленя колуны въ ея честь говоривъ о Иродіадѣ и пѣдъ нею розумѣвъ цѣсареву.

И зѣрвала ся страшна буря. Цѣсарева унесена гнѣвомъ на св. Іоанна спричинила скликане нового собора, на котрѣмъ знову зложено, вязнено а въ слѣдъ за тымъ выслано на заточене св. Іоанна.

Ставшисъ жертвою злобныхъ ворогѣвъ вѣдкликавъ ся св. Іоаннъ вѣдъ несправедливого засуду до Апостольской Столицы, до Папы Иннокентія I. Але напѣмненя, прозбы и грозбы Намѣсника Христоваго не принесли жадного успѣху. Святитель нашъ по примѣру Христа мусѣвъ выпити чарку горести ажъ до дна.

Старого чоловѣка волочили жовнѣръ по найдикшихъ околицяхъ. При тѣмъ терпѣвъ вѣвъ такожъ на тяжку пропасницю. Опъки не мавъ найменшой, а за поживу сплѣснѣлый и твердый якъ камѣнь хлѣбъ и нечисту воду на напѣи; часомъ приходили до него цѣли товпы людей и плакали зъ милосердія надъ Святимъ, хотій не могли ему принести помочи. Инші знову шукали случайности, щобы ему докучити и скорше зѣгнати зъ того свѣта.

Вкѣнци прійшовъ на мѣсце свого выгнаня, до села Кукузъ. Мѣсцевѣсть та була дуже дикою. Въ зимѣ докучали тамъ страшні морозы, въ лѣтъ знову страшна спека. Дикі сусѣды разъ по разъ робили напады на село и рабували, такъ що св. Іоаннъ бувъ въ безперестаннѣмъ небезпеченствѣ емерти, а часомъ и кусничка хлѣба купити не було можна.

Але помалу привыкъ до той стороны, а забувши на себе и на выгнаню продовжавъ зъ неутомимою ревностію ширене царства Божого на земли. Вѣвъ бувъ правдивымъ ангеломъ для доохрестныхъ христіанъ, котрыхъ утверджавъ въ вѣрѣ и для Готѣвъ, котрыхъ наvertsавъ до вѣры католицкои. Такимъ способомъ мале арменське сельце стало осередкомъ апостольства, а слава св. Іоанна и теперъ розходила ся на весь стороны свѣта.

То було не на руку ворогамъ Святителя и они доти не спочали, доки своєю пѣдлотою не допровадили до того, що цѣсаръ Аркадій выдавъ розпоряджене, щобы заслати св. Іоанна ажъ на найдальшу границу вѣходноримского цѣсарства, до Питиунта. Зъ другой знову стороны пѣдплатили жовнѣръвѣвъ, що его провадили зъ Кукуза, щобы они въ такій спѣсѣбъ урядили подорожъ зъ св. Іоанномъ, щобы вѣвъ наложивъ головою. И такъ стало ся.

Нашъ Святитель мусѣвъ ити зъ вѣдкрытою головою чи въ найбѣльшу спеку, чи на найзливнѣйшѣмъ доци. Вкѣнци такъ захорувавъ, що не мѣгъ вже дальше ити и переночувавъ зъ жовнѣрами въ Команѣ, въ церквѣ, де похованій бувъ св. мученикъ Василискъ. Тамъ въ снѣ явивъ ся Златѣустому св. Василискъ и сказавъ ему: *„Крѣпнѣ ся брате Іоанне, завтра дудемо разомъ“*.

На другій день — а було то 14. вересня 407 р. — св. Іоаннъ перечуваючи свою близьку смерть, просивъ, щоби его дальше не тягнули, але мимо сего звърскій жовніръ попровадили его дальше; коли однакъ по півтора годинно́й подорожи побачили, що вѣнъ смертельно хорый, вернули назадъ до церкви св. Василиска. Тамъ зѣбравъ Святий ще всѣ свои силы, вѣдправивъ Службу Богу, прийнявъ св. Причастіє и горячо моливъ ся, а молитву свою и свое св. жите закончивъ словами: „Слава Богу за все. Аминь“.

О яка героична и красна борба, яку звѣвъ св. Іоаннъ зъ злымъ свѣтомъ, дїаволомъ и своимъ власнымъ тѣломъ, яка свѣтла победа.

Помимо своєї всесторонньої діяльності и въ церквѣ и въ епархїи и поза її границями и помимо тѣльки терпѣнь дознаныхъ вѣдъ своихъ ворогѣвъ, Святитель нашъ знайшовъ ще часъ до писаня и полишивъ тѣльки писемъ богословскихъ, що его въ тѣмъ взглядъ жаденъ зъ грецкихъ св. Отцѣвъ не перевысшивъ. Тому то и належить вѣнъ до тыхъ св. Отцѣвъ, котрымъ Церковь св. надала титулъ „вселенського учителя“.

Его литературні твори можна подѣлити на 1) писма ексегетичні, котрі переважно суть зѣоставлені въ формѣ гомилий, 2) бесѣды, 3) апологетичні и морально-аскетичні твори, 4) листы. Крѣмъ того написавъ нашъ Святий кѣлька творѣвъ змѣсту педагогичного.

Всѣ твори Златоустого вѣдзначають ся великою практичностю. Вѣнъ не писавъ для теорїи або науки, але бѣльше для житя. Вѣнъ цѣлкомъ бувъ перенятый задачею и обовязками практичного душпаствяря. Особливо его проповѣди мають то до себе, що въ нихъ вмѣе св. Златоустый все представити въ образахъ и знову вмѣе ужити все до образѣвъ, черезъ що и найдовши его проповѣди не мучили, а противно зъєднували ему чимразъ бѣльше слухачѣвъ, такъ що коли надѣйшовъ часъ его проповѣди, всѣ покидали свои занятя и спѣшили послухати краснорѣчивого проповѣдника.

Тому що не ту мѣсце и часъ вычислювати всѣ твори св. Іоанна, диятого вкажемо на самі найкрасші его твори.

И такъ зъ писемъ ексегетично-гомилетичныхъ найкрасші суть гомилиї до псалмѣвъ и до листу св. Ап. Павла до Римлянъ такъ що до змѣсту, якъ що до зверхной формы и выраженя.

Зъ бесѣдъ въ честь святихъ найбѣльше вѣдзначає ся 7 бесѣдъ похвальныхъ въ честь св. Ап. Павла, де св. Іоаннъ такъ гарно и гѣдно звеличивъ жите и чесноты св. Апостола, якъ нѣхто передъ нимъ и по нѣмъ.

Зъ бесѣдъ случайныхъ перше мѣсце занимає згаданныхъ выше 21 бесѣдъ „о статуяхъ“ до народу антїохійского, особливо двайцять перша, котра єсть однимъ зъ найзнаменитшихъ памятниківъ краснорѣчивости.

Не меншою красотою вѣдзначають ся 2 бесѣды „на Евтропія“ о суетѣ земского щастя и о непостоянности богатствъ.

Межи письмами морально-аскетичными, а можна сказати, що и межи всіми творами св. Златоустого найзнаменитшою книгою єсть „Шість слѣвъ о священствѣ“, де вѣнъ зъ незрѣвною силою своєю краснорѣчивости представляє високу гѣднѣсть и тяжкѣ та взнеслѣ обовязки священника.

Зъ листѣвъ, якихъ Зл. написавъ около 240, на особлившу увагу заслугує 17 листѣвъ до Олимпіады.

Для насъ знову священникѣвъ на завсѣгды дорогимъ памятникомъ єсть и зѣстане св. Литургія нимъ списана, словами котрой майже що дня вѣддаємо честь Г. Богу и приносимо безкровну Жертву.

Такъ вѣ коротцѣ хочъ вѣ слабѣмъ образѣ представили мы жите и дѣяльнѣсть найбѣльшого Святителя и Учителя Церкви всхѣднои. Мы видѣли, якъ гѣдно приготавливавъ ся вѣнъ до високои и тяжкои гѣдности священничои та якъ вѣнъ єи унікавъ, а зъ другои стороны, коли вже єи на себе взявъ, зъ якою ревностію та якимъ самовѣдреченємъ єи справувавъ. Де ходило о славу Богу, не страхавъ ся стратити ласки можныхъ свѣта сего, не боявъ ся и вигнаия и смерти, бо все мавъ на оцѣ ту правду, що взгляды свѣта того, то бачька зъ мыла на воду, котра вѣ мигъ ока зникає, та що знову любовъ Божа єсть одинокимъ жереломъ утѣхи и радости вѣ тѣмъ и будучѣмъ житію. Мы видѣли, що єго подѣбно, якъ св. Ап. Павла, нѣчо не могло розлучити вѣдъ любви Божои, нѣ поводженію, нѣ нещастію. Однимъ словомъ бувъ вѣнъ скалою, котрой и найсильнѣйшіи вѣль пристрастей поколебати не можуть.

Дорогі Братя! Отсе красний модель, пѣсля якого маєте себе переображувати. — Вдивляйте ся вѣ него, що вѣнъ робить, послушайте єго, що вѣнъ чує, думає и говорить. Погляньте потѣмъ на себе, пѣзнавайте вѣ чѣмъ єсте єму неподѣбніи и направляйте що менше добре и викорѣнюйте, що зле и пѣсля того провадьте своихъ вѣрныхъ. А праця Ваша не легка, особливо вѣ нынѣшнихъ часахъ вже ту на тѣмъ свѣтѣ увѣчає ся добрымъ успѣхомъ, бо знайдете спокѣи серця и узнанє добрыхъ людей, а спокѣйна Ваша смерть буде переходомъ до красного и вѣчного неба, де така радѣсть, що єи аяъ око не видѣло, аяъ ухо не чуло, аяъ чоловікови на серце не прійшло. (1 Кор. 2, 9.)

Мы же вѣ цѣли належитого вѣдсвяткованія того Ювілею постановляємъ слѣдующє :

Всєч. Духовенство повѣдомить о маючѣмъ вѣдбути ся торжествѣ, котре припадає 13 ст. ст. а 26 н. ст. листопада своихъ вѣрныхъ.

Вѣ Навечеріє т. є. 12 ст. ст. листопада належить вѣдправити Велику Вѣчерню зъ Литією и проповѣдею, вѣ котрой має ся представити жите св. Іоанна Златоустого. По проповѣди єупликація.

Дня 13 ст. ст. листопада має ся вѣдправити торжественна Служба Божа зъ проповѣдею „о почитанію святыхъ вѣ загалѣ а св. Іоанна Златоустого вѣ осо-

бенности“. По заамвонной молитвѣ при выставленныхъ Найсв. Тайнахъ належить вѣдспѣвати „Тебе Бога хвалимъ“ и удѣлити народови благословеніе Найсв. Тайнами.

По Службѣ Божій вѣдправить „Акафистъ всемъ Святымъ,“ а жертвы зложеніи при томъ акафистѣ вѣрными, якъ и евентуальный датки священства и скарбонъ церковныхъ прислати ту. Зъ жертвъ тыхъ утворить ся фондъ стипендіиный въ цѣли образованія одного питомца взглядно священника въ краю або поза границами краю, а то на поли реторики або справъ вѣдносячихъ ся до нашей восточной Церкви.

О томъ належить вѣрныхъ напередъ поучити и до обильныхъ жертвъ заохотити.

Благодать Господа нашего Иисуса Христа со всеми Вами. Аминь.

Дано въ Перемышли въ день Прп. Матери Нашой Параскевы дня 14 (27) жовтня 1907.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Ч. 54.

Ч. 330/орд. Декретъ св. Конгрегацїи Собора въ справѣ питомцѣвъ семинарицкихъ

Всч. Духовенству подаеся до вѣдомости слѣдующе:

DECRETUM S. C. CONCILII.

De Seminariorum Alumnis.

Vetuit S. Tridentina Synodus ad sacros ordines ascendere, vel ordines iam susceptos exercere eos omnes qui a suo Episcopo fuerint etiam extrajudicialiter prohibiti. Ita namque in *cap. I, Sess. 14, de reform.* statuitur:

„Cum honestius ac tutius sit subiecto, debitam Praepositis obedientiam impendendo in inferiori ministerio deservire, quam cum Praepositorum scandalo graduum altiorum appetere dignitatem, ei, qui ascensus ad sacros ordines a suo Praelato ex quacumque causa, etiam ob occultum crimen, quomodolibet, etiam extrajudicialiter, fuerit interdictus, aut qui a suis ordinibus seu gradibus, vel dignitatibus ecclesiasticis fuerit suspensus, nulla contra ipsius Praelati voluntatem concessa licentia de se promoveri faciendo, aut ad priores ordines, gradus, dignitates sive honores restitutio suffragetur“.

Cum vero generalis haec lex Seminariorum quoque alumnos comprehendat, si quis eorum, sive clericus sive clericatus adhuc non initiatus, e pio loco dimittatur eo quod certa vocationis signa non praebet, aut qualitatibus ad ecclesiasticum statum requisitis non videatur instructus, hic certe deberet, iuxta grave S. Concilii monitum, sui Pastoris iudicio subesse et acquiescere.

At contra saepe contingit ut e Seminario dimissi, eorum qui praesunt iudicium parvipendentes et in sua potius opinione confisi, ad sacerdotium nihilo minus ascendere studeant. Quaerunt itaque aliud Seminarium, in quod recipiantur, ubi studiorum cursum expleant, ac denique aliquo exhibito plus minusve sincero ac legitimo domicilii aut incardinationis titulo, ordinationem assequuntur. Sanctuarium autem ingressi haud recta via, quam saepissime fit ut Ecclesiae utilitati minime sint. Passim vero utrumque Ordinarium, et originis et ordinationis, diu fastidioseque vexant ut sibi liceat ad natale solum regredi, ibique consistere, dioecesi in qua et pro qua ordinati sunt derelicta, et alia optata, pro cuius necessitate aut utilitate minime assumpti sunt, ubi imo eorum praesentia otiosa est et quandoque etiam damnosa: unde Episcopi in graves angustias coniciuntur.

His itaque de causis nonnullarum provinciarum Episcopi inter se convenerunt statuentes in sua seminaria neminem admittere qui ante fuerit a proprio dimissus.

Sed cum particularis haec conventio non plene neque undique sufficeret, complures Ordinarii S. Sedem rogaverunt ut generalem legem ferret, qua malum radicitus tolleretur.

His itaque attentis, et omnibus ad rem mature perpensis, SSmus D. N. PIUS PP, X, cui cordi quam maxime est ecclesiasticam disciplinam integram conservare, et a sacris avertere quemlibet qui probatissimus non sit, accedente etiam voto Em. S. C. Concilii Patrum in Congregatione diei XVI mens. Decembris 1905 emisso, praesentibus litteris statuit atque decernit,

1.º ut in posterum nullus loci Ordinarius alterius dioecesis subditum sive clericum sive laicum in suum Seminarium admittat, nisi prius secretis litteris ab Episcopo Oratoris proprio expetierit et cognoverit, utrum hic fuerit olim e suo Seminario dimissus. Quod si constiterit, omittens iudicare de causis, aut determinare utrum iuste an iniuste alius Episcopus egerit, aditum in suum Seminarium postulanti praecludat.

2.º Qui vero bona fide admissi sunt, eo quod reticuerint se antea in alio seminario versatos esse et ab eo deinde dimissos, statim ut haec eorum conditio cognoscatur, admonendi sunt ut discedant. Quodsi permanere velint, et ab Ordinario id eis ^{per}mittatur, eo ipso huic dioecesi adscripti maneant, servatis tamen canonicis regulis pro eorum incardinatione et ordinatione; sed aucti sacerdotio in dioecesim, e cuius Seminario dimissi fuerint, regredi ibique stabile domicilium habere prohibentur.

3.º Pariter cum similis ferme ratio vigeat, qui dimissi ex Seminariis aliquod religiosum institutum ingrediuntur, si inde exeant postquam sacris initiati sunt, vetantur in dioecesim redire, e cuius Seminario dimissi fuerint.

4.º Dimissi vero ex aliquo religioso Instituto in Seminarium ne admittantur, nisi prius Episcopus secretis litteris a moderatoribus eiusdem Instituti notitias requisierit de moribus, indole et ingenio dimissorum, et constiterit nil in eis esse quod sacerdotali statui minus conveniat.

Denique meminerint Episcopi fas sibi non esse, nomine proprio manus cuiquam imponere qui subditus sibi non sit eo modo et uno ex iis titulis, qui in Constitutione *Speculatores* Innocentii XII et in decreto S. C. Concilii quod incipit „*A primis*“ die XX m. Iulii 1898 statuuntur. Ac pariter neminem ordinari posse qui non sit utilis aut necessarius pro ecclesia aut pio loco pro quo assumitur, iuxta praescripta a S. Tridentino Concilio in *cap. 16, Sess. 23, de reform.*

Vult autem Sanctitas Sua ut statuta haec et cautelae omnes a sacris canonibus in re tam gravi adiectae, ab omnibus Ordinariis ad unguem serventur; idque ipsorum conscientiae et sollicitudini quam maxime commendat.

Praesentibus valituris contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae die 22 m. Decembris 1905.

† VINCENTIUS Card. Episc. Praenestinus *Praefectus.*

C. De Lai, *Secretarius.*

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль 27. Жовтня 1907.

Ч. 55.

331/орд. Декретъ св. Конгрегации Собора о щоденнѣмъ принятію св. Евхаристіи.

Всѣмъ Духовенству подае ся до вѣдомости слѣдующе:

DECRETUM

SACRAE CONGREGATIONIS CONCILII

De quotidiana SS. Eucharistiae sumptione.

Sacra Tridentina Synodus, perspectas habens ineffabiles quae Christifidelibus obveniunt gratiarum divitias, sanctissimam Eucharistiam sumentibus, (*Sess. 22, cap. 6*) ait: *Optaret quidem sacrosancta Synodus, ut in singulis Missis fideles adstantes non solum spirituali affectu, sed sacramentali etiam Eucharistiae perceptione communicarent.* Quae verba satis aperte produnt Ecclesiae desiderium ut omnes Christifideles illo coelesti convivio quotidie reficiantur, et pleniores ex eo sanctificationis hauriant effectus.

Huiusmodi vero vota cum illo cohaerent desiderio, quo Christus Dominus incensus hoc divinum Sacramentum instituit. Ipse enim nec semel nec obscure necessitatem innuit suae carnis crebro manducandae suique sanguinis bibendi, praesertim his verbis: *Hic est panis de coelo descendens; non sicut manducaverunt patres vestri manna et mortui sunt: qui manducat hunc panem vivet in aeternum* (Ioan., VI, 59). Ex qua comparatione cibi angelici cum pane et manna facile a discipulis intelligi poterat, quemadmodum pane corpus quotidie nutritur, et manna in de-

serto Hebraei quotidie refecti sunt, ita animam christianam caelesti pane vesci posse quotidie ac recreari. Insuper quod in oratione Dominica exposci iubet *panem nostrum quotidianum*, per id Ss. Ecclesiae Patres fere unanimes docent, non tam materialem panem, corporis escam, quam panem eucharisticum quotidie sumendum intelligi debere.

Desiderium vero Iesu Christi et Ecclesiae, ut omnes Christifideles quotidie ad sacrum convivium accedant, in eo potissimum est ut Christifideles, per sacramentum Deo coniuncti, robur inde capiant ad compescendam libidinem, ad leves culpas quae quotidie occurrunt abluendas, et ad graviora peccata, quibus humana fragilitas est obnoxia, praecavenda: non autem praecipue ut Domini honori, ac venerationi consulatur, nec ut sumentibus id quasi merces aut praemium sit suarum virtutum (S. August, *Serm. 57 in Matth. De Orat. Dom., v. 7*). Unde S. Tridentinum Concilium Eucharistiam vocat *antidotum quo liberemur a culpis quotidianis et a peccatis mortalibus praeservemur* (*Sess. 13, cap. 2*).

Hanc Dei voluntatem priores Christifideles probe intelligentes, quotidie ad hanc vitae ac fortitudinis mensam accurrebant. *Erant perseverantes in doctrina Apostolorum et communicatione fractionis panis* (*Act., II. 42*). Quod saeculis posterioribus etiam factum esse, non sine magno perfectionis ac sanctitatis emolumento, Sancti Patres atque ecclesiastici Scriptores tradiderunt.

Defervescente interim pietate, ac potissimum postea Ianseniana lue undequaque grassante, disputari coeptum est de dispositionibus, quibus ad frequentem et quotidianam Communionem accedere oporteat, atque alii prae aliis maiores ac difficiliore, tamquam necessarias, expostularunt. Huiusmodi disceptationes id effecerunt, ut perpauca digni haberentur qui SS. Eucharistiam quotidie sumerent, et ex tam salutifero sacramento pleniores effectus haurirent; contentis ceteris eo refici aut semel in anno, aut singulis mensibus, vel unaquaque ad summum hebdomada. Quin etiam eo severitatis ventum est, ut a frequentanda caelesti mensa integri coetus excluderentur, uti mercatorum, aut eorum *qui essent matrimonio coniuncti*.

Nonnulli tamen in contrariam abierunt sententiam. Hi, arbitrati Communionem quotidianam iure divino esse praeceptam, ne dies ulla praeteriret a Communionem vacua, praeter alia a probato Ecclesiae usu aliena, etiam feria VI in Parasceve Eucharistiam sumendam censebant, et ministrabant.

Ad haec Sancta Sedes officio proprio non defuit. Nam per decretum huius Sacri Ordinis, quod incipit *Cum ad aures*, diei 12 mensis Februarii anni 1679, Innocentio Pp. XI adprobante, errores huiusmodi damnavit et abusus compescuit, simul declarans omnes cuiusvis coetus, mercatoribus atque coniugatis minime exceptis, ad Communionis frequentiam admitti posse, iuxta singulorum pie-

tatem et sui cuiusque Confessarii iudicium. Die vero 7 mensis Decembris anni 1690, per decretum *Sanctissimus Dominus noster Alexandri Pp. VIII*, propositio Bani, purissimum Dei amorem absque ullius defectus mixtione requirens ab iis qui ad sacram mensam vellent accedere, proscripta fuit.

Virus tamen iansenianum, quod bonorum etiam animos infecerat, sub specie honoris ac venerationis Eucharistiae debiti, haud penitus evanuit. Quaestio de dispositionibus ad frequentandam recte ac legitime Communionem Sanctae Sedis declarationibus supervixit; quo factum est ut nonnulli etiam boni nominis Theologi, raro et positis compluribus conditionibus, quotidianam Communionem fidelibus permitti posse censuerint.

Non defuerunt aliunde viri doctrina ac pietate praediti, qui faciliorem aditum praeberent huic tam salubri Deoque accepto usui docentes, auctoritate Patrum, nullum Ecclesiae praeceptum esse circa maiores dispositiones ad quotidianam, quam ad hebdomadariam aut menstruam Communionem; fructus vero uberrimos longe fore ex quotidiana Communione, quam ex hebdomadaria aut menstrua.

Quaestiones super hac re diebus nostris adauctae sunt et non sine acrimonia exagitatae; quibus Confessoriorum mentes atque fidelium conscientiae perturbantur, cum christianae pietatis ac fervoris haud mediocri detrimento. A viris idcirco praeclarissimis ac animarum Pastoribus SSmo^o Dno Nostro Pio Pp. X enixae preces porrectae sunt, ut suprema Sua auctoritate quaestionem de dispositionibus ad Eucharistiam quotidie sumendam dirimere dignaretur; ita ut haec saluberrima ac Deo acceptissima consuetudo non modo non minuatur inter fideles, sed potius augeatur et ubique propagetur, hisce diebus potissimum, quibus Religio ac fides catholica undequaque impetitur, ac vera Dei caritas et pietas haud parum desideratur. Sanctitas vero Sua, cum Ipsi maxime cordi sit, ea qua pollet sollicitudine ac studio, ut christianus populus ad Sacrum convivium perquam frequenter et etiam quotidie advocetur eiusque fructibus amplissimis potiatur, quaestionem praedictam huic Sacro Ordini examinandam ac definiendam commisit.

Sacra igitur Concilii Congregatio in plenariis Comitibus diei 16 mensis Dec. 1905 hanc rem ad examen accuratissimum revocavit, et rationibus hinc inde adductis sedula maturitate perpensis, ea quae sequuntur statuit ac declaravit:

1.º Communio frequens et quotidiana, utpote a Christo Domino et a Catholica Ecclesia optatissima, omnibus Christifidelibus cuiusvis ordinis aut conditionis pateat; ita ut nemo, qui in statu gratiae sit et cum recta piaque mente ad S. Mensam accedat, prohiberi ab ea possit.

2.º Recta autem mens in eo est, ut qui ad sacram mensam accedit non usui, aut vanitati, aut humanis rationibus indulgeat, sed Dei placito satisfacere velit, ei arctius caritate coniungi, ac divino illo pharmaco suis infirmitatibus ac defectibus occurrere.

3.º Etsi quam maxime expediat ut frequenti et quotidiana Communionē utentes venialibus peccatis, saltem plene deliberatis, eorumque affectu sint expertes, sufficit nihilominus ut culpis mortalibus vacent, cum proposito se nunquam in posterum peccaturos: quo sincero animi proposito, fieri non potest quin quotidie communicantes a peccatis etiam venialibus, ab eorumque affectu sensim se expediant.

4.º Cum vero Sacramenta Novae Legis, etsi effectum suum ex opere operato sortiantur, maiorem tamen producant effectum quo maiores dispositiones in iis suscipiendis adhibeantur, idcirco curandum est ut sedula ad sacram Communionem praeparatio antecedit, et congrua gratiarum actio inde sequatur, iuxta uniuscuiusque vires, conditionem ac officia.

5.º Ut frequens et quotidiana Communio maiori prudentia fiat uberiorque merito augeatur, oportet ut Confessarii consilium intercedat. Caveant tamen Confessarii ne a frequenti seu quotidiana Communionē quemquam avertant, qui in statu gratiae reperiatur et recta mente accedat.

6.º Cum autem perspicuum sit ex frequenti seu quotidiana S. Eucharistiae sumptione unionem cum Christo augeri, spiritualem vitam uberius alii, animam virtutibus effusius instrui, et aeternae felicitatis pignus vel firmiter sumendoneari, idcirco Parochi, Confessarii et concionatores, iuxta probatam Catechismi Romani doctrinam (*Part. II, c. 63*), christianum populum ad hunc tam pium ac tam salutarem usum crebris admonitionibus multoque studio cohortentur.

7.º Communio frequens et quotidiana praesertim in religiosis Institutis cuiusvis generis promoveatur; pro quibus tamen firmum sit decretum *Quemadmodum* diei 17 mensis Decembris 1890 a S. Congr. Episcoporum et Regularium latum. Quam maxime quoque promoveatur in clericorum Seminariis, quorum alumni altaris inhiant servitio; item in aliis christianis omne genus ephebeis.

8.º Si quae sint Instituta, sive votorum solemnium sive simplicium, quorum in regulis aut constitutionibus, vel etiam calendariis, Communiones diebus affixae et in iis iussae reperiantur, hae normae tamquam *mère directivae* non tamquam *praeceptivae* putandae sunt. Praescriptus vero Communionum numerus haberi debet ut quid minimum pro Religiosorum pietate. Idcirco frequentior vel quotidianus accessus ad eucharisticam mensam libere eisdem patere semper debet, iuxta normas superius in hoc decreto traditas. Ut autem omnes utriusque sexus religiosi huius decreti dispositiones rite cognoscere queant, singularum domorum moderatores curabunt, ut illud quotannis vernacula lingua in communi legatur intra Octavam festivitatis Corporis Christi.

9.º Denique post promulgatum hoc Decretum omnes ecclesiastici scriptores a quavis contentiosa disputatione circa dispositiones ad frequentem et quotidianam communionem absterneant.

Relatis autem his omnibus ad SSmum D. N. Pium Pp. X per infrascriptum S. C. Secretarium in audientia dici 17 mens. Dec. 1905. Sanctitas Sua hoc Emorum Patrum decretum ratum habuit, confirmavit atque edi iussit, contrariis quibuscumque minime obstantibus. Mandavit insuper ut mittatur ad omnes Iocorum Ordinarios et Praelatos Regulares, ad hoc ut illud cum suis Seminariis, Parochis, institutis religiosis et sacerdotibus respective communicent, et de executione eorum quae in eo statuta sunt S. Sedem edoceant in suis relationibus de diocesis seu instituti statu.

Datum Romae, die 20 Decembris 1905.

† VINCENTIUS Card. Episc. Praenestinus
Praefectus.

C. De Lai, *Secretarius.*

Ч. 56.

Ч. 6847. Речинець до св. рукополаганя въ Іерси.

Кандидатѣвъ духовнаго стану укѣнчившихъ науки богословскій и желающихъ принять св. Рукоположене взымае ся, щобы внесли подани до дня 28. листопада 1907, а явились лично дня 3. грудня 1907 въ канцеляріи Еп. Консисторіи о 9. год передъ полуднемъ, по выслуханю св. Літургій.

Поданя мають бути заосмотрені: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ, 2) моральности, 3) здоровья, 4) убожества подтвержденного ц. к. Староствомъ. 5) вѣнчаня, если суть женаті, 6) удоволени повинности вѣйсковѣй.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль 27. Жовтня 1907.

Ч. 57.

Ч. 6829. Конкурсъ на посаду катихита при 4. клас. муж. школѣ въ Дрогобычи.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Дрогобычи оголошуе п. дн. 26. жовтня 1907 Ч. 2182 конкурсъ на посаду гр. кат. катихита при школѣ 4-класовѣй мужескѣй въ Дрогобычи зъ обовязкомъ удѣляти науки религій такожь въ школѣ 4-класовѣй женскѣй тамже.

Прошенія дотычніи належить вносити найдалше до дня 10. Грудня 1907.

О томъ повѣдомляе ся Всеч. Духовенство.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль 27. Жовтня 1907.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1907.

Выдано 25. Листопада

Ч. XI.

Ч. 58.

Ч. 7195. Въ справѣ вѣдпуствѣ Апостольства молитвы.

Слѣдующіе вѣдпусты Апостольства молитвы зѣстали приновленіе до нашего обряда :

1) Пѣсля рескрипту св. Отца Пія II. X. зѣ 18. серпня 1904 и рѣшеня св. Конгр. Пропаганды зѣ 2. мая 1905 ч. 49094 : Повный вѣдпусть въ пятокъ по отдаію праздника Найсв. Евхаристіи або въ слѣдующу недѣлю вѣдъ першой вечѣрниѣ (т. е. вѣдъ вечѣрниѣ поереднего дня) почавши, *хоть у насъ тогда свято Найсв. Слѣца I. Хр. не обходить ся*; при сповѣди, св. причастію, вѣдвѣженю якои публичной церкви и помоленю ся тамъ пѣсля намѣреня св. Отца. — И

2) Для другого степени Апостольства пѣсля рѣшеня св. Конгр. Пропаганды de graes. 24 Julii 1904: Повный вѣдпусты : а) на Воздвиженіе Ч. Кр.; б) на Благовѣщеніе П. Б.; и в) въ праздникъ св. Обручника Іосифа 26. грудня — при сокрушенѣй сповѣди, св. причастію, вѣдвѣженю церкви сего товариства або парохіальной и побожнѣмъ помоленю ся тамъ якійсь часъ на звыклі интенціи.

Вѣдъ Еп. Ординаріята
Перемышль 12. Листопада 1907.

Ч. 59.

Ч. 6938. Конкурсъ на посаду гр. к. катихита при 5-клясовой школѣ муж. въ Лѣску

Ц. к. Рада школѣна окружна въ Лѣску оголошуе п. дн. 11. Жовтня 1907
Ч. 1789 конкурсъ на посаду гр. к. катихита при 5-клясовой школѣ мужескѣй
въ Лѣску зъ обовязкомъ удѣляня науки религіи и въ школѣ 5-клясовѣй женскѣй
тамже зъ поборами III. клясы.

Речинець до вношеня прошень уплыває зъ днемъ 15. Грудня 1907.

О тѣмъ повѣдомляе ся Всеч. Духовенство епархіальне.

Вѣдъ Еп. Ординаріята
Перемышль 1. Листопада 1907.

Ч. 60.

Ч. 6787. О богослужебныхъ стипендіяхъ б. п. Архіпресв. Гр. Шашкевича.]

Управляючій совѣтъ Института „Народный домъ“ въ Львовѣ яко управитель стипендіино-богослужебной фондациі бл. п. Григорія Шашкевича, Архипрезвитера Капитулы Перемышской просить пѣдъ днемъ 1/14 Жовтня 1907 Ч. 1141/07 щобы Еп. Консисторія оголосила конкурсъ на рѣкъ 1908 на десять стипендіи богослужебныхъ.

Тѣй фондациійной грамоты § 8, буква д. постановляе, що стипендіи по 100 кор. повинни въ первой линіи получить найнизше дотованіи сотрудники, экспонваніи сотрудники и завѣдателѣ парохіи, дальше загально знаніи убогіи, численною родиною обремененіи парохіи. Богослужебній тѣи стипендіи надае Впр. Капитула.

Понеже зъ початкомъ року 1908 уже въ мѣсяцю Сѣчню мае ся одна спѣвана служба божа зъ парастасомъ вѣдправляти, длятого вызываеся управленыхъ до получения реченои стипендіи на рѣкъ 1908, щобы свои неостемпльованіи прошеня въ речинци до 15. Студня 1907 посредствомъ ур. дек. Еп. Консисторіи предложили.

Вѣдъ Еп. Консисторіи
Перемышль 13. Листопада 1907.

Ч. 61.

Ч. 6651. Поручаеся рѣбѣтня рѣзбарска и позолотнича п. Павла Качмарчика.

Еписк. Конс. поручае всеч. Священству Павла Карчмарчика, рѣзбара и позолотника въ Перемышли яко совѣстного, точного и въ своимъ заводѣ дуже

способного чоловіка. Після власноручнихъ рисунківъ виконує: иконостасы, балдахими, престолы, рамы до образівъ, та всякі роботи різьбарскі и позодотничі по дешевій цѣнѣ, скоро и артистично.

Робітня его находится въ домѣ на улиці Францъ Іосифа ч. 12.

Водъ гр. кат. Еп. Консисторіи

Черемшль 22. Жовтня 1907,

Ч, 62.

Ч. 6930. Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ водъ 1. липня до 30. вересня 1907.

А) ФОНДЪ КОРЕННИЙ.

Прихѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери		Розхѣдъ	Готѣвка		цѣнни папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1) Переносъ	18176	07	382088	59	Переносъ	—	—	1200	—
2) Логинскій І.	120	—	—	—	всего	—	—	1200	—
3) Козенка Алекс.	200	—	—	—					
4) Давидовичъ К.	180	—	—	—					
5) Лѣщинскій І.	400	—	—	—					
6) Бѣлинскій Ст.	180	—	—	—					
7) Мариновичъ І.	70	—	—	—					
всего	19326	07	382088	59					
розхѣдъ	—	—	1200	—					
остає	19326	07	380888	59					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ:

П р и х ѣ д ъ	Готѣвка		Р о з х ѣ д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1) Переносъ	12084	72	Переносъ	4169	05
2) Деканатъ Белзкій	51	35	всего	4169	05
водъ вдовы по бл. п. о. Матею Цѣпановскимъ пароху въ Реклинци					
3) Горницкій Іосифъ	80	46			
всего	12215	53			
розхѣдъ	4169	05			
остає	8047	48			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ:

П р и х ђ д њ	Готѡвка		П р и х ђ д њ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Переносъ	38269	16	лодѣй, Вол. Хомицкій, І. Богуцкій, І. Лѣщинскій		
1) Деканатъ Самбѡрскій	60	—	28 кор. Ѳсод. Грабенъ, Н. Бачинскій, Н. Бурмичъ, Р. Коныстьянскій, Дим. Габла, П. Габлинскій, Ан. Бескидъ, І. Гринишинъ, Іл Венгриновичъ, Л. Волянскій, Вол. Гамерскій.		
2) Дек. Дуклянскій	381	—	8) Мельникъ Іоанъ	20	—
именно зложили по 20 к. Мих. Вербицкій, Фил. Кисѣловскій, Алек. Сѣлецкій, Корнилій Коныстьянскій, Стефанъ Волянскій, Іосифъ Пелеховичъ, Вл. Дуркотъ, Максим. Дуркотъ, І. Мишковскій, Ник. Феленчакъ, П. Каламунецкій, Ст. Тарновичъ, Дан. Пирогъ, Кир Коцыловскій, М. Юрчакевичъ, Мар. Мышковскій, Захарія Чеснокъ и о. Ф. Кисльовскій 21 к.			9) Дорошъ Стефанъ	60	—
3) Дек. Любачѡвскій	290	—	10) Заяць Володимиръ	40	—
именно зложили по 20 к. ОО. Вол. Паппъ, Іоанъ Костекъ, Сев. Метеля, І. Шеховичъ, Н. Колтушокъ, Ор. Сиротинскій, І Шумелда, А. Федоновичъ, Г. Вербицкій, Мар. Антоневичъ, І. Подлянецкій, Ем. Гриневецкій, Теоф. Гарасовскій, Мих. Кокуревичъ, и о. П. Кузикъ 10 к.			11) Гойдинъ Володимиръ	40	—
4) Дек. Нижанкѡвскій	100	—	12) Дек. Бѣцкій	320	—
именно зложили по 20 к. ОО. Н. Жарскій, Ем. Билнскій, Вол. Ильницькій, В. Гинилевичъ, Іос. Людкевичъ.			именно зложили по 20 к. Ал. Говда, Вол. Калужняцкій, Діон. Домбровскій, І. Титаръ, П. Подлянецкій, Гр. Калиновичъ, Юст. Константиновичъ, Д. Полошиневичъ, Ем. Менцинскій, Вас. Курылло, Гр. Максимовичъ, Кл. Коныстьянскій, І. Дуркотъ, З. Барновскій, Теод. Дуркотъ, и Ем. Юрчакевичъ.		
5) Бачинскій Антоній	20	—	13) Преторіюсъ Іосифъ	40	—
6) Дек. Судововишевскій	60	—	14) Кмицкевичъ Стефанъ	40	—
вѡдъ О. К. Пасъчиньского 60 кор.			15) Мировичъ Діонизій	40	—
7) Дек. Яслискій	348	—	16) Пясецкій Левъ	40	—
именно зложили по 20 к. ОО. Ант. Кочиркевичъ, Вол. Ольшанскій, Сим. Ко-			17) Струсевичъ Алекс.	40	—
			18) Михаилъ Телепъ	40	—
			19) Легуцкій Юліанъ	40	—
			20) Григорій Клинь	40	—
			21) Дек. Моствскій	200	—
			именно зложили по 20 к. ОО. Ор. Паппъ, Ан. Бенцинь, Петръ Перчинскій, Стеф. Кмицкевичъ, и о. Паславскій Ник. 120 кор.		
			22) Дек. Дрогобыцкій	60	—
			именно зложили по 20 к. ОО. І. Мудракъ, Н. Ивановскій, Т. Скородинскій,		
			23) Дек. Затварницкій	120	—
			именно зложили по 20 к.		

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	к-р	с.		к-р.	с.
ОО. Ил. Туна, Н. Була, Иер. Моравскій, П. Луцкій, Ев. Копыстянскій, І. Ко- тецкій.			Переносъ	31550	51
24) Дек. Балигородскій . . .	220		1) Передатокъ на рѣкъ 1907	1429	10
именно зложили по 20 к.			2) Переплетникъ и выдатки канцелярѣйный	17	20
ОО. П. Стукачь, Мир. Уе- тіяновскій, Вол. Гукевичь, Іос. Кузьмакъ, Вол. Чай- ковскій, Юл. Вендило- вичь, Вас. Мокрицкій, Кипр. Ясеницкій, Ник. Ивану- сѣвъ и о. Мих. Осѣдачь			3) Порто почтове	—	89
40 кор.			4) Печатане протокола и книги касовой	303	—
25) Дек. Яслискій	40		5) Печатане за выказы вкла- докъ рѣчныхъ	28	—
именно зложили по 20 к.			всего	33328	70
ОО. Мих. Гробельскій, Н. Волошиновичь.					
всего	40968	36			
розходъ	32328	70			
остае	7639	66			

П О В Т О Р Е Н Ё .

Дня 30 вересня 1907 мае бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готѣвка	19326 К. 07 с.,	цѣнный папери	380888 К. 59 с.
II. „ резервовый	„	8047 К. 48 с.,	„ „	— К. — с.
III. „ розпорядимый	„	7639 К. 66 с.,	„ „	— К. — с.
Всего готѣвкою		35013 К. 21 с.,	ц. паперами	380888 К. 59 с.

Вѣдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I. Въ цѣнныхъ паперахъ:		380888 К. 59 с.,		
II. 1. на книж. щадничихъ „Вѣры“	ч.	893	3944 К. 02 с.	
2. „ „ „ „Вѣры“	ч.	1592	7543 К. 31 с.	
3. „ „ „ „Нивы“	ч.	17	5096 К. 51 с.	
4. „ „ „ „Руска щадница“	ч.	345	17716 К. 28 с.	
5. готовыми			713 К. 09 с.	
разомъ			35013 К. 21 с.	

М. Комарицкій
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель.

М. Копко
касієрь.

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 6440. о. Дуркотъ Максимиліанъ, парохъ въ Ольховци им. Завѣдателемъ деканата Дуклянскаго.
Ч. 6474. о. Иванецъ Іосифъ, парохъ въ Ременовъ им. М. Деканомъ Куликѣвскимъ.
„ 6124. „ Карпакъ Ярославъ пров. катихитомъ при школахъ народ. въ Лѣску.

Вѣдличія крылошанскій получили:

- Ч. 6471. о. Созанскій Винкентій, парохъ въ Исаяхъ.
„ 6496. „ Ковальскій Айталь, парохъ въ Новосѣлахъ гостинныхъ.
„ 7015. „ Михальчукъ Іоанъ, парохъ въ Корытникахъ.

Увѣльнене вѣдъ испыту конкурсового получили:

- Ч. 6181. о. Солтыкевичъ Орестъ, парохъ въ Улючи.
„ 6225. „ Дыгдалевичъ Антоній, парохъ въ Полнятычахъ.
„ 6252. „ Іесипъ Петро, парохъ въ Лѣтынѣ.
„ 6380. „ Павловскій Константинъ, парохъ въ Сухой воли.
„ 6394. „ Рабѣй Францъ, катихитъ школъ выдѣловыхъ жен. въ Самборѣ.
„ 6428. „ Габлинскій Петръ, парохъ въ Солицѣ.
„ 6453. „ Созанскій Іоанъ, парохъ въ Волоци.
„ 6841. „ Гинилевичъ Володимиръ, парохъ въ Тысовѣй.
„ 6845. „ Скъбельскій Теофилъ, парохъ въ Горуцку.
„ 6955. „ Сиротинскій Викторъ парохъ въ Каменцѣ новѣй.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 6984. о. Прокѣпъ Іоанъ на парохію Добра дек. Ярославскаго.
„ 7332. „ Дуркотъ Петро на парохію Куинѣ дек. Жовкѣвскаго.

Сотрудництва получили:

- Ч. 6990. о, Стецишинъ Николай въ Михалевичахъ дек. Дрогобыцкаго.
„ 6893. „ Кишакевичъ Николай управ. въ Борятинѣ дек. Судовишенскаго.
„ 7083. „ Бѣлинскій Стефанъ въ Яворовъ дек. Яворѣвскаго.

- Ч. 6984. о. Калимонъ Іоанъ получилъ завѣдательство въ Дубровици деканата Ярославскаго.

- Ч. 6872. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженемъ зъ дня 9/10 1907 Ч. 118781 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій рѣкъ для сопомочника въ Севьковѣй воли.
- Ч. 6480. Тоежь розпорядженемъ зъ дня 21/10 1907 Ч. 129105 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Ванѣвцѣ.
- Ч. 7011. Тоежь розпорядженемъ зъ 28/10 1907 Ч. 130722 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Вацовичахъ.
- Ч. 7035. Тоежь розпорядженемъ зъ 17/10 1907 Ч. 118783 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Дахновѣ.
- Ч. 7037. Тоежь розпорядженемъ зъ 21/10 1907 Ч. 129104 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Новѣй веси.
- Ч. 7120. Тоежь розпорядженемъ зъ 28/10 1907 Ч. 130726 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Тарнавцѣ.
- Ч. 7121. Тоежь розпорядженемъ зъ 28/10 1907 Ч. 130724 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Стебнику.
- Ч. 7119. Тоежь розпорядженемъ зъ 28/10 1907 Ч. 130732 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Дальовѣй.
- Ч. 7152. Тоежь розпорядженемъ зъ 26/10 1907 Ч. 130207 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Зиндрановѣй.
- Ч. 7212. Тоежь розпорядженемъ зъ 26/10 1907 Ч. 230204 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Чертежи.
- Ч. 7271. Тоежь розпорядженемъ зъ 29/10 1907 Ч. 130719 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Старявѣ.

Грамоту похвальну зъ архіерейскимъ благословеніемъ получили:

- Ч. 630. Ч. Георгій Потерейко мѣщанинъ въ Куликовѣ за справлене до мѣсцевой церкви Евангелія за 190 кор. и за жертву 200 кор. на внутренне украшене церкви. Ч. Іоанъ Дуткевичъ мѣщанинъ въ Куликовѣ за справлене божого гробу за 260 кор. Ч. Анна Лебединова въ Куликовѣ за жертву 200 кор. на справлене царскихъ вратъ до церкви. Ч. Стефанъ Кичала мѣщанинъ въ Куликовѣ за жертву 1000 кор. на внутренне украшене церкви. Ч. Катарина Михальчукъ за жертву 220 кор. на справлене образа Преп. Зачатія Пресв. Богородицы до церкви въ Куликовѣ. Ч. Романъ и Евдокія Мартыны господари въ Дорогошовѣ вел. за жертву 300 кор. на справлене монстранціи до мѣсц. церкви. Ч. Теодоръ Коваль господаръ въ Честыняхъ за жертву 200 к. на внутренне украшене церкви.

- Ч. 5926. Ч. парохіяне зъ Дубрѣвки перебуваючі на зарѣбку въ Америцѣ за закупно звона за 2600 коронъ и розширене звѣниць коштомъ 600 кор.
- Ч. 6209. Ч. Никита Войтовичъ гослодаръ въ Новѣмъ селѣ дек Куликѣвского за жертву 550 кор. на красный многосвѣчникъ для церкви.
- Ч. 6548. Чест. парохіяне села Княжичи за побудоване церкви коштомъ 20000 к.
- Ч. 6335. Чест. парохіяне въ Середнѣмъ вел. за вѣдновлене церкви коштомъ 14000 коронъ.
- Ч. 7238. Чест. парохіяне въ Далявѣ за побудоване величавои церкви. Чест. Вас. Данилкѣвъ начальникъ громады въ Далявѣ, Чест. Гринько Гаянкъ и Михайло Федикъ члены комітету парох. въ Далявѣ за труды и стараня понесені коло будовы мѣсцевои церкви.
- Ч. 6867. Всеч. о. Іоанъ Костекъ парохъ изъ Новѣмъ селѣ за неутомиме занимаеся будованемъ мурованои мѣсц. церкви. Чест. парохіяне въ Новѣмъ селѣ за побудоване величавои мур. церкви коштомъ 58000 кор. Вблаг. Панъ Іоанъ Гноиньскій властитель бѣльшихъ посѣлостей и Маршалокъ повѣта Цѣшанѣвского за датокъ конкуренційный 7000 кор. и за неутомиме попиране справы будовы церкви въ Новѣмъ селѣ.

НЕКРОЛЬОГІЯ.

О. Киричннській Стефанъ, парохъ въ Дашѣвцѣ уп. 30. Жовтня 1907.
Душа его поручае ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріа

Пережышль 23. Листопада 1907.

† КОНСТАНТИНЪ
ЕПИСКОПЪ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Капцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

РѢКЪ 1907.

Выдано 10. Грудня

Ч. XII.

Ч. 63.

Ч. 5913. О Товариствѣ „Червоного Креста.“

Центральна Управа стоячого пѣль Найвысшимъ Покровительствомъ Австрійскаго Товариства „Червоного Креста“ надѣслала ту генеральный звѣтъ зъ дѣяльности Товариства за р. 1906. Товариство се истнуе вѣль р. 1879 и за той часъ розвинуло вельми хосенну дѣяльностъ въ вѣхъ австрійскихъ краяхъ.

Товариство се, котрого головный осѣдокъ е въ Вѣднѣ, має 22 стоваришенъ въ поодинокихъ провинціяхъ державы а 435 стоваришенъ мѣсцевыхъ. Въ Галичинѣ е 80 стоваришенъ повѣтовыхъ. Зъ кѣнцемъ р. 1906 Товариство мало 50804 членѣвъ звычайныхъ, 4858 членѣвъ вспомагающихъ а 394 почесныхъ. Въ Галичинѣ до Товариства належить 647 громадъ. Цѣле Товариство мало доходу 858339 коронъ. Галицке Товариство выказуе доходу 44608 коронъ. Майно Товариства выноситъ загальну суму 2,312,594 коронъ. Декотри мужески и жѣночи монастырѣ въ нашѣмъ краю жертвовали добровѣльный доглядъ санитарный для раненыхъ и недужихъ воиновъ въ часъ вѣйны.

Въ мовѣ будуче Товариство має за цѣль доповнити обовязкову печальвѣсть державы надъ ранеными на полю вѣйны и недужими воинами якъ и старати ся о скѣлько можности о полученне такой опѣки.

Кромѣ той дѣяльности згадане Товариство має за свою задачу въ мѣру средствъ улучшати долю потребующихъ помочи инвалидѣвъ, немѣнше вѣдовъ и сирѣтовъ по воинахъ и родинѣ змобилизованныхъ а такожь въ надзвычайныхъ потре-

бахъ и нещастяхъ въ часѣ мира постаратися о зорганізовану помѣчь черезъ за-
ряджене складокъ и ужите розпорядимыхъ силъ.

Высоко гуманна и патріотична цѣль Товариства „Червоного Креста“ са-
ма вже промавліє за тымъ, щобы всѣ обывателѣ державы, громады и товариства
по можности вспирали вельми хосенну дьяльнѣсть Товариства а то численнымъ
приступованемъ нѣ звычайнѣи члены его и складанемъ рѣчныхъ членськихъ вкладокъ
що найменше по 4 кор въ повѣтовыхъ філіяхъ сего Товариства.

Въ виду сего Еписк. Ординаріятъ якъ найтеплѣйше поручає Товари-
ство „Червоного Креста“ Всеч. Духовенъству и всѣмъ Вѣрнымъ Епархііи.

Вѣдъ Еп. Ординаріята

Перемишль 3. Грудня 1907.

Ч. 64.

Ч. 7619. О заразливыхъ слабостяхъ

Зъ powodu, що въ декотрыхъ мѣстценостяхъ появляются заразливі хоробы,
завзыває ся Всеч. ОО. Парохѣвъ, щобы въ такихъ случаяхъ безпироволчно о томъ
повѣдомляли Зверхнѣсть громадску, евентуально дотычне д. к. Староство, а то для
добра повѣренныхъ имъ вѣрныхъ.

Вѣдъ Еп. Консистеріи

Перемишль 5. Грудня 1907.

Ч. 65.

Ч. 7330. Конкурсъ на II. сповѣдника при катедральнѣмъ Храмѣ въ Перемишли.

Симъ оголошує ся конкурсъ на II. сповѣдника при катедральнѣмъ Храмѣ
въ Перемишли.

Стараючі ся священники о тую посаду винні внести свои прошеня до
дня 31. Грудня 1907 до Еп. Консистеріи.

На посаду тую презентує Впр. и Всв. гр. кат. Капитула въ Перемишли.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемишль 25. Листопада 1907.

Ч. 66.

Ч. 8138. Конкурсъ на опорожненій душпастырскій бенефіція.

Зъ речинцемъ вношеня прошенъ до 15. сѣчня 1908 выставляють ся на
конкурсъ слѣдуючі парохіи:

1) Горянка деканата Балигородского: наданя приватного.

- 2) Крыве ад Тьсна, деканата Балигородского: патрона право починае.
- 3) Турочки нижній, деканата Высочаньского: патрона право починае.
- 4) Папортно, деканата Добромильского: издава цэсарскаго.

При тэй парохіі примьчаеся, що компетуючій о ню винни будутъ передъ каноничною институціею пѣдписати заявлене що въ цѣли урегульованя взаеминъ мастковыхъ мѣжъ парохіею Папортно а самостоятельнымъ сотрудицтвомъ въ Княжиполи, згодять ся на вылучене душъ зъ доч. Кропивники якъ такожь и поля ерекціональнаго знаходячого ся въ Кропивнику а прилученя тыхже до сотрудицтва въ Княжиполи.

- 5) Новиця, деканата Бѣцкаго: патрона право починае.
- 6) Хмьль, „ Затварницкаго: патрона право починае.
- 7) Войкова, „ Мушиньского: наданя цэсарскаго.
- 8) Яблонія польска, деканата Сяноцкаго: наданя приватнаго.
- 9) Дашѡвка, дек. Устрицкаго: патрона право починае.
- 10) Ясель, деканата Яслискаго: наданя приватнаго.
- 11) Дубровиця, дек. Ярославскаго: наданя приватнаго.

Речинець розумье ся въ сей способъ, що поданя до дня 15. сѣчня 1908 мають бути зъ дотычныхъ Урядѡвъ дек. въ тѡмъ дни предложеній Еп. Консистеріи.

Поданя незаосмотреній потрібными залучниками (особенно свѣдоцтвомъ зъ испыту конкурскаго), якъ и такі, котрѣбы до 15. Сѣчня 1908 тутъ не вплинули, будутъ звернені безуспѣшно.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль 3. Грудня 1907.

Ч. 67.

Ч. 8188. Выказъ зложившихъ датки въ користь филіи Товариства св. Ап. Петра въ Перемышли въ часъ вѡдъ 1. жовтня до 1. грудня 1907 въ коронахъ.

Товариство „Народна торговля“, 600.

Деканатъ Бирчаньскій 116 т. е. о. Михайль Гандякъ 1, церковь въ Бахурь 5, въ Дыновъ 5, въ Березпѣ 5, въ Сѡвчинѣ 5, о. Антоній Савчинъ 1, о. Іоанъ Жарскій 1, церк. въ Глудиѣ 5, въ Варѣ 5, о. Владиславъ Калужняцкій 1, церк. въ Издебкахъ 5, о. Орестъ Калужняцкій 1, о. Григорій Пержило 1, церк. въ Кѡньскѡмъ 5, о. Антоній Копыстяньскій 1, церк. въ Лишѣ 5, въ Брежавѣ 5, въ Малявѣ 5, о. Людвикъ Гасько 2, о. Орестъ Копыстяньскій 1, церк. въ Лубинѣ 5, о. Теодоръ Савойка 1, церк. ва Селискахъ 5, въ Володжи 5, о. Орестъ Солтыкевичъ 1, церк. въ Улючу 5, въ Улючу на Дубнику 5, о. Михайль Кузьмакъ 1, церк. въ Явѡрику рускѡмъ 5, въ Жогатинѣ 5, о. Евгений Сембратовичъ 1, церк. въ Яблоницѣ рускѡй 5, о. Константинъ Полянскій 1, церк. въ Добрѡй шлях. 5.

Деканатъ Дрогобыцкій 32, т. е. о. Іозѡвъ Мудракъ 2, о. Николай Ивановскій 1, о. Антоній Лавровскій 2, о. Теофилъ Скобельскій 2, о. Іоанъ Отго 1, церк. въ Лишнѣ 5, въ Монастирѣ 5, о. Антоній Вархолякъ 2, о. Іоанъ Дашкевичъ 2, о. Антоній Чапельскій 4, о. Николай Ясеницкій 1, о. Михайль Журавецкій 1, о. Теофилъ Хоминьскій 2, о. Тадей Скородиньскій 2.

